

ANALYS AV VM I INNEBANDY FÖR DAMER 2013

OSTRAVA

Svenska
Innebandyförbundet

VM OSTRAVA 2013

Författare: Joakim Sjöstrand, Susanna Tuominen, Per Tjusberg,
Andreas Harnesk, Johan Hydling & Joakim Lindström
Foto: Internationella innebandyförbundet, IFF
Tryck och layout: Holmbergs 2014

Inledning

2013 års VM är det andra dam-VM som analyseras av Svenska Innebandyförbundet. 2011 års VM-analys leddes av Mikael Karlberg och han har varit ett stort stöd inför denna analys.

Årets analysteam har bestått av sex personer. Joakim Lindström från Svenska Innebandyförbundet har varit ansvarig för statistik och allt praktiskt runt omkring. Lindström gjorde det även möjligt för oss andra att få bästa möjliga förutsättningar att genomföra jobbet.

Sanna Touminen, Johan Hydling, Per Tjusberg och Andreas Harnesk var ansvariga för att analysera och skriva text om två länder var. Detta har de gjort med största hängivenhet och deltagarna har visat upp ett stort kunnande om innebandy.

Undertecknad hade ansvar för att sammanställa arbetet samt att var den sammanhållande länken i gruppen och har verkligen njutit att få vara en del i denna grupp.

Arbetet har gjorts, liksom de förra analyserna, om de åtta bästa lagen i turneringen för att kunna följa ländernas utveckling och kunna hjälpa Sverige att fortsatt vara i framkant inom innebandyn. I analysen finns en betygsättning på de olika delarna i Svenssonmodellen efter vad lagen har presterat under kvartsfinalerna och framåt. Betygskalan går, liksom tidigare år, från dåligt till världsklass. De sämst rankade lagen i detta dokument ska dock inte ses som dåliga, de har faktiskt placerat sig bland de åtta bästa lagen i en idrott med 57 anslutna länder till det internationella förbundet. Det finns även ett visst spelrum inom betygen tex Både Finland och Sverige får betyget världsklass på steget innebandyspelaren, men vi anser ändå att Sverige håller en högre klass inom detta område. Detta går att utläsa både i texterna och i underbetygen till de olika stegen i Svenssonmodellen.

Sverige är världsledande på mycket inom vår idrott men vi får inte luta oss tillbaka och vara nöjda bara för att vi tog hem segern i detta mästerskap. Övriga länder är på framåtmarsch och tänder till extra mycket när de möter Sverige. Så vi måste verkligen hela tiden fortsätta att förbättra oss så att vi kan fortsätta att vara världsledande.

Intresset i Tjeckien var stort, framförallt de matcherna där hemmalaget deltog. Där fick vi se och i synnerhet höra den månghövdade publiken. Nytt publikrekord sattes för ett dam-VM.

Slutsatser

Det är fantastiskt roligt med innebandy! 1:a perioden i semifinalen mellan Tjeckien och Sverige bjöd båda lagen och publiken på en otrolig underhållning. Där visade de båda lagen i vilket högt tempo innebandy kan spelas och hur en stor hemmapublik kan låta.

Svenssonmodellen är en bra beskrivning på vad som krävs av ett lag/land för att kunna ta sig så långt som möjligt. Tydligt bland topp-4 lagen är att det inte räcker med en bra teknik, för att kunna utnyttja denna så måste spelarna även ha en god fysik. I matcherna mellan lagen som placerades 5-8 räckte det dock fortfarande långt med bara delar av modellen för att vinna. Tyvärr så är det fortfarande en stor skillnad i trupperna mellan de fyra stora länderna och övriga deltagare.

Slutspelsschemat missgynnade kraftigt de sämre lagen då de fick spela en extramatch i förhållande till topp 4-lagen och då tappade en vilodag mot topplagen. I fallet Norge som var 5:e rankade så fick de spela 5 matcher på 5 dagar och i den 5:e matchen fick de möta ett Finland som hade fått en dags vila och en match mindre spelad. Om nationerna underifrån ska kunna skrälla bör utformningen av slutspelet ses över.

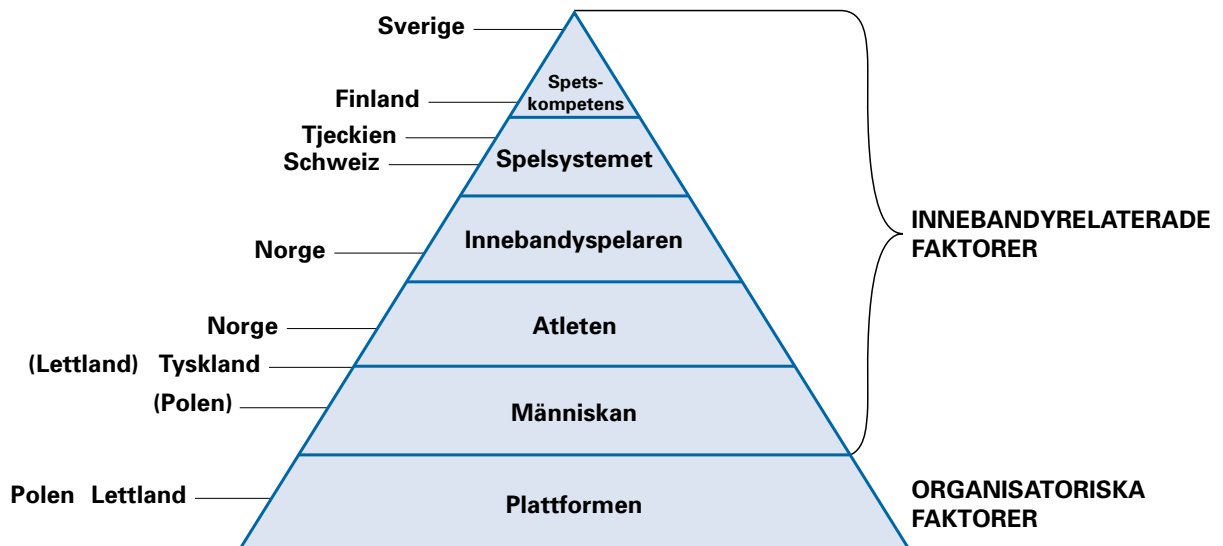
Skottkraften är överlag på tok för svag. Våldigt få mål och målchanser skapas utifrån, viljan och kunnandet saknas överlag. Även skotteknik i fart är tunn. Många lägen skapades men utnyttjades för dåligt.

Sverige har mycket goda förutsättningar i jämförelse med de flesta övriga lagen, med flest antal utövare och den klart bästa ligan så är förhållanden för att få fram duktiga spelare mycket goda. Svenska Innebandyförbundet har även valt att satsa lika mycket på dam respektive herrlandslagen vilket visar hur långt fram innebandyn har kommit. Detta är något som vi bör vara mycket stolta över.

Polen och Lettland imponerade med sitt spel och resultat med tanke på den bristande plattformen. Det fanns många positiva tendenser i deras insatser trots att de har ett så litet urval av spelare. Det är också roligt att ett så stort land som Tyskland placerar sig topp-8 men även på det sättet det gör det glädjer. Allt runtomkring var ordentligt uppstyrt och en seriös inställning från spelarna. Tyskland borde kunna springa om Polen och Lettland inom en snar framtid med tanke på att antalet utövare växer.

I dagens läge finns det inget riktigt hot mot Sverige, visst finns det en risk att något av de andra topp-4 lagen kan vinna en match men vårt landslag är fortfarande en bit framför. För att Finland och Tjeckien ska kunna hota på allvar så måste det komma fram mer offensiv spetskompetens, båda lagen visar upp ett starkt kollektiv men saknar fortfarande det lilla extra i offensiven. I Schweiz fall så har de spetskompetens i några spelare men brister i bredden, atleten och spel-systemet vilket gör dom enligt undertecknad det farligaste hotet inför VM 2015 då både atleten och spelsystemet är relativt enkla punkter att förbättra.

Det finns många duktiga innebandyspelare runtom i världen och framförallt många som har potential att bli riktigt duktiga. Det skulle vara roligt om fler spelare flyttade över gränserna för att därmed öka kunnandet. Bl.a. så spelar endast en tjeckiska utanför den inhemska ligan, många spelare där skulle hävda sig mycket bra i SSL.

SVERIGE

Helhetsomdöme

Efter sex raka segrar, varav två segrar mot tvåan Finland, visade Sverige vilka som regerar i innebandyvärlden på damsidan. Även om både Tjeckien i semifinalen och framförallt Finland i finalen gjorde riktigt bra insatser kändes Sverige aldrig riktigt hotade någon gång under turneringen.

Den svenska lagmaskinen visade sig vara bäst i alla delar av spelet och laget presterade en rörlig och tempofylld anfallsinnebandy på en nivå som förmodligen aldrig tidigare skådats. Defensivt var Sverige snabbare, starkare och skickligare än sina motståndare och man lät aldrig motståndarna etablera något tryck i anfallszon. Sverige var helt enkelt mycket värdiga guldmedaljörer!

Plattformen

Antal invånare i landet: 9,5 miljoner

Antal licensierade spelare i landet: 121 618 totalt (6 061 damspelare)

Antal år som förbund: 32 år (1981)

Tidigare VM resultat:

1997: 1:a 1999: 3:a 2001: 2:a 2003: 1:a 2005: 3:a 2007: 1:a 2009: 1:a 2011: 1:a

Antal ligor som representeras i truppen: 1 (SSL)

Antal klubbar som representeras i truppen: 9

Medelantal landskamper/spelare i truppen 28

Medelålder i truppen 24,3 år

Landslagets resultat innevarande säsong:

2/2 vs Finland 5-2, 26/4 vs Schweiz 7-5, 27/4 vs Finland 3-2, 28/4 vs Tjeckien 5-1, 1/11 vs Finland 8-5, 2/11 vs Tjeckien 8-3, 3/11 vs Schweiz 8-2

Övriga observationer

Landslagsledningens riktiga VM-fokus började i EFT i Tjeckien april 2013. Redan här fanns en klar bild om vilka spelare som kunde utgöra en VM-stomme. Och "tack vare" några återbud fick Curt Söderström chans att testa spelare som kunde vara aktuella att komplettera stommen. Från juni fram till VM hade Sverige totalt fem samlingar varav endast en, EFT i Göteborg i november, innehöll landskampsspel. I övrigt matchade landslaget mot kombinerade klubbtag på hemmaplan.

Enligt Curt Söderström har största fokus under förberedelserna legat på att bygga gruppen och att få spelarna att känna samma trygghet och tillhörighet som i ett klubbtag. Som ett led i detta rekryterades John Jansson, lektor i psykologi och tidigare mental rådgivare i Sveriges framgångsrika juniorlandslag i ishockey, till ledarstaben. Med start i EFT i Tjeckien och hela vägen fram till VM arbetade Jansson och övriga staben med att lära känna individerna och svetsa samman dessa till en enhet. "Detta lyckades vi med till 100 procent och jag är otroligt nöjd och stolt över det" sade Curt Söderström efter VM-turneringen. I formandet av truppen var Söderström mycket noggrann med att hitta rätt personligheter. Spelare som kunde bidra med positiv energi i alla lägen.

Truppen innehöll elva spelare som spelade hem VM-guldet 2011. Formationsmässigt utgick Sverige från tre block med spelare från Djurgården, Mora och IKSU under VM. Enligt Curt Söderström var detta ingen huvudtanke när truppen formades. Under lägren och matcherna fram till VM testades olika formationer för att se vilka spelare som klickade med varann. Söderström fann flera olika möjliga varianter som fungerade mycket bra, men i slutändan var det ändå mest naturligt att spela de konstellationer som redan spelat samman i klubbtagen.

Människan

Gruppfokus

Sverige visade genomgående ett positivt och aktivt kroppsspråk under matcherna, från både spelare och ledare. Avbytnarna stod i princip alltid upp vid bänken, de såg ut att delta mentalt i matchen och visade att de tillhörde gruppen. Coacherna Curt Söderström och Jenny Magnusson var båda två tydliga i sitt engagemang och sin vilja att påverka spelarna under matcherna oavsett ställning.

I såväl semifinal som final kunde vi studera spelarna vid line-up, fokuserade och laddade men samtidigt avslappnade med ett leende på läpparna. Det verkade helt enkelt finnas en bra balans mellan prestation och glädje hos de svenska spelarna. Matcherna avslutades alltid med den speciella segerdansen i ring, så även när guldets var säkrat.

Prestationsfokus

I matcherna mot Lettland och Tjeckien visade Sverige en imponerande förmåga att köra "ända in i kaklet". Trots att matcherna var avgjorda i sista perioden slog laget inte av på takten nämnvärt. Exempelvis hade Sverige 125(!) avslut i kvartfinalen mot Lettland jämnt fördelade över tre perioder.

I semifinalen mot Tjeckien tappade Sverige en 2-0-ledning i början av andra perioden. Trots att publiken gjorde allt för att bära fram hemmanationen tog det åtta minuter sen stod det 6-2 på resultatavslaget. I finalen klickade inte det offensiva spelet till hundra procent. Ändå var samtliga spelare beredda att bidra med noggrannhet i precis varenda del av spelet.

Till sist, laget innehöll några spelare som på hemmaplan har en vana att lägga energi på domaren, men i den blågula dressen syntes inga sådana tendenser överhuvudtaget.

Atleten

I jämförelse med övriga nationer kändes Sverige mycket väl fysiskt förberedda. Sett över alla spelare var det Sverige som bäst klarade av att kombinera uthållighet, styrka, rörlighet och snabbhet.

Den svenska backbesättningen var överlag reslig med stor räckvidd. Backarna upplevdes som mycket skickliga och starka i närkampsspelet och visade även förhållandevis god rörlighet och snabbhet på både långa och korta sträckor.

Anfallarna var något mindre än backarna men gjorde ändå ett intryck av att vara välväxta jämfört med de flesta andra nationerna. De orkade jobba stenhårt i presspelet och även göra hemjobbet ordentligt. Snabbheten på både långa och korta sträckor var av högsta klass, samma sak gällde rörlighet och koordination på de mindre ytorna.

Ur ett uthållighetsperspektiv var det intressant att Sverige verkligen körde ända in i kaklet i alla matcher. Inga direktiv om att spara krafterna verkade finnas. Något som visade att Sverige var mycket väl förberedda för en lång turnering.

Innebandyspelaren

Teknik

Även här visade Sverige att man i det närmaste var på en egen nivå i turneringen. De tekniska grunderna; olika typer av passningar, bollbehandling med blicken upp, kvalitet i mot- och medtagningar, utfördes i högsta tempo och höll mycket hög klass genom hela truppen.

Speciellt framstående var de svenska anfallsspelarna där kedjorna många gånger visade upp en fantastisk kreativ och lekfull anfallsinnebandy. Backarnas tekniska färdigheter var något mer enkla och funktionella i jämförelse, men likväl av högsta klass.

Vad gäller skott så dominerade de snabba handledsskotten där de svenska spelarna visade en överlägsen förmåga att skjuta direktskott med kvalitet. Fotarbetet, balansen och tekniken var av yppersta klass. Dragskott i bågar praktiserades främst av backarna medan slagskotten var sällsynta. De mer avancerade avsluten på volley och backhand hanterade Sverige mycket väl.

Sammantaget var det befriande att se de svenska spelarna där ingen verkar uppleva att bollen var ett hinder eller problem.

Taktisk nivå/Spelförståelse

Med väl utvecklade tekniska och fysiska egenskaper hade de svenska spelarna förutsättningar att ta beslut och läsa/förstå spelet på en mycket hög nivå.

I försvaret spelade Sverige ett zonspel i grunden men där den individuella friheten och aggressiviteten var stor. Detta ställde höga krav på spelförståelse, kommunikation och beslutsfattande och nio gånger av tio tog Sverige riktigt bra försvarsbeslut.

I anfallsspelet såg spelarna ofta ut att ha gott om tid med bollen. Bollhållare hade i princip alltid flera bra passningsalternativ och de svenska röda besluten var både flest och bäst genomförda turneringen igenom.

Spelsystem

Anfallsspel

De svenska uppspelen präglades av en mycket stor rörlighet och kreativ frihet. Känslan var att Sverige hade få styrda lösningar som utgångsläge för sina uppspel. Ett vanligt svenskt uppspel såg ut som följer, en back hotar in och söker en passning upp i planen, finns inget bra alternativ hotar bollförare vidare och använder ett dropp-spel/överspel till andra back som då får mer tid att söka passning. Anfallarna läser av backarnas agerande och söker hela tiden en ledig yta.

Variationer förekom beroende på vilken femma som var på planen, men några nycklar som Sverige använde sig av var:

- Högt passningstempo och hög passningskvalitet.
- Blicken upp och bollförare i någon slags rörelse för att hitta passningar eller hota.
- Rörelse på spelare utan boll för att undvika passningsskugga.
- Alltid en anfallare på djupet för att kunna avlasta i offensivt hörn och ofta en "hämtare" längs sarg.
- Triangelspel med hjälp av en mötande spelare i mitten av planen.

Tack vare stor individuell spelförståelse och skicklighet fungerade detta fria sätt att spela upp bollen oftast väldigt bra. Sverige tappade väldigt sällan boll i uppspelsfasen och hade mestadels inga problem att ta sig från uppspel ner till etablerat anfallsspel.

Dock bör det noteras att Sverige stundtals hade vissa problem med uppspelen i finalen mot Finland. Finskorna gjorde ett mycket bra jobb i att pressa de svenska backarna och skära bort de enkla passningsvägar som Sverige kunnat utnyttja med stor rörlighet. Under verklig tidspress fick backarna en del problem med att sortera in sina passningsalternativ och värdera sina beslut. Här hade kanske enklare linjer och styrda uppspel kunnat hjälpa Sverige en del.

Spel i anfallszonen

Precis som i uppspelen ville Sverige använda en stor rörlighet för att skapa lägen i anfallszon. Platsbyten, snabba bollsläpp och högt tempo i alla moment gjorde att Sverige ofta skapade ett stort tryck mot sina motståndare. De flesta av de svenska spelarna var vana med att styra spelet och att ha mycket boll i anfallszonen från spelet i deras klubbtag, och det syntes att spelarna trivdes med det stora bollinnehavet.

- Utöver den individuella skickligheten nyttjade Sverige följande nycklar väl:
 - - Bollföraren med blicken mot farliga ytor, sökandes efter diagonalpassningar och instick.
 - - Backar som fyllde på både längs kant och i slott
 - - Rörelse in i och ut ur motståndarens box.
 - - Spelare framför målvakt när back hade skottläge.

I matcherna mot Lettland och Tjeckien "tilläts" den svenska bollhållaren vara rättvänd, vilket gav stort utrymme för Sveriges anfallsspelare att nyttja sina spetskompetenser i passningsspel och rörelse utan boll.

I finalen däremot var finskorna mer aggressiva och lyckades felvända bollförare mer ofta. Detta gjorde att det svenska anfallsspelet hackade något jämfört med övriga matcher. Här fanns utrymme att ha ett större tålamod i det uppställda anfallsspelet. Att använda backarna i högre utsträckning och flytta runt bollen i anfallszonen för att "nöta" sig till lägen. Känslan var att Sverige fastnade lite väl mycket i att försöka hitta de avgörande röda passningarna så fort som möjligt. Detta gjorde bl a att backarna inte kom med som offensiva hot i någon större utsträckning.

Kontringar

Denna del var Sveriges absoluta styrka vad gäller anfallsspelet. Tack vare spelarnas individuella färdigheter vad gäller både atleten och innebandyspelaren kunde Sverige skoningslöst utnyttja de ytor som uppstod när laget erövrade bollen.

Det svenska försvarsspelet hade ingen tydlig brytpunkt, utan man litade mycket på spelarnas individuella skicklighet att vid bollvinster omedelbart hitta en offensiv passning eller utmana med en löpning.

Tre nycklar som Sverige utnyttjade mycket väl i spelvändningarna:

- Första passningen efter bollvinst hade nästan alltid ett syfte att sätta igång en spelvändning.
- Samtliga spelare ställde om mentalt, från defensivt till offensivt, i samma stund som bollvinst skedde. Anfallarna tog tydliga löpningar i djupet och backarna tvekade inte att fylla på i andravåg.
- Spelet och besluten i hög fart; bollbehandling, passningar, löpvägar och avslut, höll mycket hög klass.

Försvarsspelet

Högt försvar

I det höga försvarsspelet utgick Sverige från en 2-1-2-grund, där man använde sig av olika höjdlägen för den första pressen. Man använde främst två olika höjdlägen turneringen igenom. Ett där man stötte hela vägen upp i en helplanspress, och ett med utgångspunkt ett par meter upp på motståndarens planhalva.

Den höga helplanspressen utförde Sverige oftast med stor aggressivitet och beslutsamhet. Varje spelare sorterade in varsin motståndare och backarna tryckte upp i planen vid behov, vilket ofta skapade en 1-2-2-uppställning. Stundtals var helplanspressen inte fullt lika aggressiv utan gav motståndarna lite mer utrymme med bollen. De svenska backarna vågade då inte trycka upp på sina spelare och Sverige kunde bli långa och lite ihåliga i sin uppställning.

Lite anmärkningsvärt var att Sverige inte använde sig av dubblingar i någon större utsträckning. Istället förlitade man sig oftast på att man skulle ta bollen i 1 mot 1-situationerna eller tvinga fram ett dåligt beslut från motståndarna. Detta var mycket lyckosamt mot Lettland och Tjeckien som spred stressade, dåliga passningar till varandra. Men genom att våga hålla i bollen och utmana de svenska spelarna löste Finland den höga svenska pressen betydligt bättre. Förmodligen var det en anledning till att Sverige inte klev upp lika högt under stora delar av finalen som tidigare under turneringen.

Vid eventuella missar visade spelarna oftast mycket god spelförståelse, kommunikation och snabbhet/rörlighet för att täcka upp för varandra. Man övergick då till ett zon-spel där man skar av passningsvägar och styrde ut bollförare mot kanterna. Vid de få tillfällen då den omedelbara helplanspressen misslyckades och övriga spelare inte sorterade och värderade på bästa sätt kunde dock Sverige släppa till ganska klara målchanser. En aggressiv helplanspress med stort man-man fokus ledde oundvikligen till att Sverige, vid misstag, kunde upplevas som lite utspridda och ihåliga.

I det andra höjdläget gav Sverige motståndarna tid att starta uppspel från mitten av egen planhalva. Sverige utförde en tydlig växelpress där målet var att tvinga fram en svår passning eller dålig passningsmottagning för att sedan kunna sätta full press igen. Backar och centrar spelade med en tydlig markering inom sin zon. I den här fasen var Sverige väldigt tydliga i sin kommunikation mellan varandra och laget hamnade väldigt sällan i ett läge där exempelvis center befann sig i ett ingenmansland utan markering.

Lågt försvar

Sveriges låga försvarsspel präglades på samma sätt som det höga försvaret av stor aggressivitet och aktivt pressspel. Utgångsläget var en 2-1-2-uppställning där centern hade stor frihet att agera ut mot sargerna. "Närmaste spelaren sätter press på bollhållare" verkade vara direktivet.

Backarna spelade med en tydlig man-man-markering och tvekade aldrig att ge sig ner bägge två bakom förlängd mållinje eller ner i "fel" hörn för att vinna boll. En konsekvens av detta blev att inget lag fick tid eller utrymme att ställa upp och spela ett etablerat anfallsspel mot Sverige. Motståndarna tvingades till korta anfall där Sverige antingen erövrade boll eller släppte till ett skottläge.

Sårbarheten i det svenska försvaret visade sig de få gånger en spelare stod för ett individuellt misstag. Då fanns inte alltid täckning bakom, utan vägen kunde ligga relativt öppen till en bra chans. Ett tydligt exempel på detta var Tjeckiens 2-1-reducering i semifinalen, där bägge backarna går över på samma sida utan att lyckas vinna bollen och center fanns inte på plats för att hinna täcka upp.

Inte heller i det låga försvarsspelet verkade det finnas direktiv om dubblingar utan Sverige räknade med att vinna en mot en-situationerna.

Reträtter

Sveriges försvarsspel vid bollförlust var också det mycket aggressivt, tydligt och bestämt. Förstapressen var direkt och resolut, hemlöpet gjordes med stor hängivenhet och värderingarna vid tillfälliga numerära underlägen var mycket bra.

De svenska backarnas små brister vad gäller snabbhet och rörlighet komparerades med ett kraftfullt och resolut agerande i närkamper samt en mycket stor brytningssäkerhet. Anfallsspelarnas löpstyrka gjorde att Sverige var mycket snabba hem med tredje- och fjärdespelaren för att stänga ner motståndarnas andravåg.

För Sveriges motståndare krävdes en bra, snabb offensiv förstapassning för att överhuvudtaget ha någon slags kontringschans. Dock uppstod, vid enstaka tillfällen, hålligheter i Sveriges reträttförsvar. Två faktorer till detta var:

- Sverige använde ofta en back som en fjärde forward i anfallen vilket skapade en del obalans i laget vid bolltapp. Exempelvis var Tjeckiens 2-2-mål var spelvändning där fyra svenska spelare gick bort sig högt.
- Sveriges vilja att sätta bollhållare under press kunde ibland leda till "tjurrusningar" i lägen där ett mer avvaktande och styrande reträtförsvar hade varit mer lämpligt.

Spetskompetens

Trupp och coaching

Sveriges trupp kändes mycket välbalanserad och noga sammansatt. Söderström/Magnusson spelade konsekvent på tre fulla femmor genom hela turneringen. Femmorna utgick från en stomme på 3-4 spelare från vart och en utav topplagen Djurgården, Kais Mora och Iksu, och kompletterades med rollspelare från andra föreningar. Femmorna fick och tog stort eget ansvar och bestämde exempelvis själva vilket försvarsspel som de skulle spela.

Sverige startade med samma lag i kvarts-, semifinal och final, sånär som på backbytet Iza Rydfjäll ut och Sofie Andersson in inför semi och final. Söderström/Magnusson visade en tydlig kontinuitet och tro på lagbygget genom att göra minimalt med byten. Det enda aktiva bytet under semi och final var bytet Johanna Holmbom ut och Louise Wickström in i mitten av finalen. Sverige var helt enkelt en maskin som behövde ytterst få justeringar under turneringens gång.

Mål och avslut

Sverige hade turneringens överlägset bästa skottprocenten där 35 (!) procent av skotten på mål också gick i mål. Det var tydligt att Sverige strävade efter att hitta avslut i slottet och i området nära målet. I detta spel, med instick i boxen och hotande diagonaler var Sverige mycket skickliga. Sett till bollinnehavet tog Sverige mycket få avslut från kanter och i backposition.

Powerplay

Enligt statistiken fungerade det svenska powerplay-spelet mycket väl med en 60-procentig utdelning (3 mål på 5 försök). Men de två powerplay som vi såg mot Lettland respektive Tjeckien saknade den där sista spetsen upplevde vi. Trots mycket tid med bollen mot små boxar hade Sverige svårt att skapa klara målchanser. Med ett förhållandevis lågt bolltempot samt få hot som inte kom i de farligaste ytorna blev uppställningen ganska stereotyp och lättläst. Ett annat frågetecken var spelet med "felvinklad" spelare i slottet. Med uppbyggnad på högerkanten hade en right-vinkel i mitten känts mer naturligt. Slutsatsen blir att med världens bästa spelare till förfogande måste det gå att kräva mer av ett svenskt powerplay.

Boxplay

Sverige släppte in ett mål på fyra boxplay och här såg Sverige trygga och stabila ut i sin diamantformation. Tack vare sin spelskicklighet kunde man dessutom spela av mycket tid med bollen och även skapa målchanser på kontringar. Den enda målet släppte man in i finalen då Finland plockat målvakten och spelade 6 mot 4.

Målvakt

Malin Marklund fick förtroendet som förstamålvakt och sattes inte på några större prov före finalen. Väl där visade hon klassen och stod för ett flertal högklassiga räddningar. Hon var helt enkelt bäst när det gällde. Emelie Frisk stod i en match och höll nollan i den.

Slutsats och förslag på förbättringar:

Det är inte svårt att nå slutsatsen att Sverige var överlägsna sina motståndare i detta VM. Läget liknar just nu det svenska herrlandslagets i början av 2000-talet, då Sverige abonnerade på VM-titeln år efter år. Men vi vet att Finland utvecklade sina spelare och sitt spel, och kunde till slut bryta Sveriges dominans. Och i flera år därefter ansågs Finland var världsledande på herrsidan. Med denna erfarenhet är det viktigt att svensk daminnehandy inte slår sig till ro i en tro att "en gång bäst, alltid bäst".

En stor del i Sveriges överlägsenhet ligger just nu i att man har bättre och skickligare individer än övriga länder. Söderström/Magnusson har med ganska fria tyglar och mycket man-man-fokus nyttjat denna fördel till fullo. Men om vi leker med tanken att Sverige hade mött ett lika fysiskt starkt, tekniskt och spelintelligent lag som de själva, vilka delar skulle Sverige kanske behöva utveckla då?

Här är fem punkter som vi tror att Sverige skulle kunna fortsätta att utveckla:

Uppspel

Generellt i turneringen hade Sverige inga problem att gå från uppspel till etablerat anfallsspel. Dock var det egentligen bara "Djurgårdsfemman," och då framförallt Moa Tschöp, som hittade uppspel som skar genom motståndarnas box och direkt hittade in i de farliga ytorna framför motståndarnas mål. De två andra femmorna byggde mestadels på säkra uppspel längs sarg och ner i hörn. Med så pass skickliga individer och det stora bollinnehavet hade fler svenska uppspel kunnat hota i syfte att skapa målchanser.

Finland visade stundtals att det gick att störa Sveriges uppbyggnadsfas. Vid dessa tillfällen blev Sveriges fria rörlighet mer av en belastning, då man kunde vara på "fel" plats vid fel tillfälle. Här finns utvecklingspotential i att öka spelförståelsen hos spelarna. Att hitta en mer kombinerad rörlighet och bättre tajming, där fler eller t.o.m alla fem spelare har en roll i uppspelen, skulle kunna vara nästa steg i utvecklingen.

Försvarsspel/hög press

Det svenska försvarsspelet var oerhört svårforcerat då aggressivitet och intensitet inte lämnade motståndarna någon som helst tid med bollen. Tydligt genom turneringen var att Sverige som regel inte använde sig av överbelastningar och dubblingar i försvarsspelet. Detta gjorde att Sverige ibland missade tydliga lägen att vinna bollen högt. I finalen visade Finland att beslutsamhet

och tydligt driv med bollen kan göra det svårt att ta bollen i ett "en mot en"-försvar. Sverige tvingades då bli lite mer avvaktande i sitt höga försvarsspel. Frågan är, hade Sverige fått ännu bättre tag i finskorna om man vågat lita ännu mer på spelarnas individuella spelförståelse och vågat överbelasta och dubbla i rätt lägen? Eller hade finskorna straffat svenskorna mer än vad man lyckades med nu?

Backarnas medverkan i offensiven

Sverige försökte trycka upp backarna som en fjärde forward i anfallsspelet och när de kom in i motståndarboxen skapade de ofta oreda och fina lägen. Däremot lyckades inte Sverige nyttja backarna på samma fina sätt utanför boxen. En hel del anfall involverade endast forwards, som försökte lirka upp försvaret på egen hand. När backarna fick bollen i anfallszon var bolltempot ofta för lågt för att kunna öppna nya ytor att hota i. Framförallt hade Sverige bättre kunnat nyttja snabba kantbyten från backarna för att få små försvarsboxar i rörelse.

Egna initiativ, nyttja spetskompetensen?

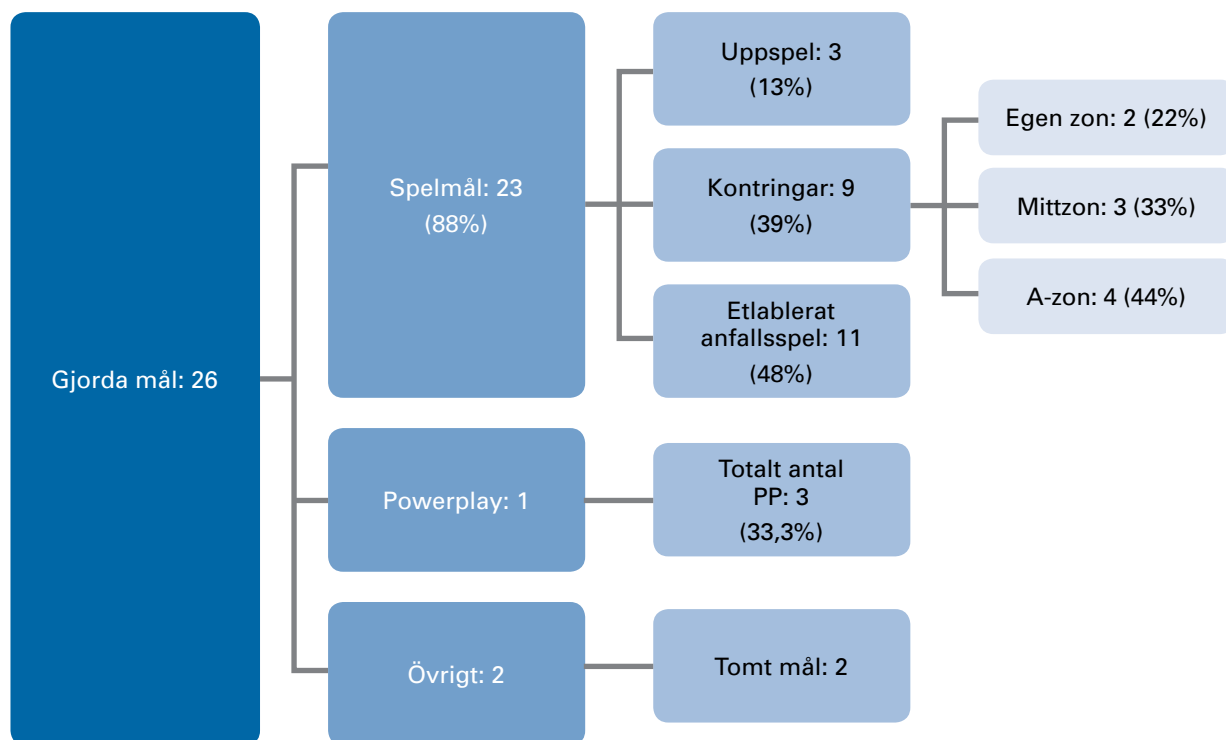
Sverige hade en oöverträffad rörlighet och tempo i sitt anfallsspel. Men i allt springande och passande av bollen minskade utrymmet för individuella prestationer som bröt detta mönster. Spelare som normalt upplevs som skickliga i trånga situationer med mycket närkampsspel tog sällan samma initiativ som på hemmaplan. Istället sprang de ofta ur en mot en-situationerna för att hitta ett passningsalternativ istället. Ett exempel som tydliggjorde detta var när Louise Wickström, som kom in från bänken i finalen, bröt detta mönster. Felvänd nära målet med en finska i ryggen valde hon inte löpningen ut mot sargen för att hitta ett bollsläpp. Istället lurade hon backen med en vacker backhandvändning och skapade sig själv ett friläge. Den typen av individuella prestationer kunde Sverige bjudit mer på.

Individuella förbättringar

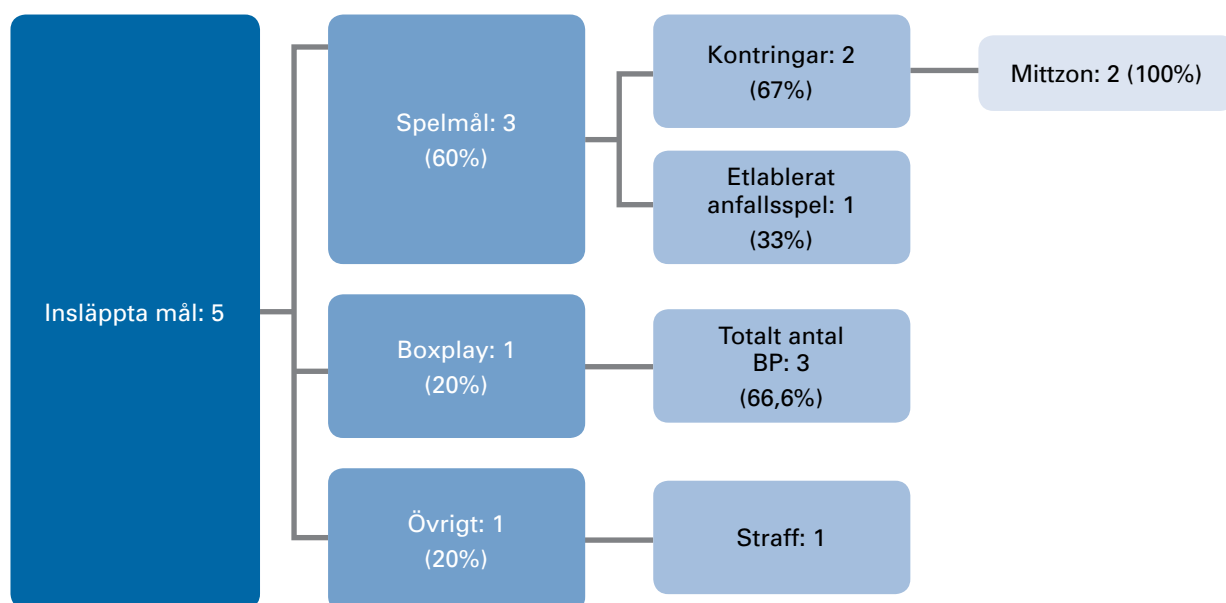
Trots att Sverige har både den bästa spetsen och bredden i spelartruppen finns utrymme till förbättringar hos individerna:

- Fysiskt sett kan förbättrad löpstyrka och rörlighet/koordination göra Sverige ännu bättre i spelet man mot man.
- Tekniskt sett håller flera av Sveriges spelare en nivå som förmodligen aldrig tidigare skådats på damsidan. Men sett över alla 18 utespelare kan passningsskickligheten, bollbehandlingen och spelförståelse bli ännu bättre, främst gäller det spelet på små ytor i högsta tempo.

Gjorda mål

Insläppta mål

FINLAND

Helhetsomdöme

Finland inledde turneringen svagare än vad de själva hade hoppats på och vad många andra hade förväntat sig. De upplevdes som stressiga och otrygga i sitt spel. I semifinalen lossnade det för Finland som kändes som ett helt annat lag än tidigare. Finland är ett starkt lag på de flesta områden men de saknar spetskompetens i offensiven bland sina spelare.

Plattformen

Antal invånare i landet: 5 366 100

Antal licensierade spelare i landet: 46 991 totalt (3 843 damspelare)

Antal år som förbund: 28 (grundades 1985)

Tidigare VM resultat:

1997: 2:a 1999: 1:a 2001: 1:a 2003: 3:a 2005: 2:a 2007: 2:a 2009: 3:a 2011: 2:a

Antal ligor som representeras i truppen: 3 (Högsta serien i Finland, SSL, NLA)

Antal klubbar som representeras i truppen: 8 stycken

Medelantal landskamper/spelare i truppen: 51

Medelålder i truppen: 24,6

Landslagets resultat innevarande säsong:

FIN-CZE 2-3, SUI-FIN 5-6 straffar, SWE-FIN 8-5, POL-FIN 1-10, FIN-SUI 3-1, FIN-NOR 8-3, FIN-SVK 5-0, CZE-FIN 2-1

Människan

Gruppfokus

I den första perioden mot Norge använde sig Finland mycket av två femmor och matchade in sin tredje femma först senare. I övriga matcher var det tre femmor större delen av tiden som gällde. Tränarna var aktiva på bänken och gick runt och pratade med spelarna som satt tillsammans i sina femmor. En viss kommunikation skedde mellan spelarna på planen, framförallt i försvarsspelet. Även på bänken diskuterade spelarna, framförallt i slutet av turneringen då laget kändes mer harmoniskt och när Finland gör mål visade spelarna en stor glädje. Självförtroendet verkade öka under turneringens gång och till en viss grad ökade även kommunikationen.

Finlands tränare pratade sällan med varandra men verkade använda sig av sin resurs på läktaren som kommunicerade med ledarstaben via ett headset. Ju längre matcherna gick, ju mer aktiv blev Finlands tränare som lugnt pratade med femmorna på bänken.

Under uppvärmningen kändes Finland eniga om vad de gjorde och hade en klar samsyn. De såg ut att vara väl förberedda.

Avbytnarna i Finland stod upp hela tiden och visade att de var redo för att byta och ville in på planen.

När turneringen gällde som mest för Finland visade spelarna upp en enorm inställning och vilja att offra sig för varandra.

Prestationsfokus

I början av turneringen kändes Finland osäkra i motgång samtidigt som deras energi höjdes direkt när de gjorde mål. Spelet blev bättre och mer avslappnat direkt när de kändes trygga. Före det upplevdes de ha en hög anspänning. Från och med semifinalen höjdes Finlands fokus och de presterade som ett helt nytt lag. Innan verkade det som om de sparade energi för att vara som bäst när det gällde. Det som den Finska coachen förmedlade var att de tidiga resultaten fick stå tillbaka för att ge möjligheten att prestera som bäst när det gällde. Det är också den känslan som man fick.

Laget jobbade stenhårt för varandra, framförallt i finalen där de lyckades ta fram sin bästa insats och länge pressade Sverige. Under den första delen av matchen hade laget flera lägen som med bättre avslut kunnat ge ett ledningsmål till finskorna. Den enda gången finskorna såg ut att prestera sämre i de sista matcherna kändes det som att anledningen var bristande energi fysiskt. Annars kändes finskorna som en stark grupp där alla gjorde allt för att prestera tillsammans. Deras förmåga att följa en gemensam matchplan var imponerande att se och alla offrade sig med hårt arbete för att göra laget bättre när det väl gällde.

Atleten

Uthållighet – Finland upplevdes vara det laget som orkade mest i alla matcher fram till finalen där Sverige kändes aningen piggare i slutet av matchen.

Styrka – Laget var bra i närkampsspelet vilket de lyckades visa i finalen. Där spelade de fysiskt mot Sverige vilket kan ha varit en stor anledning till att de så pass länge höll matchen jämn. De vågade använda kroppen aktivt i närkampsspelet, framförallt i de tuffare matcherna och de flesta upplevdes ha en bra balans.

Snabbhet – Spelarna såg snabba ut och uppvisade en god koordinativ förmåga vilket tillät dem att riktningsförändra i högt tempo. Många var både snabba och kvicka det gav Finland ett övertag i form av tid och möjligheter som skapades i samband med löpningar. Finskorna var även snabba att arbeta djupt i försvaret och röra sig i olika riktningar vilket gjorde att de snabbt kunde stänga farliga ytor och sätta press på bollhållaren på ett föredömligt sätt. De flesta spelarna var snabba men det kändes som att ingen i Finland hade sin snabbhet som ett vapen genom att vara extremt snabb.

Utan boll kändes finskorna extremt atletiska. Med boll är de aningen sämre och såg stelare ut.

Innebandyspelaren

Teknik

Finskorna hade en del tekniska brister och varierande kvaliteter i skolning av sina fundamentals. Några spelare visade upp god teknik med bra grundposition, seende med bollen och utgjorde ett hot med bollen. Vissa spelare hade dock problem med att hantera bollen i hög fart utan att tappa i seende. Ibland släppte spelare klubban med en hand när de hanterar den trots att de var i ett läge att hota. Vid dragskott hamnade de flesta spelarna på fel ben vilket resulterade i för höga skott samtidigt som blicken var fäst på bollen.

Några områden där Finlands spelare var välutvecklade var:

- Alla spelare hade en funktionell teknik där de klarade av mottagningar, medtag, passningar och direktskott.
- Spelarnas rumsuppfattning (känsla för omgivningen) var i helhet världsklass.

Taktisk nivå/Spelförståelse

Alla spelare upplevdes väl skolade och behärskade grunderna, framförallt de defensiva grunderna. Alla spelare klarade av att ändra taktik mellan perioder och även i viss mån under matcher. Det upplevdes som att spelarna klarade av att följa de gemensamma direktiven, framför allt i försvarspelet, på ett utmärkt sätt.

Spelsystem

Anfallsspel

Uppspel

Finland varierade uppställningarna i sina uppspel mellan olika femmor och olika matchbilder. De hade ett välutvecklat mönster där spelarna utan boll anpassade sina rörelser efter bollhållarens rörelser. Vad som ständigt var återkommande var att man alltid hade en spelare på djupet för att dra isär motståndarnas lagdelar och ha djupa passningsalternativ tillgängliga.

Mot aggressivare press uppvisade de finska backarna aningen darrigt spel och bristande rumsuppfattning där de gjorde några lätta misstag innan finalen. Men i finalen var Finland det lag som klarade sig klart bäst mot Sveriges höga press där de fick Sverige att stundtals se mänskliga ut genom att deras backar passerade sin motståndarforward med fart. När semifinalen började kändes det skillnad i Finlands spel med boll. Hela laget agerade tryggare i uppspelsfasen, de var riktigt bra i momentet. Spelarna kändes både samspelade och trygga i sina roller, men även pålästa om motståndarnas taktik. Mot högre press användes ofta en 2-2-1 uppställning där en spelare tog ansvar för slottet samtidigt som backarna skapade spelbredd och den bortre forwarden skapade speldjup.

Några gånger skickade Finland djupa passningar för att undvika att tappa bollen i fel zoner. När de här passningarna gjorde saknades numerära överlägen för laget och bollen gick ganska ofta förlorad även om syftet att undvika bolltapp i fel delar av planen uppnåddes. Hade Finland strävat efter att skapa två-mot-en-situationer i de här lägena hade de fått större chans att vinna bollen i rätt läge.

Spel i anfallszonen

En stor majoritet av spelarna tittade efter passningar i första läget. Få spelare agerade med smal vision (seende mot målet) vilket ledde till att Finland blev mindre farliga i anfallsspelet. Totalt gjorde laget 32 mål (Sverige gjorde 71, Tjeckien 34, Norge 30 & Schweiz 28) och med tanke på att kontringsmomentet prioriterades bort en aning i Finlands taktik (se nedan) är det extra viktigt att deras anfallsspel blir i toppklass. De flesta lägena kom genom att de spelade till sig sina lägen. Få lägen kom genom att en spelare slog sin spelare en-mot-en eller skjuter utifrån. Skottkraften saknades i Finland liksom i många andra lag vilket gjorde laget aningen mer lättläst eftersom det blir färre hot i deras anfallsspel. Lag som gjorde bra defensiva insatser, till exempel Norge i kvartsfinalen, kunde hota Finland. Men totalt sett fanns det mycket positivt i det Finländska anfallsspelet som stundtals visade upp fina kombinationer och en smarthet i sitt anfallsspel.

Kontringar

I de sista matcherna förbättrades kontringarna avsevärt gentemot de tidigaste matcherna i turneringen. Det blev en klar förbättring när en spelare gick i djupled och skapade yta för sina medspelare. Det skapade trianglar som gav möjlighet till bra lägen. Kontringarna nådde inte hela vägen fram och ibland tenderade Finland att transportera bollen själva vilket blev svårt när Sverige i finalen satte hård press på bollhållaren. När bollen vanns av Finland långt ner i deras zon strävade deras center efter att vara spelbar inne i det egna slottet för att ge möjligheten att vända genom denne.

Försvorsspelet

Högt försvar

Det såg ut som att de finländska spelarna ville pressa högt i början av turneringen. Den Finländska ledningen höll förmodligen tillbaka laget för att spara på energin till de avgörande matcherna i slutet av turneringen. När spelarna pressade högre (de pressade sällan riktigt högt) var det förmodligen mot tränarens direktiv vilket gjorde dem tveksamma och laget fick ofta långa avstånd mellan lagdelarna eftersom backarna tvekade på att kliva upp. Finskorna såg osynkroniserade ut när de klev upp högre i banan vilket ledde till för stora avstånd mellan lagdelarna utan att egentligen pressa bollhållaren på ett bra sätt. Även om laget har alla kvaliteter för att klara av att sätta hög press på ett bra sätt visades det inte upp under turneringen.

Några få gånger när Finland spelade 2-2-1 klev de upp högre och var de mer aggressiva och lyckades genom en aggressiv topp vinna bollen kring mittplanen eller ovanför. Att laget kunde ställa om till ett nytt försvarsspel med högre press efter periodpaus och utföra det väl imponerade.

Lågt försvar

Finland inledde VM med ett tveksamt försvarsspel där ledare och spelare verkade oense om hur de borde spela. Tränaren ville spela ett energisnålt lågt försvarsspel för att orka när det gällde i semifinalen och en eventuell final (vilket de lyckades med). När de spelade semifinal och final var försvarsspelet stensäkert och imponerade. Spelarna såg väl samspelade ut och agerade som en enhet med tydliga linjer i sitt spel där alla gjorde sin roll väl. Uppställningen varierade mellan 2-1-2 och 2-2-1. Ibland ändrades spelsätt mitt under perioder och ibland efter en periodpaus vilket gjorde Finland oberäkneliga att möta. I de två sista matcherna visade Finland upp detaljer av yppersta världsklass i sitt försvarsspel där de täckte skott, arbetade djupt med aktiv klubbföring och hade extremt korta avstånd mellan lagdelarna samtidigt som de var aggressiva. Det fanns få ytor i egen zon där motståndarna kunde etablera tryck utan att Finland arbetade aggressivt ut på dem. Ett litet minus är Finlands press på motståndarnas backar där de sällan provocerade fram ett misstag som ledde till att motståndarna tappade boll i fel läge.

Några nycklar som gjorde Finland extremt tuffa att möta när det väl gällde var:

- Ytorna i den så kallade A Zonen/Slottet var så gott som stängda hela slutspelet
- Pressen på bollhållaren gjorde att få motståndare fick tid på sig med bollen
- Det fanns inga passiva ytor i Finlands försvarsspel utan laget klev ner med två försvarare bakom sitt mål ifall motståndarna ville spela där. Ingen spelare gavs tid eller yta med bollen
- Alla underkastade sig taktiken och arbetade stenhårt för att skydda vägen mot sitt eget mål

Reträtter

Hemjobbet när motståndarna fick chansen till omställningar var föredömligt. Raka vägen hem för spelarna som ligger högst upp i planen och deras backar försökte bromsa upp spelet. Det fanns i regel minst tre spelare hem direkt och de resterande var snabba på att följa efter.

Spetskompetens

Trupp och coaching

Scoutingen verkade vara väl genomförd och i semifinalen när laget slutade spara på energi gjorde de sin klart bästa match dittills och tog bort mycket av Schweiz styrkor i deras offensiva spel. Finland kändes väl förberedda. Även i finalen gjorde Finland en mycket väl genomförd match taktiskt och fick Sverige att spela i ett lägre tempo än vad de hade gjort tidigare samtidigt som de spelade sig ur Sveriges höga press och tog bort kontrningar i hela första perioden (1-0 och 2-0 kom till när Finland misslyckades med detta vilket de varit fantastiskt duktiga på tidigare).

Finska coachen lyckades med sin plan. Finland blev allt bättre under hela turneringen och man var bäst när det gällde. Under semifinalen så valde han att gå ner på 2 femmor under slutet av andra perioden, den tiden då Finland hade momentum och avgjorde matchen. Bra känsla.

Fasta situationer

Finland är kanske världsledande på frislåg där de ofta har olika varianter från olika positioner. De använde sig ofta av spärrar och olika platsbyten.

Powerplay

Finland avslutade turneringen med en procent av 28.57 lyckade numerära överlägen. Det är svårt att dra jämförelser mot de andra länderna eftersom chansen att lyckas varierar stort beroende på om ett powerplayläge ges mot en svag nation eller om den ges mot en toppnation. Men helt klart är att Finland är sämre än vad ett topplag förväntas vara.

I deras uppställning använde de sig av två breda backar huvudsakligen och de tenderade hamna i dålig vinkel för skott istället för att byta upp sig i vinkel. Det märktes att Finland, precis som Sverige med flera, valt att lägga mindre prioritet på powerplay och mer på ett väl fungerande grundspel (vilket de i mångt och mycket lyckades bra med). Det fanns 2 PP-uppställningar med lite varierande spel. Dessa byttes under pågående PP.

Boxplay

Procentuellt hamnade Finland på 66.67 avklarade boxplay. Det är bra, men aningen sämre än de bästa lagen rent procentuellt. Totalt fick de sex stycken utvisningar på två minuter. Båda målen som släpades in var i gruppspellet (ett mot Sverige och ett mot Polen). Efter det, kvartsfinalen och framåt, höll Finland nollan i sina numerära underlägen samtidigt som de gjorde ett mål framåt mot Norge vilket är bra jobbat. Finland upplevdes starkare ju längre turneringen gick och kanske tog de chansen att utveckla det under tävlingens gång.

Finland visade prov på:

- Fantastisk förmåga att skära av ytor
- Djupt arbete i skottlinjer där klubban täckte av passningar till de farligaste ytorna längs med marken
- Tydliga roller där alla såg synkade ut
- Ett mot att våga kontra när chansen gav mot Norge

Målvakt

Finlands förstamålvakt Jonna Mäkelä har mycket rutin och håller absolut världsklass. Hon backas upp av Laura Loisa som även det visade sig vara en kompetent målvakt även om hon inte sattes under några större prov i matcherna mot Polen och Ryssland i grupp-spelet. Loisa stod även sista perioden mot Sverige i grupp-spelet där hon gjorde bra ifrån sig. I Finalen mot Sverige blev Mäkelä matchens spelare från Finland och hon var även trygg i semifinalen mot Schweiz där hon bara släppte in två mål.

Mäkelä är "stor, stolt och trygg" i målet och hon är en av de absolut bästa i världen på att skära av vinklar och placera sig rätt. Detta kompletterar hon med bra reflexer och ett aktivt målvaktsspel där hon äger sitt område – målområdet.

Slutsats och förslag på förbättringar:

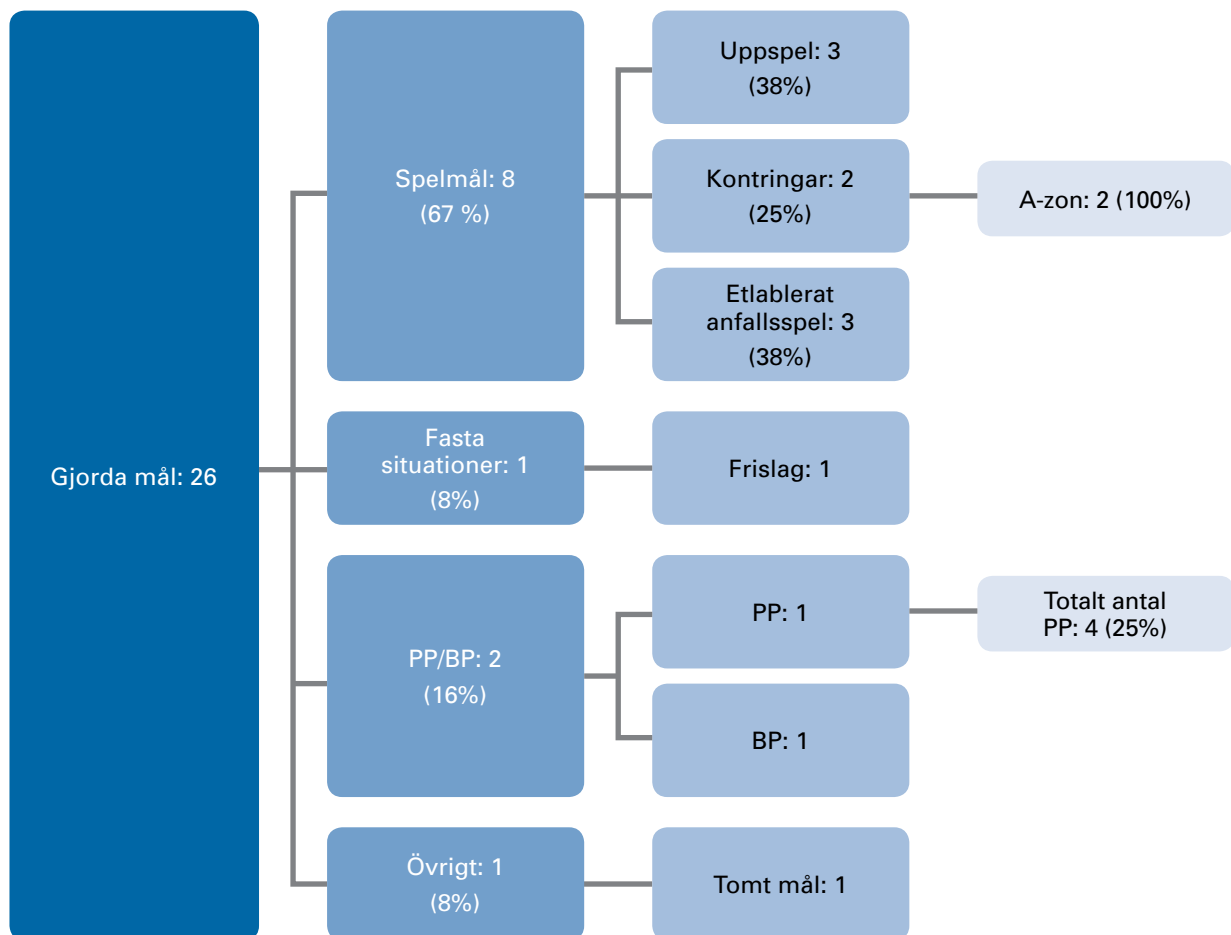
Finland är lite eller mycket bakom de Svenska spelarna i plattformen, atleten, innebandyspelaren och spetskompetensen. Hur de ligger till jämfört med Sverige i människan och spelsystemet gentemot Sverige är mer svårbedömt. Om Finlands spelsystem är sämre än till exempel det svenska spelsystemet eller om systemet bli begränsat på grund av den lägre kvaliteten är svårt att avgöra. Men faktum kvarstår att Finland behöver utvecklas (framförallt i offensiven) om de vill återta tronen som världsledande.

Några utvecklingspunkter är:

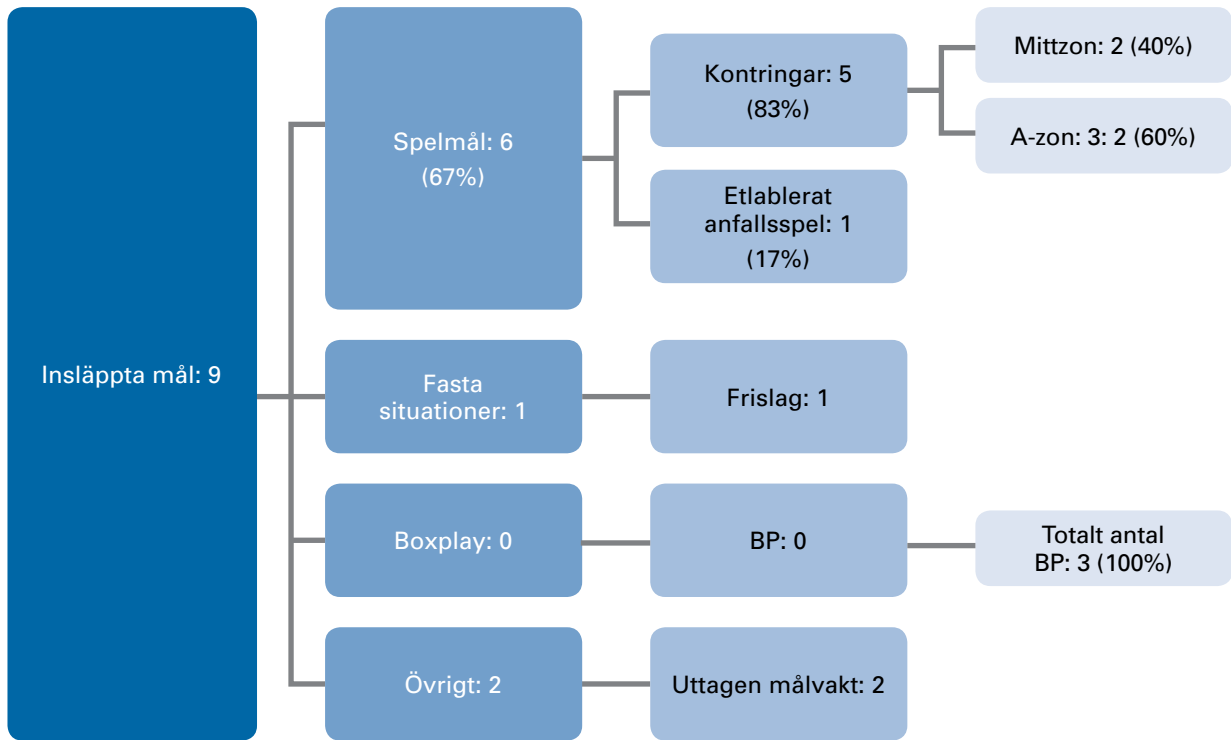
- De individuella färdigheterna behöver vässas. Finland är bra tekniskt och är kreativa men är sällan bättre än så. Det är få spelare som känns har något riktigt vapen att använda mot de andra toppnationerna vilket även visades på turneringens all star team där noll finländskor togs ut.
- Så länge Sverige beräknas ha de bästa spelarna och föredrar att föra spelet mycket ökar vikten av att vara farliga på spelvändningar och kontringar. Där finns det tydliga utvecklingspunkter som med lätta medel kan bli klart bättre. Förbättras Finland här ökar chansen till lätta mål mot ett försvarsspel som inte hinner ställa upp sig.
- Tydliga brytpunkter och en målsättning om vart och hur det ska vinna bollen samt vad de gör direkt i momenten efter. Ofta känns Finlands bollvinster slumpmässiga och ofta ser det förvirrat ut precis när de har vunnit bollen. Det är en utmaning att hinna träna in så kallade fasta lösningar från olika delar av den egna zonen i spelvändningarna och med tanke på att laget hamnar i många 1vs1-dueller där det är svårt att säga exakt var bollen kommer att vinnas krävs det mer av laget. Det krävs lösningar baserade på olika situationer som ska tränas in på kort tid. Men med tanke på hur matchbilden ser ut när Finland vill spela med låg växel finns det utrymme för att skapa sig fler enkla mål här. Dessutom utgår vi ifrån att Finland vill vinna VM-Guld i framtiden och då behöver de troligen slå Sverige. Innan spelarna är skickligare i Finland än i Sverige känns spelvändningar och kontringar som en smart lösning att lägga stort fokus på.

- Innan turneringen lade Finland ner mycket tid på att träna hårt och maskera sitt spel. Möjligt att det är bra på många sätt, men i början av turneringen upplevdes Finland osäkra i sitt spel där spelarna vill spela annorlunda än vad de fick göra.
- I sin helhet når finskorna upp till det högsta betyget på innebandyspelaren och är riktigt bra. Men jämför vi med Sverige finns det några områden där spelarna brister. Framförallt följande områden är utvecklingsområden för de finländska spelarna:
- Hantera bollen i hög fart utan att tappa seende över vad som sker på planen och i de farliga ytorna.
- I defensiva dueller är spelarna absolut toppklass, men i offensiven är det få spelare som klarar av att slå sin spelare för att göra mål.
- Spelarna verkar mer bekväma med att hantera bollen stillastående och föredrar det framföra att ta med bollen i fart.
- Få spelare har tak över bollen och sträcker ut klubban till ytterlighet (så långt ut från kroppen som möjligt) vilket gör att de tappar i skottkraft samtidigt som bollen blir mindre skyddad.

Gjorda mål

Insläppta mål

SCHWEIZ

Helhetsomdöme

Schweiz lyckades ta en bronsplats i VM-turneringen. Detta var vad man skulle kunna förvänta sig med tanke på att både Sverige och Finland var mycket bättre än schweiziskorna enligt Svenssonmodellen, framförallt vad gällde spelsystemet, men även vad gällde spetskompetensen, atleten och innebandyspelaren. Schweiziskorna försökte agera liknande i alla matcher men eftersom att de låg efter Finland i Svenssonmodellen, lyckades de inte bemästra dem.

Plattformen

Antal invånare i landet: 8,1 miljoner

Antal licensierade spelare i landet: 29 804 totalt (3 618 damer, 2 487 flickor)

Antal år som förbund: 28 (grundades 1985)

Tidigare VM resultat:

1997: 4:a 1999: 2:a 2001: 4:a 2003: 2:a 2005: 1:a 2007: 3:a 2009: 2:a 2011: 4:a

Antal ligor som representeras i truppen: 2 (NLA, SSL)

Antal klubbar som representeras i truppen: 8 st

Medelantal landskamper/spelare i truppen: 29,6

Medelålder i truppen: 23,2

Landslagets resultat innevarande säsong (13 st): 3/11 vs Sverige 2-8, 2/11 vs Finland 5-6 sd., 1/11 vs Tjeckien 7-4, 15/9 vs Norge 2-1, 14/9 vs Finland 1-3, 14/9 vs Slovakien 11-1, 13/9 vs Tjeckien 6-3, 13/9 vs Polen 9-4, 7/7 vs Tyskland 10-2, 6/7 vs Tyskland 16-2, 28/4 vs Finland 3-6, 27/4 vs Tjeckien 7-4, 26/4 vs Sverige 5-7

Övriga observationer

Huvudcoachen Sascha Brendler klev in som ny efter förra VM:et 2011. Han tog ut ett nytt landslag. Drygt halva spelartruppen byttes ut från förra VM:et, vilket gjort att Schweiz inför detta VM hade ett mindre rutinerat lag. Man satsade på ett yngre förmågor, dels för att vissa spelare hade slutat, dels för att några inte höll måttet. Ett generationsskifte gjorde att Sascha presenterade ett nytt lag under uppbyggnad.

Enligt spelarna var förberedelserna bättre till årets VM, då de hade spelade ihop femmorna i ett tidigare skede. Detta syntes i EFT i Göteborg, där femmorna liknade femmorna i VM. Detta gäller även Polish Open. Dessutom har de spelat in samma taktik under en längre period, som dock skiljde sig från förra VM:et 2011.

På sina läger inför VM:et hade dom inte lagt någon kraft på fysiken. Däremot hade man lagt fokus på att låta spelarna i mindre grupper prata/diskutera om sin egen koncentration.

Människan

Gruppfokus

Schweiz kampenergi var svår att bedöma i kvartsfinalen (Tyskland) och i semifinalen (Finland) då motståndet var mycket sämre respektive mycket bättre än Schweiz. Däremot visade Schweiz en utåtriktad kampenergi i bronsmatchen (Tjeckien), där dem visade att dem var villiga att kriga för tredjeplatsen.

På bänken hade laget en god struktur som verkade fungera bra. Spelarna hade lätt att nå varandra och kunde föra en regelbunden dialog utan problem. Spelarna stod upp i båset och visade tydligt med kroppsspråk att dem ville in på planen och spela. Även avbyttarna stod upp och var delaktiga. Vid mål var samtliga i truppen delaktiga och visade glädje.

Samtliga spelare var i stor utsträckning delaktiga; inte bara i båset utan även på planen. Detta syntes då alla utespelare utom en fick speltid i kvartsfinalen mot Tyskland (sista spelaren vilades pga känningar och spelade semi och bronsmatchen). Överlag tycktes gruppen vara homogen även om en viss hierarki speglades. Hierarkin utlystes framförallt av sociala tendenser där vissa spelare framträdde genom att det syntes att dem skulle ha mycket boll och även ta mycket avslut. Dessa spelare gavs även mer förtroende än andra i såväl fem mot femspelet, power play, box play och fasta situationer. Bland dessa utpräglade ledare kan nämnas bl.a. Silvana Nötzli som tog beslut åt laget på banan. Detta gäller inte bara i sitt spelmässiga agerande utan även genom att diktera övriga i olika situationer som t.ex. varianter vid frislåg och i power play. Truppen hade ändå tre hyfsat jämna femmor som stärktes något prestationsmässigt om man gick ner på två.

Coacherna kommunicerade med varandra i båset och även i pauserna innan dem hade gemensam tid i omklädningsrummet. Vid mål uttryckte dem glädje genom att klappa "high five" med samtliga ledare och spelare. Coacherna gav även spelarna positiv betingning genom att applåderade när spelarna presterade på planen. Mellan bytena var coachen också aktiv i båset med tavlan för att visa spelarna konstruktiva lösningar.

Anmärkningsvärt var att spelare, i periodpauserna, dröjde sig kvar ute på bänken vid planen istället för att direkt gå ut i omklädningsrummet för den gemensamma genomgången.

Prestationsfokus

I den avgörande bronsmatchen hade Schweiz en stark inledning och lyckades ta ledningen med 2-0, vilket visade att spelarna klev fram i en avgörande situation. Dessvärre tappade dem denna ledning men lyckades till trots återta tappad ledning två gånger i matchen samt även knyta ihop säcken och vinna bronset. Dem klarade av att vara bäst när det gäller.

Schweiz hade möjligtvis kunnat stå upp något bättre mot Finland i semifinalen. I de övriga matcherna levererade Schweiz som förväntat utifrån sina resurser, eftersom att båda finallagen är bättre än dem i alla delar i Svenssonmodellen; i synnerhet i spelsystemet samt utförandet av det.

I bronsmatchen såg det ut som att laget engagerades av situationer där det var jämt i matchen. Då klarade de av att se chansen att vinna, snarare än att bli rädda för att förlora. Detta innebar att de två tillfällena som laget tog ledningen i matchen, börjar de fokusera på resultatet och bevaka ledningen. När de senare tappade ledningen så tycktes de inte känna att de inte hade något kvar att förlora utan lyckades då se möjligheten att vinna istället. Detta tyder på en mental styrka. Förbundet hade satsat pengar på att låta spelarna prata med en psykolog inför VM för att utveckla den mentala biten vilket visade sig vara väl satsade pengar.

Atleten

Schweiziskornas fysiska status upplevdes bra och dem var hyfsat uthålliga. Dem orkade i stort sett löpa i det rörelsemönster som spelsystemet krävde. Dock spelade dem med ett återkommande långt lag vilket gav dem stora ytor att jobba på. Hade dem krympt ytorna något hade dem orkat ännu mer, i såväl det höga försvaret som i reträtten.

Spelarna klarade av att vara aggressiva i de moment detta förväntades, i egen zon, såsom i t.ex. dubblingar i egna hörn. Dock upplevdes det som att spelarna hade fått ut mer av aggressiviteten om tajmingen och koordinationen hade varit bättre. Sammantaget kändes det som att orken tröt på grund av de stora ytorna vilket gav dem längre löpvägar än nödvändigt.

Spelarna var starka i närkampsspelet, där dem över lag hade balans och kraft. Atleten kändes bättre anpassad i anfallsspelet än i försvarsspelet gällande ready position.

Det pris laget fick betala för att jobba på stora ytor var att explosiviteten och drivet i steget blev lidande. Dessa energiresurs hade kunnat utnyttjas bättre för tempoväxlingar.

Innebandyspelaren

Teknik - Dåligt – Mindre bra – Bra – Världsklass

Tekniskt sett behärskade spelarna utförandet av både passningar och mottagningar på ett naturligt sätt. De klarade av dessa moment utan svårighet; både stillastående och i rörelse med fart. Även avslutsmomenten/skotten utfördes obehindrat. Blev tempot högre och spelarna sattes under för hög press, påverkades dock kvalitén negativt i dessa moment.

Motoriken i bollföringen, d.v.s. hur spelarna anpassade kroppen i förhållande till bollen i olika situationer kändes väldigt naturlig. Detta gällde dels när spelarna själva förde bollen men även vid mottagningar då spelare utan boll gjort sig spelbara. Offensivt var tekniken alltså mycket bra. Defensivt var dem dessvärre inte lika väl anpassade.

Taktisk nivå/Spelförståelse

I försvarsagerandet tittade de flesta spelarna på boll vilket gjorde att de stod med kroppen vända mot bollen istället för att snedställa. Detta gjorde att de blev lättpasserade och överspelade. Faktumet att de stod fel i ready position gjorde att tajming i närkamper, brytningar, skärning av inspel samt täckning av skott blev hämmat.

När spelarna hade fokus på bollen snarare än på sina medspelare och motståndare försvårades samarbetsförmågan spelarna emellan. De klarade att följa direktiv i stora drag mycket bra vad gällde positionering och löpningar, men specifikt i individens egna zon var dem inte lika skolade. Dem lyckades åstadkomma en del bra dubblingar, vilka säkerligen hade varit flera om den individuella skolningen/tekniken varit bättre.

I anfallsspelet hade spelarna förmågan att röra sig utifrån spelsystemet för att skapa ytor för varandra eller för att själva göra sig spelbara. Dem var bra på att visa sig i höga slottet och gjorde positionsbyten när det krävdes. Spelarna hade även ett gott samarbete i triangelspelet och var bra på att fylla på med hjälpsspelare/ge understöd i offensiv zon. Därtill var dem bra på att använda hela banan i båda djup och bredd, vilket gjorde att dem mestadels tog gröna och röda beslut, men inslag av gula beslut förekom också.

Spelsystem

Anfallsspel

Uppspel

Schweiz byggde sina uppspel utifrån en 1-3-1-uppställning, där de hade både djup och bredd i sina positioner. Detta gjorde att de skapade stora ytor att bygga spelet på. Tanken var att dem genom att spela bollen mellan pointen och kantspelarna, skulle få motståndarna att förflytta sig på stora ytor så att deras försvarspositioner luckrades upp. När de väl fick en yta att spela på så sökte pointen i första hand en passning till medspelaren på vänsterkanten (oftast) som i sin tur först och främst sökte ett direktpass i det höga slottet (zon 5) för avslut. Det hände också att pointen tog några kliv i sidled med bollen för att direkt söka passningen i mitten istället för via kantspelaren. Även då försökte de komma till avslut i det höga slottet. Fick spelarna svårt att nå mittspelaren för avslut, drev istället kantspelaren ner bollen efter kanten för att i ett senare skede söka inspel i det lägre slottet (zon 5/5b) och på så sätt få till ett avslut. Spelarna tog således mestadels gröna och röda beslut men gula beslut förekom också när de var tvungna att bryta mönster.

Förutom att schweiziskorna var duktiga på detta hade dem även bra rörelse hela tiden. Det var inte alltid samma spelare som sökte upp samma ytor, vilket gjorde dem svårare att markera. Just att förflytta bollen från sida till sida lyckades dem med väldigt bra; dels för att deras kantspelare var duktiga på att bredda men framför allt för att deras backar höll djupet så bra och var följsamma i sidled på bollförande sida. Nyckeln låg i att ta djupet för att på så vis även kunna tillgodose sig fördelarna med att nyttja bredden.

Detta behärskade dem väldigt bra mot Tyskland och även mot Tjeckien, men hade svårt mot Finland. Anmärkningsvärt var att Finland mestadels spelade ett försvar med en 2-1-2-uppställning medan Tyskland och Tjeckien ställde upp med en 2-2-1-uppställning.

Spel i anfallszonen

I de lägen där motståndarna läste ut Schweiz uppspel och lyckades förhindra deras inspel var de duktiga på att istället få ner bollen i offensiv zon. Detta gjorde dem genom att en hjälpspelare gav understöd, bakom förlängda mållinjen, till bollhållaren. När dem väl hade fått ner bollen i anfallszonen var dem även duktiga på att hjälpa varandra för att behålla bollen inom laget. Även i anfallszonen var det mestadels gröna och röda beslut.

I anfallszon sökte spelarna i första hand instick och avslut från det låga slottet (zon 5/5b) alternativt uppspel på back för backavslut. Om backarna var trängda i avslutsmomentet kunde de istället slå en sidledspassning till nästa back för avslut.

Idén verkar genomgående under hela turneringen vara att få avslut i zon 5 och 5b samt backavslut.

Kontringar

Schweiz visade inga tendenser till att medvetet löpa explosivt för att kontra. Detta trots att det stundtals fanns klara lägen till kontringar för att skapa 2 mot 1 lägen i offensiv zon.

Försvarsspelet

Högt försvar

Det enda höga försvar schweiziskorna hade var lägen vid bolltapp då de hade chans att återvinna boll. I dessa lägen försökte de ligga kvar högt i någon sorts kortvarig press, där de även dubblade om tillfälle gavs. Laget behärskade dock inte ett pressspel till fullo varför det resulterade i att dem stundtals blev överspelade.

Lågt försvar

Laget ställde upp med en 2-2-1-uppställning i det låga försvaret med en topp som drog sig uppåt i banan och försökte störa motståndarbackarna. Någon medveten styrning kunde dock inte urskiljas då toppspelarna var inkonsekventa i sina löpningar, positioneringar och hur dem höll klubban för få motståndarna dit dem ville. Att toppen drog sig uppåt medförde att laget blev långt eftersom varken mittspelarna eller backarna följde med uppåt. Långt lag i kombination med en inkonsekvent styrning gjorde det svårt för schweiziskorna att ha medvetna brytpunkter. Istället kastade sig boxen ofrivilligt från sida till sida. De gånger motståndarna tog sig långt ner i den schweiziska försvarszonen gjordes dock försök till dubblingar i de egna hörnen. I dessa moment var mittspelarna, tillsammans med backarna, beslutsamma och aggressiva. Resterande lagdelar hjälpte till att överbelasta den bollförande sidan.

Det faktum att schweiziskorna hade svårt att hålla ihop lagdelarna, i kombination med att spelarna även sökte upp bollen med blicken snarare än markeringar, bidrog till att försvaret blev ihåligt. Samarbetsförmågan påverkades också negativt på grund av detta. Då försvarsspelet präglades av ovan nämnda svårigheter erövrade laget bollen genom motståndarnas misstag snarare än medvetna brytningar.

Reträtter

Då schweiziskorna stundtals försökte ligga kvar i en hög press som de inte behärskade, uppstod ofta situationer då dem blev överspelade och var tvungna att ställa om hemåt. I och med att dem blev överspelade lämnades mittspelarna och/eller backarna i numerära underlägen. Spelarna hade en kampvilja i reträtterna men saknade viss rumsuppfattning då fokuseringen ofta var riktad på bollhållaren. De sjönk då ofta i sina positioner istället för att stå upp i banan och äga yta. Detta bidrog också till att de då hade svårt att sortera in försvaret och hjälpa varandra.

Spetskompetens

Powerplay

I Power Play hade laget flera genomtänkta varianter som byggde på en och samma grunduppställning. Tanken gick ut på att genom platsbyte och spel bakom mål få motståndarna att vända på sig och tappa markeringar, för att få läge för avslut. Tanken var god men hade de varit mer tålmodiga kanske dem hade fått mer utdelning och högre effektivitet.

Boxplay

Laget hade en bra första uppställning i Box Play där spelarna täckte stora ytor och var aggressiva. Det blev tydligt att denna boxuppställning utgjorde spetskompetens för när en av dessa spelare blev utvisad, var strukturen inte lika disciplinerad.

Offensiva frislag

Laget har olika frislagsvarianter där de nyttjar sina bra skyttar där en av varianterna visar sig vara avgörande i sudden death mot Tjeckien. Tack vare den varianten gör de mål och lyckas vinna bronset. Därtill gör de även mål på en variant Finland i semifinalen. De få varianter dem hade var således avgörande.

Truppen

Schweiz hade en bred trupp och agerade som en lagmaskin. I princip alla spelare gjorde poäng. Anmärkningsvärt var att det var en back, Silvana Nötzli, som vann den interna skytteligan för laget. Hon fick mycket speltid, var duktig på att ta ytor offensivt och hade ett bra skott. Vidare var hon ofta ett hot då hon fick tid och yta att agera på. Hon var också en nyckelspelare i och med sitt ledarskap på banan och agerade med pondus. Hon har tjänat en status i Kais Mora som hon bar med sig och drog nytta av i detta mästerskap. Även Corin Ruttimann besatt en hög kompetens med sitt sinne för att vara speluppbyggande. Hon visade även kvalitéer offensivt i inbrytningar och avslut. Defensivt var hon stark i brytningar och alltid snabb hem i omställningar. Hon borde dock ha varit mer involverad för att vara en mer avgörande person i detta sammanhang. Det kändes som att hon, tillsammans med andra spelare, fick stå tillbaka i hierarkin.

Coachning

Schweiz coach lyckades agera avgörande när han beslutsamt gick ner på 2 backpar och 3 kedjor (där Corin Rüttimann spelade i 2 st kedjor) i matchen mot Tjeckien, vilket visade sig bli avgörande för att stå upp mot tjeckiskorna. Vidare tog han en Time Out i rätt tid, efter tappad ledning i tredje perioden som kom att resultera i ett snabbt mål framåt. Även när Tjeckien i ett senare skede efter att ha kvitterat tog Time Out utnyttjade han den tiden att prata samman laget.

Det faktum att Schweiz blev långa i försvarsspelet genom hela turneringen borde dock coachen kunnat justera under turneringens gång.

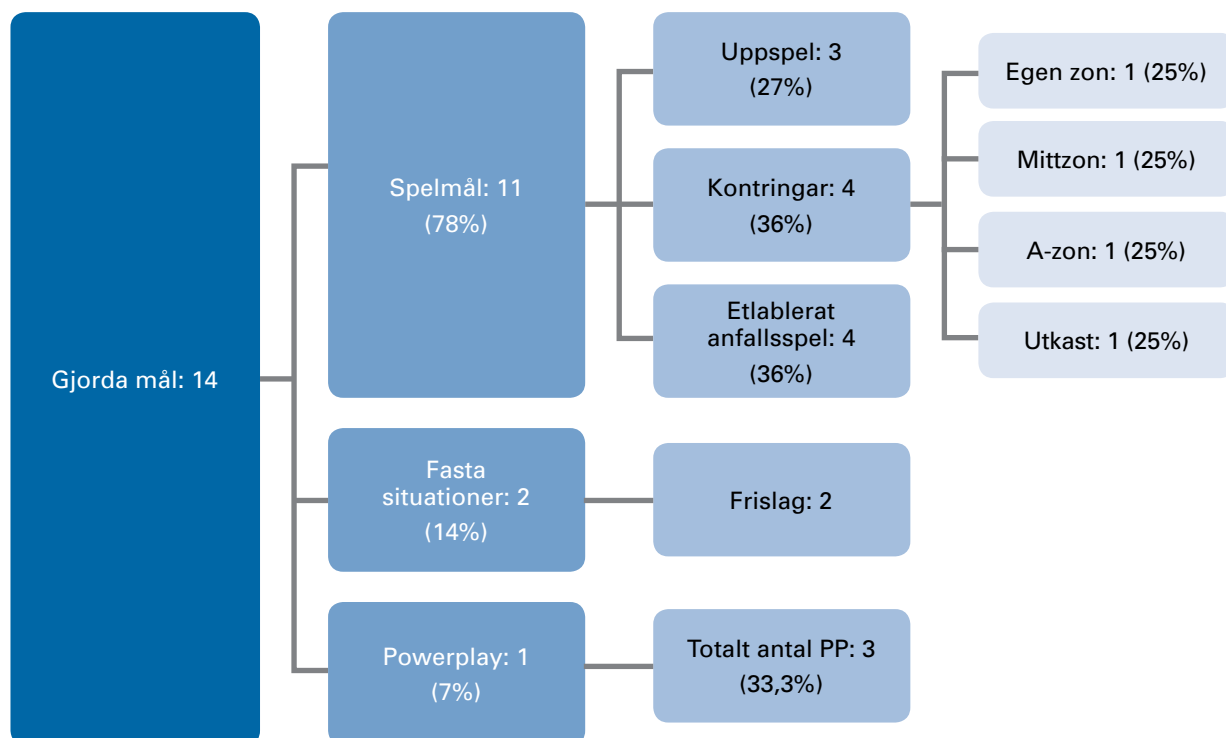
Målvakt

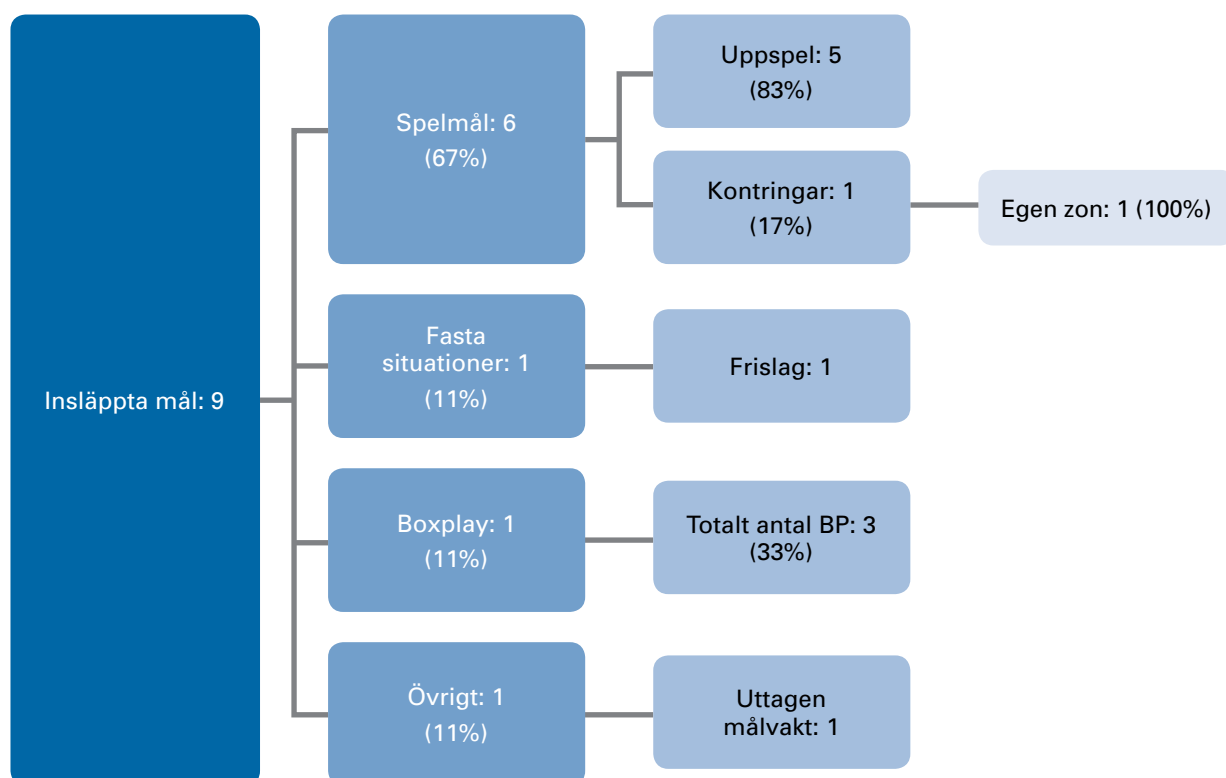
Slutsats och förslag på förbättringar:

Framförallt bör fokus läggas på att förbättra spelsystemet. Man tycks ha satsat en hel del på anfallsspelet, men laget skulle behöva slipa på detaljerna i försvarsspelet. Då skulle man behöva jobba utifrån en tanke som håller utifrån hur varje individ på banan ska agera i sin position. Därtill finns även utvecklingspotential i att lägga till kontringar som en nyckel i anfallsspelet, men för att kunna tillgodogöra sig tankarna i ett spelsystem, kräver det att både atleten och innebandyspelaren har förutsättningar för att behärska spelsystemet. Således behöver dels atleten utvecklas; och då framförallt i snabbhet samt koordination och tajming i närkamper. Dels behöver även innebandyspelaren anpassas för att agera utifrån bättre fysiska förutsättningar hos individerna.

Gjorda mål

Insläppta mål

TJECKIEN

Helhetsomdöme

Tjeckien genomförde en godkänd insats utifrån sina förutsättningar. Man hade utvecklats från förra mästerskapet och är numera etablerade för att konkurrera om medaljplatserna. I detta mästerskap höll man tillräckligt hög klass för att tävla om plats 2-4. I slutändan hamnade man på 4:e plats och fick därmed inte glädja de fantastiska hemmasupportrarna.

Plattformen

Antal invånare i landet: 10,5 miljoner
Antal licensierade spelare i landet: 36 642 totalt (2 728 damspelare)
Antal år som förbund: 21 (1992)
Tidigare VM resultat:
1997: 6:a 1999: 5:a 2001: 5:a 2003: 7:a 2005: 7:a 2007: 5:a 2009: 4:a 2011: 3:a
Antal ligor som representeras i truppen: 2 (Högsta serien Tjeckien, SSL)
Antal klubbar som representeras i truppen: 5
Medelantal landskamper/spelare i truppen: 43,4
Medelålder i truppen: 23,6
Landslagets resultat innevarande säsong: 2/2 vs Schweiz 0-10, 3/2 vs Schweiz 2-4, 26/4 vs Finland 3-4, 27/4 vs Schweiz 4-7, 28/4 vs Sverige 1-5, 13/9 vs Schweiz 3-6, 13/9 vs Finland, 14/9 vs Norge 9-1, 14/9 vs Polen 10-1, 15/9 vs Slovakien 8-1, 1/11 vs Schweiz 4-7, 2/11 vs Sverige 3-8, 3/11 vs Finland 3-2

Övriga observationer

Välorganiserade med goda förutsättningar för en bra prestation. Man visade även sina kvalitéer i ett väl genomfört VM-arrangemang. Det fanns ett stort innebandyintresse i Tjeckien och TV-sändningarna sågs av upp till en halv miljon tittare. På Wikipedias engelska sida bekräftas sportens status i landet: " Ostrava has teams in the four major Czech Republic professional sports leagues (football, ice-hockey, basketball and floorball)."

Människan

Grufffokus

Tjeckien gav ett proffsigt intryck från sidan av planen. Välorganiserade och trygga. Detta gjorde att man kunde hantera och dra fördel av det härliga publiktrycket som den Tjeckiska hemmapubliken gav. Publiken var verkligen den 6:e utespelaren i detta mästerskap. Att gå in och ge järnet inför tusentals högljudda hemmafans skall inte vara något problem för något lag när man dessutom ej bar något favoritskap när man gick in i turneringen.

Tydliga roller på och runt bänken skänkte laget trygghet under matcherna. Avslappnat klimat under matcherna gav möjlighet till bra matchprestationer. Glädjen att få spela kändes påtaglig. Emellanåt stod spelarna upp på bänken redo att hoppa in. Alla 20 spelare deltog aktivt i matcherna och var tydligt glada över varje framgång på planen.

God aktivitet i båset där spelare och ledare diskuterade lösningar inför kommande byten.

En bra prestation mot Schweiz i gruppspellet ledde tyvärr ej längre än till en uddamålsförlust med 2-1. Trots detta nederlag verkade laget opåverkade inför de kommande matcherna. Detta nederlag fick konsekvensen att motståndet i semifinalen blev betydligt tuffare än om man kryssat. Fullt fokus låg på nästa uppgift. Möjligen hade detta fått en annan påverkan i ett mästerskap på "bortaplan".

Laget hade enligt dem själva haft goda möjligheter att förbereda sig med upp till 2 träffa per månad sista 3 månaders-perioden inför mästerskapet. Man var nöjda med sina coacher och deras förberedelser. Stämningen i laget var mycket bra och man trivdes tillsammans. Laget kände att man gjort en ordentlig utvecklingsresa och ville verkligen bjuda hemmapubliken på god underhållning.

Prestationsfokus

All energi upplevdes riktad mot att göra en bra prestation. Ingen av de spelare som spelade gav intrycket att de inte levererade en fullt godkänd individuell insats. Man hade ett väl invant mönster i hur man betar sig vid sina matcher. Man pushade och snackade med varandra. Inget energiläckage p g a faktorer i lagets omgivning kunde observeras. (Domare, motståndare, egna misstag mm)

Att spela inför stor publik tycktes inte påverka anspänningen. Man kunde ta del av publikens energi och använda den för att få moment i matcherna. Tjeckiskorna reducerade och kvitterade i ett rent energirus i semifinalen mot Sverige då publiken exploderade i samband med målen. I slutändan var motståndet övermäktigt och Sverige var helt enkelt för bra i semifinalen.

På ett liknande sätt tog man till sig energin i bronsmatchen då man reste sig och jämnade ut matchbilden i tredje perioden mot Schweiz. Tyvärr kunde man inte rubba Schweiziskorna i bronsmatchen utan förlorade i förlängningen

Atleten

Att gå på tre fulla femmor skänkte arbetsro ur ett atletperspektiv. (Hade varit intressant att se hur orken räckt om man spelat på mindre folk under turneringen). Med valt spelsätt på tre femmor orkade de spelare som okulärt bar på sämre atletegenskaper med spelet på ett fullt godkänt sätt. Korta spelavstånd i försvarsspelet gjorde att de storvuxna något orörliga Tjeckiska laget klarade av sitt spel på yppersta sätt. När man mötte Sverige hann de något långsamma Tjeckiska spelarna inte flytta ut på de svenska spelarna tillräckligt fort och där bjöd man de svenska spelarna på extra tid som man inte hade råd att ge favoriterna i turneringen.

Snabbheten påverkade arbetet i lagets reträtter. När man hamnade djupt ner i anfallszonen hade man emellanåt problem att hinna med i motståndarnas kontringar och bjöd på en del 1 mot 2 situationer.

Spelarna jobbade stenhårt i sina byten och gav inget sken av att mattas under den tid de var på banan. Inte heller påverkades kvalitén på passningar och avslut under matchernas avslutande skeenden.

Bra balans och god förmåga i närkampsspelet bekräftade den fysiska statusen.

Snabbhet och snabba fötter är utvecklingsområden för laget. Fotarbetet för att komma till direktavslut höll god klass. När man mötte de bästa lagen påverkades dock precisionen i avsluten av tidsbrist.

I bronsmatchen fick man tydlig effekt när man gick ner på 2 femmor i tredjeperioden. Det var starkt att fixa denna ansträngning fysiskt när det var endast 20 timmar mellan semifinal och bronsmatchen.

Innebandyspelaren

Teknik

Passningsteknik, mottagningar, bollkontroll och avslutskvalité gjorde att Tjeckien utan problem kunde föra en match och komma till väl avvägda gröna, gula och röda beslut. Spelarna behärskade goda direktskottsqualiteter.

Att vrida upp kroppen för att hota och ta direktavslut föll sig naturligt för de Tjeckiska spelarna. Man hade god tillit till den egna tekniska förmågan och försökte konsekvent lösa situationer konstruktivt. Man försökte hela turneringen vårda bollen och drabbades aldrig av panik när man hade bollen. I uppspelsfas kunde Tjeckiskorna behärskat spela runt bollen med god kontroll.

I semifinalen mot Sverige så hade dock Tjeckien problem med motståndarnas höga press i början av matchen. När Sverige kröp tillbaka lite under matchen så kunde Tjeckiskorna visa upp mer av deras innebandykunnande genom att ge prov på många tekniska färdigheter trots att matchen fortfarande höll ett högt tempo.

Taktisk nivå/Spelförståelse

Tjeckiskorna visar på god spelförståelse i såväl anfall som försvar. Mot de sämre lagen behärskar och dominerar man hela banan. Man visar på fina löpvägar och hittar avlastningar till bollföraren.

Mot de bättre lagen behärskade man sina färdigheter väl på 2/3 av banan. Den sista 3:djedelen av banan behöver man utveckla ytterligare med avseende på avlastning och längre anfall djupt ner i motståndarens zon. Där hade man kunnat trycka ihop motståndarnas försvarsbox ytterligare för att utnyttja sitt goda skytte ytterligare. Vid de anfall man löste detta fick man genast ett vasst avslutsläge. Att kontinuerligt kunna värdera detta kommer ge Tjeckiskorna ytterligare anfallsdimensioner.

Att sortera motståndare med rätt kroppsvridning föll sig naturligt för de Tjeckiska spelarna. Korta spelavstånd för att hjälpa varandra var ett bra verktyg för att lyckas med sitt försvarsspel.

I överflyttningen vid byte av bollsida blev ytan i Tjeckiens topptriangel något för stor och de bättre lagen kunde hitta avslutslägen i det höga slottet.

När man sökte löpvägar i spelvändningarna, tvekade man ibland och tappade därmed spelytor för att komma till riktigt vassa avslutslägen. Skotten gick därmed alltför ofta i täck eller utanför.

Tjeckiens tredjedja hade emellanåt svårt att hitta balansen i anfallsspelet och hamnade då med tre spelare i linje djupt ner i anfallszonen.

Spelsystem

Anfallsspel

Uppspel

Tydliga mönster och tydliga roller medförde att laget levererade stabila prestationer match efter match. Man behärskade uppspelsfasen bra där man spelade med tydliga mönster och man visade upp en stor trygghet i de situationerna.

I uppställningen 1-3-1 hade laget en god balans för att kontrollera uppspelen och ta väl avvägda beslut. Man byggde sina uppspel på att komma ut i fickorna och därifrån ta skott eller söka instick i höga slottet för direktavslut. Toppspelaren stannade alltför ofta på målet för att skymma eller ta retur, även om spelaren i fickan inte hade ett bra skottläge. Således fick denne spela bollen hemåt till backarna istället för att få en avlastning djupare ner längs bollsidan. Detta föranledde i sin tur att Tjeckien skapade för få heta målchanser mot de bättre lagen.

Emellanåt hamnade Tjeckien i en 2-2-1 uppställning. Då blev man väldigt ihåliga i mitten när motståndaren erövrade bollen.

Spel i anfallszonen

Det etablerat anfallspelet var i världsklass mot de sämre motståndarna. Gröna, gula och röda beslut togs vid väl avvägda tillfällen. Växlar och skottberedskap gjorde att man upplevde att laget ständigt hotade sin motståndare. I högsta tempo brast detta något och man hann inte utföra alla moment i bästa balans. Detta medförde att man fick färre klara chanser. Mot Schweiz i gruppen gjorde man ett mål, två mål mot Sverige i Semi och tre mål mot Schweiz i bronsmatchen. Detta gav ett snitt på 2 mål /match mot yppersta motstånd. Detta kan inte ge godkänt vad det gäller målfabrikation och spelvägar för att nå målchanser i denna konkurrens.

Tjeckiens problem i anfallspelet var att toppspelaren hade ett för begränsat rörelsemönster. Denne bidrog inte till att vara spelbar i tillräckligt stor utsträckning från semi och framåt. Man förlitade sig på att ta sig ner i fickan och därifrån leta instick eller avslut. Toppspelaren "parkerade" framför mål för att skymma och ta returer. Detta gjorde att man miste rörelsen, sällan fick ner bollen djupt och därmed tappade de längre anfallen. Då man hade duktiga skyttar från bakplan vore det att föredra att ibland använda även C-zonerna i hörnen, för att trycka ihop motståndarna och sedan få upp bollen till backarna. Den positiva effekten blev att man sällan gick bort sig i anfallszonen och gav motståndarna kontringslägen.

Kontringar

Spelvändningarna innehöll en hel del bolltransport, för många pass eller passningar i sidled. De blev därigenom inte ett hot mot motståndaren. Deras toppspelare i 2-2-1 uppställningen tog inte alltid löpningen hela vägen fram till målet i spelvändningen. Denne sökte heller inte aktivt att få bollen, utan sprang och väntade på att en lagkompis skulle lasta in bollen och därigenom

skymma eller ta retur. Emellanåt hamnade denne mer i vägen än den hjälpte till att dra isär motståndarförsvaret.

Försvarsspelet

Högt försvar

Den höga pressen var tydligt uppstyrd. 4 spelare checkade högt och 1 stannade i "libro" position. Man vann många bollar högt pga detta mot de sämre lagen. Spelade motståndarna förbi den höga pressen fick laget vissa problem i reträttspelet, där man bjöd på en del 2-1 lägen. Mot Sverige straffades man direkt för detta och mot Schweiz hamnade man i flera bekymmersamma situationer.

Lågt försvar

Tjeckiens väl-drillade 2-2-1 försvar var välfungerande turneringen igenom. Det var en tuff uppgift att luckra upp det Tjeckiska försvaret, där deras stora och fysiska spelare var duktiga 1-1. Mot Sveriges individuellt skickliga och snabba spel, kom man dock sent in i vissa situationer och de tekniskt skickliga svenskorna kunde utnyttja den lilla extra tid som bjöds.

Styrspillet i försvaret var stabilt med en tydlig idé. Låga försvaret överbelastade effektivt en sida med korta avstånd spelarna emellan. Toppspelaren hann inte alltid över för att störa passningen tillbaka till backen och där gav man motståndaren chans till längre anfall. Mot 1-3-1 uppspel fick man i bronsmatchen problem att försvara mittytan i topptriangeln. Schweiz tog där flera avslut i höga slottet.

Reträtter

Reträttspelet påverkades något negativt av att man i ena kedjan hade viss obalans i det etablerade anfallsspelet. Man hamnade flera gånger med tre spelare i linje djupt nere anfallszonen och tappade därmed tredjespelaren i reträtterna. De enskilda spelarnas snabbhet påverkade även de kvaliteten på reträtterna negativt, då löpvägarna i övrigt höll god klass.

Spetskompetens

Trupp och coaching

Laget får förmodligen nya coacher efter detta mästerskap. Prognosen är att man får bygga vidare på samma kärntrupp inför kommande mästerskap om 2 år. Coacherna verkade för övrigt omtyckta och bedöms ha gjort ett bra jobb i förberedelsen inför VM och scoutingen inför matcherna. Spelarna var alltid väl informerade hur de skulle spela mot det aktuella motståndet.

Truppen innehöll både ungt och rutinerat, anmärkningsvärt var att det var de rutinerade spelarna som agerade avbytare. Anledningen till detta var förmodligen att det var viktigt för gruppen att ha med några spelare som har varit med länge för att få stabilitet. Vad de gällde #14 Billá så var det tydligt att hon inte var helt spelfärdig efter hennes skada som hon fick under EFT i Göteborg. Truppen innehöll en bra blandning av olika spelartyper men det saknades den riktiga spetskompetensen. Den dagen Tjeckien får fram några spelare som kan avgöra matcher så kommer landet verkligen kunna matcha om de finaste medaljerna.

Mål och avslut

Tjeckien utmärkte sig genom att avsluta mer utifrån än övriga lag. Det fanns både vilja och kunnande från många spelare att skjuta. Av forwards var det framför allt #16 Urbánková som ständigt var ett hot om hon fick ledig yta.

Avsluten i hög fart finns det dock fortfarande mycket att jobba på för laget.

Powerplay

Powerplay lämnade mer att önska och den 20%-iga utdelningen var för låg för att PP skulle tippa över matcher i Tjeckiens favör. Man hade bekymmer att ta sig in i boxen och skapa klara lägen. De flesta avslut togs från bakplan eller från kanterna. Man bytte manskap efter 1 minut i sina powerplay. Anledningen till detta var oklar. Det skulle skänkt extra trygghet åt de 5 PP-spelarna om de fått förtroendet att spela något längre tid. Tjeckien gav på detta vis sina motståndare möjligheten att byta sina boxplay-spelare innan de blev ordentligt uttröttade. Målet Tjeckiskorna gör i bronsmatchen skapas genom att man snappar upp ett kontringsutkast från målvakten och gör en spelvändning 3-2.

Boxplay

Tjeckien ställde upp sig i diamant-uppställning i boxplay. Man spelade en aggressiv diamant och spelarna vågade både hålla i bollen och spela den fast man var en man mindre på banan. Gavs tillfälle gick man till anfall. Boxplay präglades även av att man bytte så fort man fick chansen. Vid varje avblåsning byttes den försvarande 4:an. Spelarna jobbar djupt och offerar sig för att täcka skott.

Målvakt

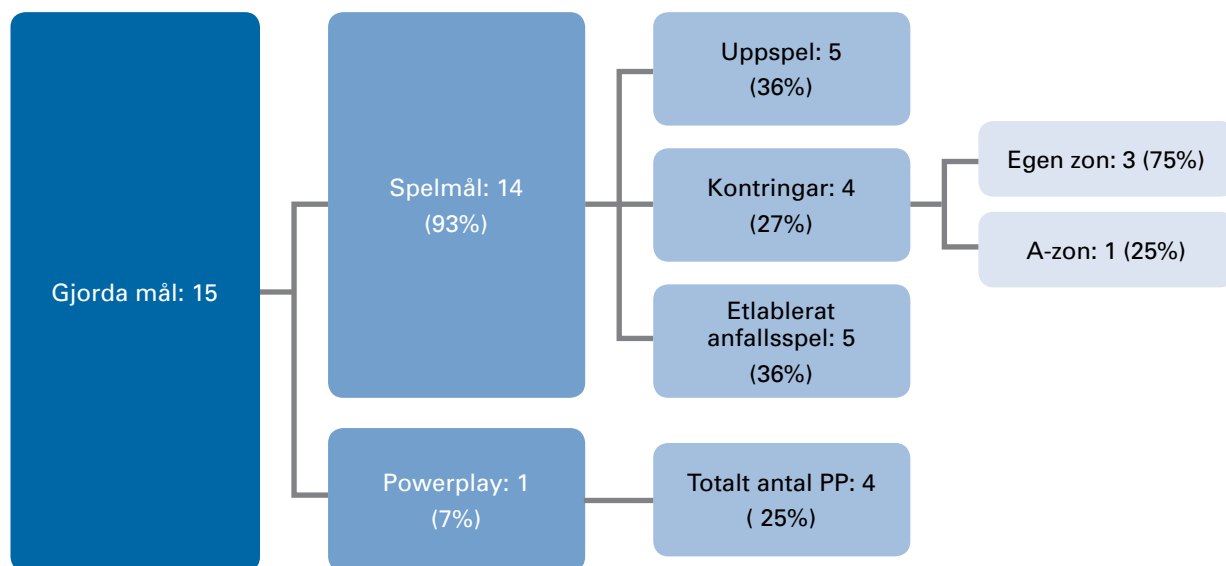

Målvaktsspelet höll hög klass och Kristýna Provázková blev dessutom uttagen i All Star Team.

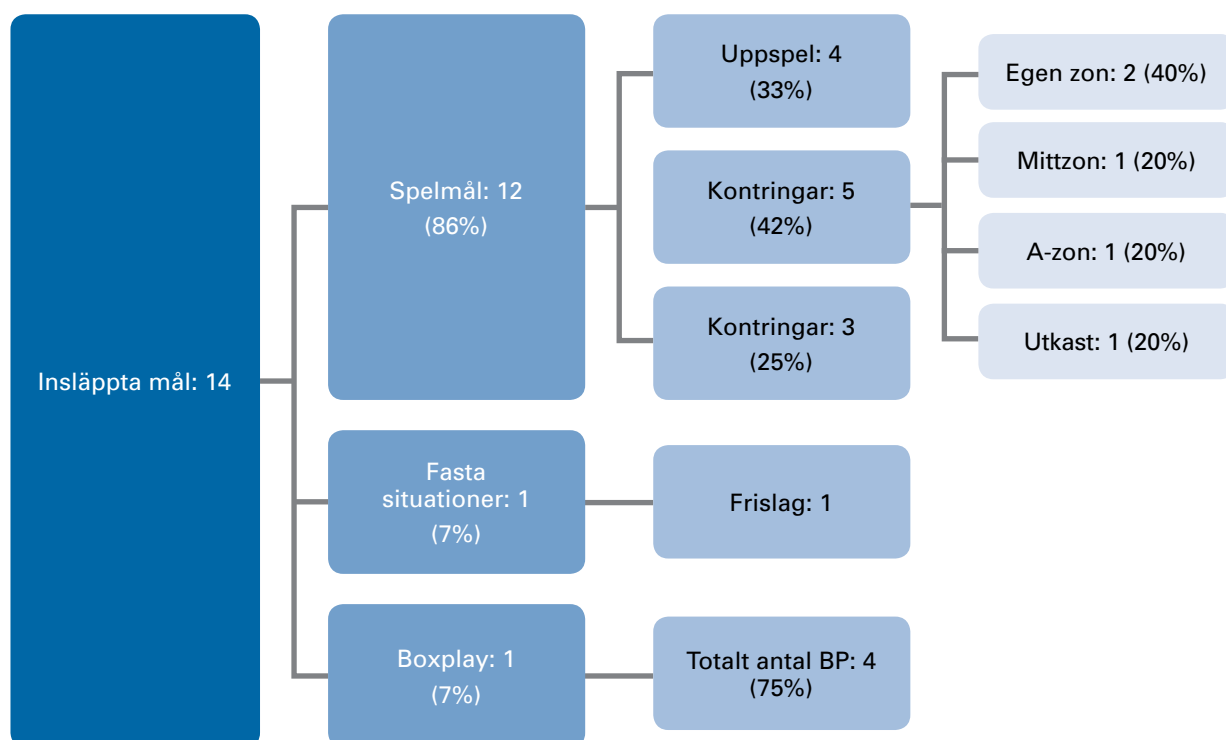
Slutsats och förslag på förbättringar:

- Fortsätta att utveckla Atleten, så att alla spelare når full kondition, styrka och snabbhet.
- Längre etablerade anfall mot de bästa nationerna, framför allt i sista 3:e-delen.
- Snabbare spelvändningar, ta de chanser som bjuds.
- Fler kontrollerade avslut från avslutsposition 5.
- Utveckla spelsystemet så att man kan förändra matchbilden om det behövs (en Plan B).

Gjorda mål

Insläppta mål

LETTLAND

Helhetsomdöme

I placeringsmatchen om 5:e plats mötte Lettiskorna Norge som dem hade förlorat mot i grupp-spelet. Lettiskorna hade en förhoppning om att slå Norge, vilket dem lyckades med.

Enligt Svenssonmodellen så brast Lettland redan i Plattformen. Sett till antalet licensierade spelare/utövare så begränsade redan det, urvalet av spelare till truppen. Detta i kombination med en sämre ekonomi försvårar utvecklingen för framtiden.

Plattformen

Antal invånare i landet: 2 miljoner (Nationalencyklopedin)
Antal licensierade spelare i landet: 3 028 totalt (183 damer, 145 flickor)
Antal år som förbund: 20 år (grundat 1993)
Tidigare VM resultat:
1997: 7:a 1999: 7:a 2001: 6:a 2003: 6:a 2005: 5:a 2007: 4:a 2009: 6:a 2011: 7:a
Antal ligor som representeras i truppen: 4 st (Högstaligan Lettland, SSL, Elitserien Norge, NLA)
Antal klubbar som representeras i truppen: 8 st
Medelantal landskamper/spelare i truppen: 23,9 st
Medelålder i truppen: 23,9 år
Landslagets resultat innevarande säsong (5 st): 3/11 2013 vs Tyskland 4-1, 2/11 vs U19 Tyskland 7-1, 1/33 vs Australien 24-0, 15/9 vs Estland 8-1, 14/9 vs U19 Estland 9-1

Övriga observationer

I förberedelserna inför VM hade landslaget haft fyra samlingar varav en i januari och 3 st på hösten. På första samlingen kvalificerades 30 spelare som man utgick ifrån och som skulle bli 20 st i slutändan. I september och oktober hade man träningsläger som även inkluderade matcher. I dessa matcher tyckte spelarna själva att de aldrig utmanades eftersom de mötte för dåligt motstånd. Truppen spikades inför sista lägret inför VM i november.

För att på individnivå utvecklas som lettisk spelare är den enklaste utvägen att flytta till ett annat land, enligt spelarna själva. Då damernas elitserie i Lettland endast består av 4 lag möter man varandra 4 gånger under en säsong. Vidare är slutspelet uppbyggt enligt bäst av 7. I och med att lettiskorna möter samma lag så ofta i serien, undgår man att möta olika typer av motstånd. Således föreligger avsaknaden av att möta just bättre motstånd. Sen saknar spelarna även en bra hall hemma i Lettland ämnad för att endast spela innebandy i.

Rutinmässigt hade endast ett fåtal spelare ersatts sedan truppen i VM 2011. Huvudcoachen Janis Freivalds har varit huvudcoach de två senaste VM:en samt assisterande coach i VM 2009.

Människan

Gruppfokus

Kampenergin var svårbedömd i matchen mot Sverige då lettiskorna, inför matchen, redan visste att deras chanser att vinna var mycket små. Trots det klarade dem av att visa upp en bra inställning vilket tydde på en välmående grupp med god sammanhållning. Därtill använde man sig av mycket folk för att vila spelare utifrån det tunga matcheschemat.

Spelarna kommunicerade inte särskilt mycket med varandra på planen i någon av matcherna. Knappt heller på bänken skedde någon kommunikation mellan spelarna. Bänken såg ostrukturerad ut, vilket kan ha varit ett hinder för kommunikationen.

Avbyttarna var delaktiga i och med att de peppade med applåder och agerade genom att betinga prestationer på planen positivt. Vid mål visade hela gruppen glädje och samtliga spelare var

delaktiga. Vid straff stod hela laget på bänken upp och höll om varandra. Detta visade på en viss anspänning som speglade ett engagemang i att stötta straffläggaren/målvakten.

Det var tydligt att huvudcoachen bestämde då endast han var engagerad på bänken under perioderna. Han ritade på tavlan åt spelarna mellan bytena och pratade även med spelarna i situationerna som skedde ute på planen. Vidare uppfattades ingen dialog alls mellan huvudtränaren och de övriga ledarna i båset.

Enligt spelarna själva, kände de varandra väl. Fördenskull menade dem att lagkänslan infann sig direkt när de träffades i landslagssammanhang. Av den anledningen, sa de att dem inte aktivt behövde jobba för att få ihop gruppen. Spelarna tyckte själva att dem hade ett bra klimat i gruppen, där dem kände sig trygga i varandra.

Prestationsfokus

Fokuseringen på att följa den enkla matchplanen fanns egentligen hela turneringen igenom. Det upplevdes inte som att några yttre faktorer påverkade lagets prestationer. Spelarnas fokus på prestationen tycktes inte skilja sig utifrån vilket uppgift man stod inför i olika matchskeenden, utan det verkade som att dem höll sig till sina rutiner oavsett. Trots underlägen i matcher söktes prestationen snarare än att jaga resultatet. Vid positiva prestationer såsom mål engagerades hela laget.

Lettlands målsättning inför VM var att komma 5:a. Trots att man i gruppspellet förlorade mot Norge lyckades man ha en god inställning mot samma motstånd, inför den avgörande matchen om femteplatsen. Då lyckades man slå norskorna och få revansch samt uppnå det uppsatta målet inför VM.

Atleten

Lagets fysiska status var över lag dålig. Detta speglades särskilt i kvartsfinalen mot Sverige, i en energifattig, stillastående innebandy som inte krävde större uthållighetsnivåer. I sina positioner var spelarna varken aktiva eller aggressiva. Trots att dem spelade med ett lågt försvar blev spelarna tröttare ju längre matcherna led och i slutet av matcherna tenderade dem att sjunka ytterligare i sina positioner. Uthållighetsnivån bekräftades även av spelarna själva som intygade att de inte orkade hela matcher i högre tempo. Spelarna själva berättade att träningsdosen för de lettiska lagen i regel består av endast 2 innebandyträningar i veckan samt match. Här finns således stor utvecklingspotential jämfört med spetslagen/-länderna.

Spelarna brast även i styrka då de upplevdes sakna balans, koordination och tajming i närkampsspelet, vilket ledde till att dem fick till väldigt få närkamper. Istället tenderade dem att springa med och bredvid motståndarna. Lyckades de väl kliva in i en närkamp och vara först in i situationen så var de dock inte vana att hålla undan motståndarna utan föll eller lät sig knuffas undan ganska enkelt. I matcherna mot Polen och Norge lyckas de dock vinna en del närkamper men det berodde snarare på motståndarens brister än lettiskornas styrka.

Endast någon enstaka spelare klarade av att accelerera tempot i löpningarna tillräckligt för att vinna flertalet löpdueller. Övriga spelare saknade tryck i sina löpningar och blev således mestadels omsprungna. Brister i snabbhet och smidighet syntes även tydligt i spelet utan boll då spelarna var tunga och sega i vändningar och riktningförändringar.

Innebandyspelaren

Teknik

Spelarna behärskade en viss grundteknik i ett lågt tempo och allra bäst stillastående, när de fick tid på sig att behandla bollen. I högre tempo och under press hade laget en del att jobba med då dem upplevdes obekväma och stressade i dessa situationer.

Sett till passningarna så hade dem svårigheter att få till någon styrka eller tryck i dem. I sin bollbehandling tittade spelarna ofta ner på bollen varför de hade svårt att skicka passningar på medspelarnas blad. Passningarna lades således inte framför mottagaren, utan denne fick ofta stanna upp i sin rörelse då bollen levererades bakom eller mitt på spelaren. Spelarna mötte sällan passningarna utan stod gärna stilla i mottagningarna då de hade problem med tekniken i rörelse och fart.

På grund av att spelarna hade fastlåst grepp på klubban så var de hindrade i att ta ut fulla rörelser i tekniken avseende passningar och skott. Dessa moment skulle gynnas av att spelarna, förutom att lätta på greppet, även utnyttjade vridningen i bålen. Då skulle dem enklare kunna utnyttja sin styrka och få mer kraft i momenten. Trots detta lyckades vissa spelare hjälpas av sin teknik i handledsskotten.

Flertalet spelare hade bristande teknik i sitt försvarsagerande. Spelarna viftade med klubborna snarare än att medvetet skära av ytor, förhindra inspel eller styra motståndarna i önskad riktning. Då spelarna inte snedställde hade de ingen aning om vad som hände bakom deras ryggar. Teknik i att täcka skott saknades också.

Taktisk nivå/Spelförståelse

Positionsspelet fanns och spelarna klarade av att hålla positionerna i det låga försvaret. Aktivitet och aggressivitet saknades dock. Individen hade svårt med ett konsekvensagerande gentemot motståndarna då de hade svårt att läsa spelet eftersom dem tittade mycket boll.

Fokus på bollinnehavaren medförde att lettiskorna, i försvarsspelet, hade svårt att hålla koll på var övriga spelare befann sig i zonen vilket i sin tur ledde till att dem hade svårt att hjälpa varandra.

I anfallsspelet tog individen mestadels gröna och röda beslut. Det var svårt att bedöma om de beslut som kunde tänkas vara gula togs medvetet. Det upplevdes som att dem hade svårt att ta gula beslut eftersom att spelarna var tvungna att titta på bollen samtidigt som de behandlade den. Av den anledningen verkade det mer som att besluten togs då tid och tajming infann sig.

Mot lag med lägre tempo lyckades lettiskorna med en del fina spelkombinationer, där ett triangeltänk var medvetet samt att spelarna hjälpte varandra genom understöd och agerade hjälpspelare offensivt.

Spelsystem

Anfallsspel

Uppspel, Spel i anfallszonen, Kontringar

I anfallsspelet noterades inga direkta riktlinjer gällande uppspel, men spelarna försökte göra sig spelbara i stora ytor som uppstod då lettiskorna var duktiga på att utnyttja både banans bredd och djup. Det upplevdes snarare som att lettiskorna klarade sig på sin spelförståelse än att dem följde en taktisk matchplan. Dock brast atleten i detta hänseende.

För att vid bollvinst i egen zon lätta på trycket lade lettiskorna en passning bakom det egna målet så att backen på den andra kanten fick mer tid på sig att spela upp bollen.

Lettiskorna saknade kontringstänk.

Försvarsspelet

Lågt försvar, reträtter

Lettlands försvarsspel får betyget dåligt men dem hävdar sig ändå bra i konkurrensen om plats 5-8 pga en storspelande målvakt för denna nivå.

I försvarsspelet ställde lettiskorna upp enligt en tärningsfemman i egen zon, men informationen om den defensiva taktiken från coachen verkade ta slut vid just positioneringen. I sina positioner försökte spelarna skära inspel i slottet. Dem var dock obeslutsamma då de hade en bristande spelförståelse defensivt. Det faktum att lettiskorna tittade boll i försvaret, gjorde försvarszonen ihålig och sårbar. Samarbetet spelarna emellan blev också lidande p.g.a. ett riktat bollfokus snarare än ett markeringsfokus.

I reträttarbetet löpte spelarna endast med och bredvid motståndaren. De agerade inte heller fysiskt eller taktiskt för att bromsa upp spelet. Dem hade benägenhet att backa ner i knät på målvakten och hade problem med insorteringen då de återigen tittade boll.

I sista matchen mot Norge spelade Lettland med en 2-2-1-uppställning delar av matchen, vilket var anmärkningsvärt. Man kan ifrågasätta om det hade spelat så stor roll att fortsätta spela med en tärningsfemman eftersom att spelarna inte egentligen behärskade någon av varianterna.

Spetskompetens

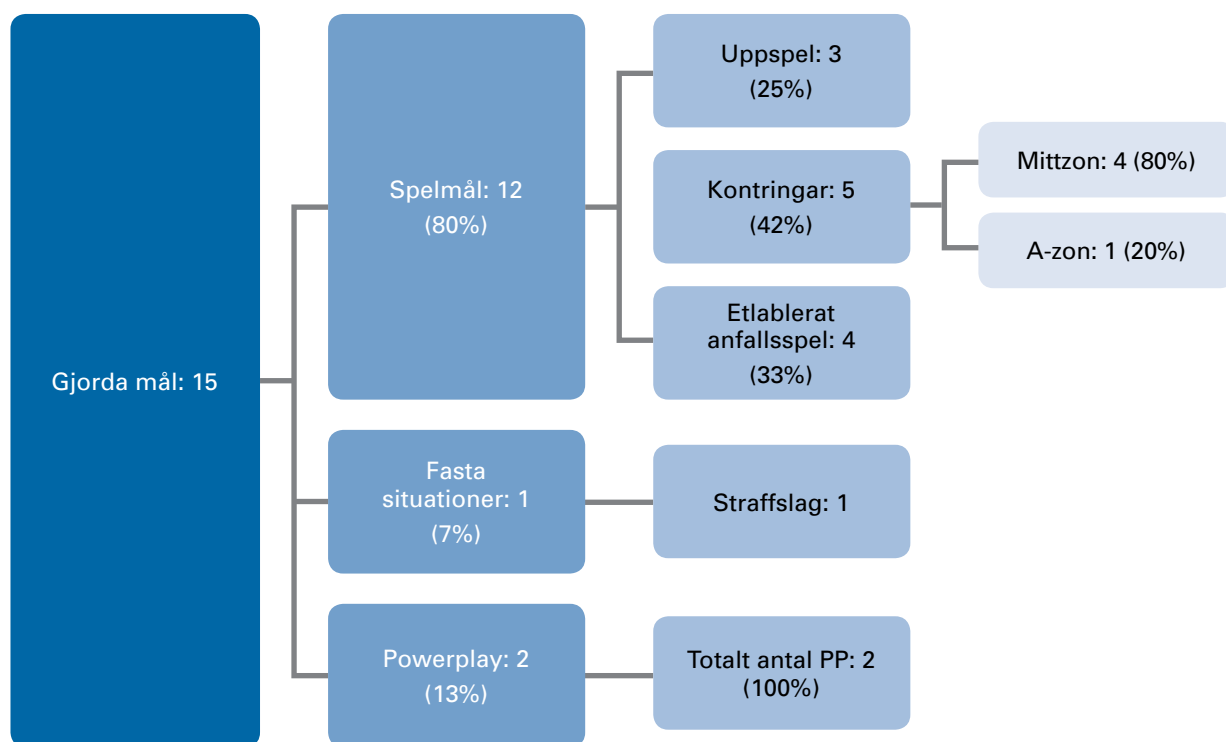

Innan man börjar titta på spetskompetens, så behöver grundkompetensen utvecklas. Dock hade det lettiska laget framförallt två spelare som stack ut och lyckas vara dominant och avgörande i de två sista matcherna. Det var dels forwarden Luize Bilinska och målvakten Lauma Visnevskas. Vidare har dem även en genomtänkt idé i power play där dem även lyckades få bäst utdelning enligt statistiken.

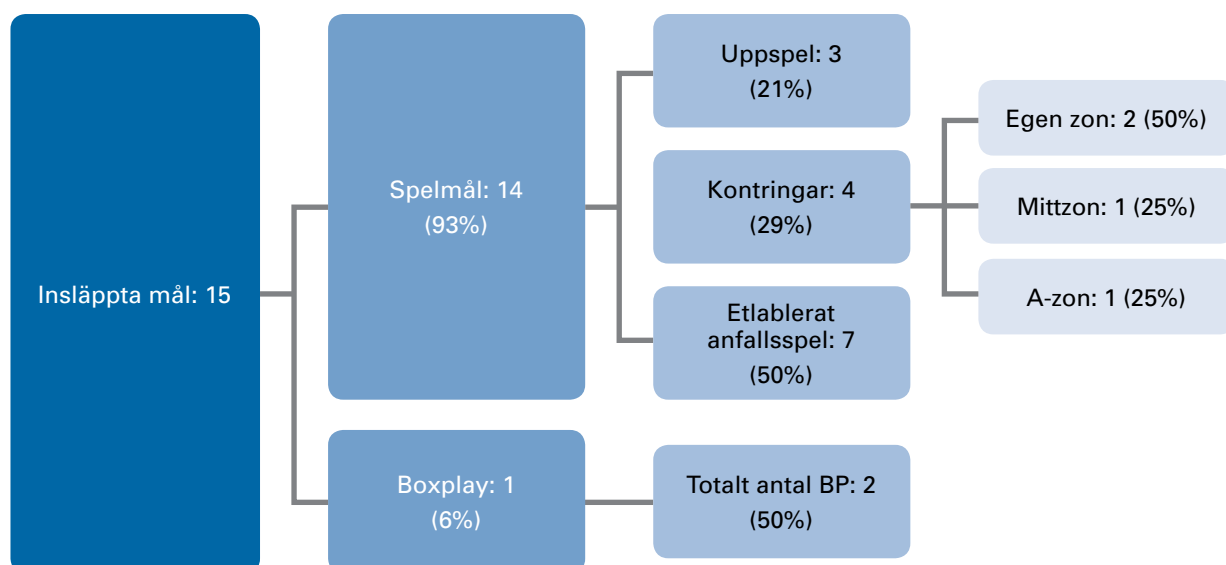
Slutsats och förslag på förbättringar:

För att utveckla den lettiska daminnebandyn så är det svårt att göra något i Plattformshänseende. Däremot finns det faktorer som går att påverka för att få en viss utveckling. Dels kan fokus läggas på individens fysik för att därefter anpassa innebandyspelaren och spelet efter en bättre atlet. Statusen och urvalet inom landet gör det dock svårt att hitta incitament som motiverar en hårdare träning (man kan vara bäst i landet ändå).

Gjorda mål

Insläppta mål

NORGE

Helhetsomdöme

Norge hade förhoppningar om att återigen knipa 5:e platsen i VM. Man hade inte en tillräckligt bra plattform för att utmana topp fyra i detta mästerskap. Trots detta fick man Finskorna att slita ordentligt för segern i kvartsfinalen. Tyvärr lyckades man inte knyta ihop säcken mot Lettland i sista matchen där man tappade 3-0 ledningen under sista halvan av matchen.

Plattformen

Antal invånare i landet: 5 miljoner

Antal licensierade spelare i landet: 7 398 totalt (1 119 damspelare)

Antal år som förbund: 21 (1992)

Tidigare VM resultat:

1997: 3:a 1999: 4:a 2001: 3:a 2003: 4:a 2005: 4:a 2007: 8:a 2009: 7:a 2011: 5:a

Antal ligor som representeras i truppen: 3 (Elitserien Norge, SSL, Högsta ligan Danmark)

Antal klubbar som representeras i truppen: 10

Medelantal landskamper/spelare i truppen: 25,1

Medelålder i truppen: 26,0

Landslagets resultat innevarande säsong: 13/9 vs Polen 6-4, 13/9 vs Slovakien 3-5, 14/9 vs Tjeckien 1-9, 14/9 vs Finland 3-8, 15/9 vs Schweiz 1-2, 1/11 vs Danmark 8-2

Övriga observationer

Norge har ett mindre antal utövare på damsidan. 7 lag spelar i landets högstaserie. Alla spelare kunde inte komma på alla samlingar inför mästerskapet och det påverkade förutsättningarna för människan samt spelsystemet. Spelarna får en viss reseersättning för att åka till läger och landskamper men det är fortfarande en stor kostnad för några av spelarna att ta sig till dessa samlingar. Man hade även ett par spelare som tackar nej till spel med landslaget.

Människan

Grufffokus

Det var harmoni i truppen och de hade arbetsro nog för att kunna prestera på innebandyplanen. Man behövde ha stöttande spelare på bänken för att kunna spela på 12 utespelare och ha 6 som satt på bänken. 2 back+center-kombinationer samt 3 forwardpar spelade från åttondel och framåt. Man inledde sista placeringsmatchen på 15 spelare och gick allteftersom matchen led ner på folk. Medelåldern var 26 år och flertalet spelare samt ledarna hade rutin från föregående mästerskap. Förutsättningarna att skapa en tight grupp försämrades avsevärt om inte alla spelare har möjlighet att delta vid alla samlingar. I detta fallet var spelarna tongivande och kom att spela en stor roll i laget under turneringen. Spelarrådet gjordes delaktiga i beslut kring trupps utformning.

Att man som i Norges fall fick spela 5 matcher på 5 dagar gjorde att spelarna kände sig mentalt utpumpade efter kvartsfinalen mot Finland, där bjöd man finnskorna på hårt motstånd. Man hade 2-3 och skapade flertalet bra kvitteringschanser innan matchen avgjordes med 2-4 och 2-5.

Prestationsfokus

Norskorna följde upplagt spelsystem på ett bra sätt. De satte sina arbetsuppgifter enligt instruktionerna och skördade viss frukt i sin uppställda försvarsstyrning. Ett kvitto på detta var de pro-

blem man åsamkade finskorna i kvartsfinalen. Man jobbade hårt matcherna igenom och tycktes köpa sina roller. Alltifrån de som hade mycket speltid till de som inte hade någon speltid alls.

Hur mycket man kunde rulla runt på folk påverkades av att alla matcher gällde mycket och att det endast var i gruppsspelsmatchen mot Lettland man drog ifrån i målprotokollet. Den i förväg "lättare" matchen mot Australien blev även den en jämnare match än förväntat.

Ledarna var aktiva i båset, instruktioner och direktiv kunde delas ut under pågående spel.

Målvakterna var högst delaktiga i att styra spelet och pusha sina lagkamrater under såväl uppvärmning som match.

Atleten

Norge hadde en bra tränad trupp och ett medeltestvärde på 50 när man gav sig in i turneringen. Detta bidrog till att man kunde ligga på en hög arbetsnivå under många matcher på kort tid. Man hade inget uttalat fyskrav men testade spelarna på såväl samlingar som i klubbagen. Fyskrav upplevdes som positiva av somliga och ifrågasattes till viss del av klubbar och spelare.

Även styrka och snabbhet upplevdes som godkänt på de spelare som fick förtroende.

Innebandyspelaren

Teknik

Norge hadde varierende kunskaper i truppen. Att komma till bra beslut i snabbt tempo blev svårt när man hadde brister i passningskvalité och mottagningar. Avsluten togs till största del i fickorna där man oftast hadde en spelare på målet för att skymma och ta retur. Norge hadde svårigheter med att hålla i bollen och utmana sin försvarare för att ta gula beslut. Detta föranledde att man hadde svårt att påverka förutsättningarna för motståndarens försvarspositioner och komma in i slottet med farliga avslut. Give and go spel på avlastande spelare användes ytterst sällan vilket också det bidrog till svårigheter att ta sig in i boxen.

Under uppvärmningarna kunde man konstatera att man behärskar passningar, mottagningar och skott på ett bra sätt. Bristerna att hantera dessa bitar i full matchfart visade sig senare i matchspelet.

Taktisk nivå/Spelförståelse

Den taktiska kunskapen upplevdes som utvecklingsbar, många spelare såg ut att ha fullt upp med sitt eget spel och klarade inte riktigt av att samarbeta tillräckligt på planen. I Finlandsmatchen bytte spelarna vid flera tillfällen så att det uppstod målchanser för Finskorna. Laget bjöd Finskorna på detta sätt på ett av målen. Att spelarna inte var vana att hantera byten i extremt högt tempo framgick tydligt i denna match. Dessa misstajmade byten uppstod i Finlandsmatchen, en match där man uppgav sig vara mentalt slutkörda efter 5 matcher 5 dagar i rad.

Bristande bollkontroll och spelförståelse gjorde även att man inte hann flytta upp alla fem spelare till anfallszonen tillräckligt snabbt. Anfallen hade emellanåt tagit slut pga tekniska begränsningar innan alla var samlade i anfallsspelet.

Spelsystem

Uppspel, Spel i anfallszonen, Kontringar

Det fanns inget tydligt mönster i Norges uppspel. Man var duktiga på att rulla runt bollen och tog sig ofta ut till fickorna. Där saknades ofta avlastning djupare ner i planen och uppspelen tappade där spets.

Upplevelsen var att man förlitade sig på de enskilda spelarnas förmåga att lösa uppspelsbiten. Emellanåt spelade man back – back och slog därefter en längre boll ner efter kanten. Passningen och löpningen var dock inte fullt tajmade och det var för ofta försvararna som kunde komma först till bollen.

Löpvägar för att skapa farliga chanser i boxen var en bristvara och det fick resultatet att bollen oftast spelades längs sargen. Där togs också de flesta avsluten. Backarna fyllde inte på med en fjärde spelare för att delta i anfallet i tillräckligt stor utsträckning, undantaget en rightback som emellanåt smög med i bortre höga slottet.

Man hade oftast en spelare på målet när man kom till avslut. Norsorna utnyttjade en hel del retur och styrningsmöjligheter till att skapa målchanser. Spelaren bidrog även till att skymma motståndarmålvakten.

Ledarstaben sa att man valde att låta spelarna spela ett spel med boll som ligger en aning över deras kunskapsnivå. Detta för att fortsätta att utvecklas som lag och ta kliv framåt för att närma sig de bästa nationerna.

Mycket bolltransporter och det faktum att man använde sig av nästan uteslutande gröna eller röda beslut gjorde att man inte skapade tillräckligt med chanser för att avgöra placeringsmatchen mot Lettland. Där hämtar Lettland in 0-3 till 3-3 genom att skapa chanser i Norges slott.

Försvarsspelet

Försvarsspelet byggde på en 2-1-2 uppställning, där vänsterforwarden tog några steg upp i banan. Denne avbröt löpningen, fullföljde nästan ända fram eller gick hela vägen. Samtidigt stängde högerforwarden sarguppspel. Centern eller vänsterbacken skulle därefter bryta diagonalpassningen som uppstod. Emellanåt hamnade centern högt och detta skapade ett stort utrymme mellan center och backar. Där uppstod en yta som borde varit svår att försvara. Lagen som mötte Norge hade där en yta att jobba med i sina anfall. Denna yta klarade inte Finland av att använda sig av i kvartsfinalen. Norge stod där upp bra i försvarsspelet.

Väl nere i egen försvarszon hade norsorna ett väl fungerande positionsspel. Dock hade man inte full koll på spelaren som befann sig i sin försvarsposition. Där hade man mer aktivt kunnat positionera sig närmare sin motståndare. Man behöver oftare vrida på huvudet och hålla koll på vad som händer på sidan där bollen inte befinner sig, samt spelare som löper in i sin försvarsposition.

Man hade även ambitionen att vinna bollen högt genom att flytta upp laget i hög press när tillfälle bjöds. Framgångarna i pressspelet varierade. I gruppspellet stressade Norge de Lettiska backarna till flera misstag som man sedan kunde omsätta i mål och målchanser. Stressen bidrog till att man kunde vinna den matchen med 7-0. Någon kontinuerlig framgång i detta presspel kunde inte dokumenteras i den senare delen av VM-turneringen.

Spetskompetens

Spetskompetensen i Norge bestod av enskilda spelare. De två utespelarna som till vardags spelar i Sverige fick mycket speltid och båda nyttjades mest på centerpositionen där de kunde göra störst skillnad för laget.

Norge har två duktiga målvakter

Trupp och coaching

Norge hade en väl fungerande trupp med tydlig rollfördelning. Norge behöver gå in i nästa mästerskap med en jämnare trupp, så att man kan gå på fler spelare när det blir tätt mellan matcherna. Coaching och samspelet på bänken upplevdes väl fungerande från läktarplats. Tydliga direktiv förmedlades under matcherna. Spelarna verkade ha en klar bild av vad som förväntades av dem i de olika matchsituationerna.

Mål och avslut

Den enorma avslutseffektiviteten i gruppspelsmatchen mot Lettland kunde man inte behålla i de efterföljande matcherna. Norges mål kom ofta till efter skott från fickan eller en längre boll upp på toppspe-laren efter en omställning. Några snygga mål gjorde efter att man nypit direkt på längre bollar. Norge var duktiga på att ha spelare på kassen när man kom till dessa kantavslut. Missade skottet målet eröv-rade oftast motståndaren bollen och anfallen tappade i längd.

Powerplay

Norge hade ett bra bolltempo i bakplan i sitt PP. När bollen kom ut i fickan saknades dock kvali-téer för att hitta inspel i boxen och där blev man begränsade till avslut från kanterna samt från bakplan.

Mittspelaren gjorde ambitiösa försök att göra sig spelbar. Triangelspelet i PP uteblev och de insticksförsök som gjordes blev fruktlösa.

Boxplay

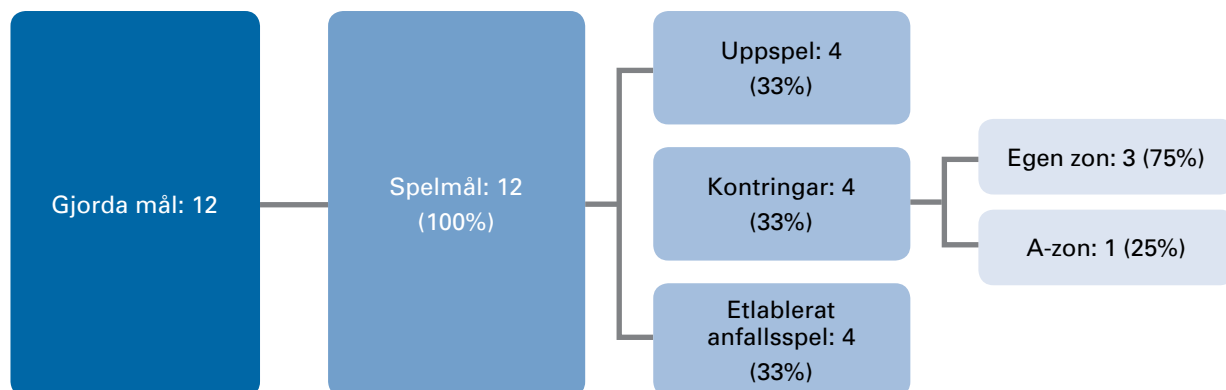

Har ej observerats.

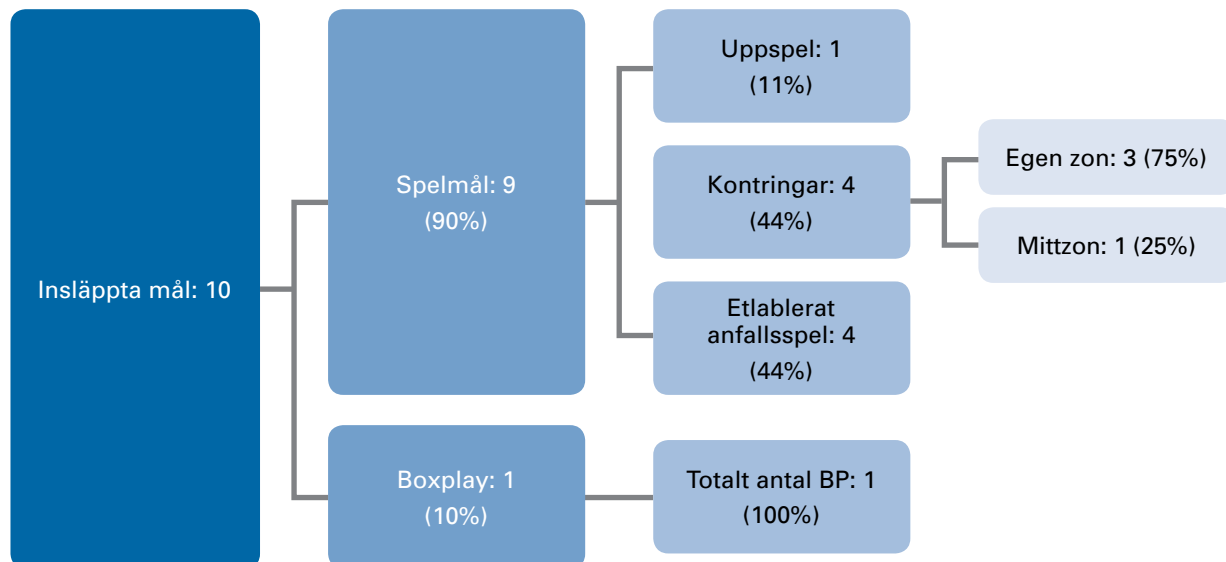
Slutsats och förslag på förbättringar:

- Jobba vidare på innebandyspelaren så att man får fler valmöjligheter då man väljer grundspel.
- Att komma in centralt för att skapa målchanser.
- Jobba på att utmana och ta gula beslut.
- Utveckla spelarna så att man kan spela på fler spelare då det blir många matcher i rad.
- Hålla ihop laget så att man inte blir så "långa" då man går till anfall.

Gjorda mål

Insläppta mål

POLEN

Helhetsomdöme

Polen kom sju i VM efter att ha vunnit matchen om sjundeplatsen mot en av turneringens överraskningar - Tyskland. Polen spelade stundtals fin innebandy i turneringen och visade upp vissa kvaliteter, framförallt i det offensiva spelet, som bådär gott inför framtiden. Några spelare tillhör klubbar i utländska ligor (en i den svenska elitklubben Endre och tre stycken i Schweiz högsta liga) och de bidrog med mycket kunskap till laget. Det fanns tydliga utvecklingsområden som går att åtgärda med lätta metoder. Den stora utmaningen ligger i att förbättra plattformen för att få fler spelare och bättre ekonomi vilket leder till bättre förutsättningar. Det går åt rätt håll, men det är fortfarande en lång bit kvar att vandra.

Plattformen

Antal invånare i landet: 38 167 329

Antal licensierade spelare i landet: 1 540 totalt (81 damspelare)

Antal år som förbund: 18 (bildat 1995)

Tidigare VM resultat:

1997: – 1999: – 2001: 12:a 2003: 10:a 2005: – 2007: 11:a 2009: 8:a 2011: 6:a

Antal ligor som representeras i truppen: 5 stycken (Högsta serien Polen, NLA Schweiz, SSL, Högsta serien Danmark, Högsta serien Tjeckien)

Antal klubbar som representeras i truppen: 11 st

Medelantal landskamper/spelare i truppen: 43,7

Medelålder i truppen: 22,9

Landslagets resultat innevarande säsong: SUI – POL 9-4, NOR – POL 6-4, POL - SVK 5-3, CZE - POL 10-1, POL – FIN 1-10

Övriga observationer

Det polska laget hade haft två till tre samlingar inför VM och spelat Polish Open (se resultat ovan). Eftersom förbundet har en bristande plattform blir även ekonomin drabbat och spelarna tvingas betala sina resor själva till landslagssamlingarna om de vill vara med. Knappt någon team building har ägt rum och fokuset på samlingarna har varit att bygga ett spel där offensiven står i fokus. Flera av spelarna bor utanför Polen vilket gör det ännu svårare att samlas.

Människan

Grufffokus

Polen som idrottsland skiljer sig åt gentemot till exempel Sverige i dess pedagogik. Polens ledarskapskultur är ofta hårdare och tränare tvekar sällan att berätta vilka fel en spelare gör. I Sverige lägger tränare en större vikt vid att försöka vara pedagogiska i sitt bemötande till spelare.

Gruppen upplevdes i början av matcherna vara enhetlig och fokuserad där de hade många ritualer med händer på axlar, give-me-fives och hejarop. Spelarna kommunicerade mycket och ofta med varandra på bänken under matcherna där de gav sken av att prata lösningar och diskutera det som hände på planen. Stundtals kommunicerade tränarna med varandra under matcherna men det var sällan. Tränarna gav också mycket lite feedback eller positiv energi till spelarna. En utmaning för gruppen blev när resultaten gick emot dem under matcherna. Vissa spelare visade på ett utvecklingsbart kroppsspråk medan tränarna ofta såg negativa och besvikna ut. När resultatet visade att matchen var svår att hämta upp satte sig en tränare med armarna i kors i sitt bås. Ibland när Polen gjorde mål verkade spelare på bänken relativt likgiltiga och tog lång tid på sig att gratulera sina medspelare. Även om kroppsspråket och den verbala positiva energin är varierande visade spelarna upp en god kampvilja på planen och gjorde sitt bästa oavsett resultat.

Spelarna utförde ett hårt arbete där de gav allt de kunde för laget och de följde sina roller. Det fanns få tendenser till att några hade annorlunda roller än de andra i gruppen bortsett från målvakterna där en var tydlig första målvakt och den andra var en tydlig avbytare. Gruppen bestod

av flera små grupper (grupperingar) vilket syntes när spelarna satt utspritt på bänken och de peppade sällan varandra. Enligt gruppen har de lagt lite tid på lagaktiviteter både före och under VM. Även på spellediga dagar fick spelarna umgås som de ville utan teambuilding.

Prestationsfokus

Alla spelare såg ut att göra sitt bästa på planen oavsett vad resultattavlan visade. Den stora bristen fanns i tränarna som istället såg ut att fokusera på resultatet istället för prestationen. Spelarna uppvisade få försök i att peppa varandra och uppmuntra (berömma) positiva insatser på planen. Kanske berodde detta på en bristande lagsammanhållning. Polen klarade av att ladda om efter två sämre matcher och vinna den sista matchen om 7e platsen. När laget hamnade i en situation där laget ledde med något mål mot Tyskland i den sista matchen uppvisade spelarna ett lugn och fokus på uppgiften.

Atleten

Uthållighet – Spelarnas uthållighet är kanske den största utvecklingspunkten för Polen. Här är de långt ifrån toppnationerna. Med tanke på den relativt lilla skaran innebandyspelare som finns i Polen är det förmodligen svårt att ställa krav på spelarna när det gäller deras fysiska status. Det är svårt att peta en spelare som inte uppfyller önskade värden om de är bra nog som innebandyspelare. De bästa spelarna måste än så länge tas ut nästan oavsett vilken fysisk status de besitter. Trots en bristande uthållighet försökte spelarna vara aggressiva i sitt spel både med och utan boll. Spelarna var aktiva men hade problem med orken.

Styrka – De upplevdes ha motoriska (balans, koordination) och explosiva brister. De saknade kraft i löpdueller där de ofta hamnade efter. Men även i närkamper fanns det brister där spelarna kunde ramla ihop lätt utan märkvärdig närkontakt. Nervsystemet (muskulernas förmåga samt vana att göra vissa moment) var ovan vid vissa tekniska moment både med och utan klubba och boll vilket gjorde att förmågan att utveckla kraft i matchmoment blev lidande. Ett exempel var att spelarna hade svårt att arbeta djupt eller ha en ready position i anfallsspelet.

Snabbhet – Spelarna var överlag dåligt tränade och förlorade de flesta löpduellerna. Vissa spelare var knappt genomsnittligt tränade och såg tunga ut i steget. Löpningar där riktningförändringar och starter krävdes var ett problem för Polen.

Övrigt – Spelarna hade i vissa fall ett högre BMI än toppnationerna med några spelare som ser överviktiga ut. Det fanns en vilja att göra rätt och känslan var att spelarna presterade på gränsen till sin förmåga. Spelarna kändes också okordinerade både med och utan boll. Även om vissa spelare kunde springa bra rakt fram syntes det att de var ovana med typiska innebandylöpningar där riktningförändringar krävdes. Överlag kändes ändå Polens spelare som lovande och med rätt träning är det möjligt att spelarna tar stora steg i sin utveckling på kort tid.

Innebandyspelaren

Det var en mycket varierad kvalitet inom laget vilket är logiskt på grund av den dåliga plattformen (få spelare i landet). De saknade mycket grunder både taktiskt och tekniskt. Även stjärnorna

saknade de tekniska grunderna för att tillhöra världseliten. Spelarna var relativt långt komna i sin kunskap kring att spela anfallsspel vilket kom från att tränaren la ner majoriteten av sitt fokus på detta enligt spelarna.

Passningstekniken var relativt okej bland Polens spelare och de behandlade mottagningarna väl med mjuka mottagningar även om blicken åkte ner i marken ofta. Polen klarade av att slå passningar relativt väl även under pressade situationer men hade svårt att ta med bollen i fart.

Bollbehandlingen var helt okej och spelarna kändes funktionella tekniskt. Bristerna började synas tydligare när spelarna tvingades hantera bollen i fart och utmana motståndare. Spelarna kändes trygga under stressade situationer och verkade lugna om det tilläts stå stilla när de behandlade bollen. Stressade situationer i hög fart hade de betydligt mer problem med. De tydligaste situationerna där spelarna uppvisade en markant okunskap i spelet var i avslutssituationer. Där visade de på bister i grunder som att få målvakt i förflyttning och att byta upp sig i vinkel vid skott. Avsluten i fart var ett större problem än situationerna där de kunde stå stilla och skjuta.

Spelarna i Polen hade som kollektiv knappt en plan för sitt försvarsspel & brister individuellt i många situationer som att arbeta djupt, ta bort de viktigaste ytorna, täcka skott, arbeta med klubban med mera.

Anfallsspelet gick ofta med fart framåt direkt då Polen vann bollen. De letade lösningar och försökte göra sig spelbara eller skapa ytor i spelet utan boll. Det var naturligt för spelarna att skapa trianglar och använda sig av hjälpspelare. Spelarna själva verkade leta lösningar både på planen och när de satt på bänken genom att kommunicera. Antalet gula beslut blev begränsat i och med att tekniken begränsade spelarnas förmåga att utmana med bollen samtidigt som de hade kontroll (seende) över spelet.

Utövarnas taktiska känsla och spelförståelse var i vissa avseenden ganska bra och med pusing av detaljer skulle de kunna närma sig toppnationerna.

Knappt några medvetna gula beslut fanns.

Spelsystem

Polens spelsystem blev aningen begränsat på grund av att innebandyspelaren och atleten brast i kunskap. Samtidigt var det tydligt att laget hade lagt ett stort fokus på det offensiva spelet. Offensiva omställningar, uppspel och anfallsspel var på flera områden bra även om några brister drar ner betyget. Försvarsspelet var bristande både i att skydda målet och att täcka av de farligaste ytorna för att motståndarna ska ha svårt att ta sig dit. Men de saknar även plan på hur de ska vinna bollen och vad de ska göra när bollen vinnas. Detaljer som numerära överlägen och underlägen, frislåg och byten lider av en brist på just detaljer.

Anfallsspel

Uppspel

Polen hade en tydlig ide kring hur de skulle få upp bollen i anfallszonen och i vilka ytor spelare skulle möta. Nackdelen var att de ofta blev statiska i uppspelsfasen, men fördelen var att spelarna såg trygga ut i sina roller som de behärskade till fullo. Mot bättre lag kan det bli lite svårare för Polen att få till sitt spel om de tvingas föra spelet. Det är relativt sällan Polen använde sig av

gula beslut och det var förmodligen en mix av att de hade bristande taktiskt kunskap i laget och bristande kapacitet bland sina spelare.

Spel i anfallszonen

I anfallszonen fanns det tydliga hjälpspelare där de tyckte om att bygga sitt spel från hörnen och skapa två mot ett (2vs1). Stundtals kunde Polen etablera tryck i motståndarnas zon och föra spelet i matchen. Mot mindre utvecklade lag klarade laget ofta av att spela fin innebandy. Spelet var ofta relativt statiskt och platsbyten hände sällan. De gula besluten saknades nästan helt och hållet även när bollen hade kommit upp i offensiv zon. Mycket av deras anfallsspel byggde på inbrott i fickorna där de sökte skott eller passningar samt inbrott av backarna. Passningsspelet byggde mer på spelarnas egna förmåga att lösa beslut än inlärd taktiska varianter. Om laget tilläts att spela i lägre fart var de ofta skickliga på att föra spelet, men sämre på att få effekt av det. Till stor del begränsas laget av deras nivå på innebandyspelaren.

Kontringar

Bollvinnaren försökte att spela bollen direkt framåt vid läge, där laget sedan satte full fart framåt. Någon spelare, ofta toppen, tog ansvar för att gå i djupled samtidigt som en spelare ville skapa spelbredd i sin löpning samtidigt som den försökte att vara spelbar. Bollföraren brast ofta i sina initiativ då denne kunde få svårt när en motståndare klev på. Spelare fyllde ofta på i andravågen som gav bra alternativ för passningar bakåt i banan. Polen hade stundtals svårt att komma till bra röda beslut när de hade skapat bra lägen. Polen brast mer i förmågan att skapa kontringar än vad de brast i utförande när de väl fick kontringar.

Försvårsspelet

Polen släpper totalt in 52 mål i turneringen vilket är mest av alla lag i grupp A & B. Det laget från grupp A samt B som släppte in näst mest är Lettland på 43 mål insläppta. Värt att tänka på här är att Polen tillhörde den tuffa gruppen med Sverige och Finland vilket självklart bidrar. Men faktum kvarstår, i defensiven kan Polen utvecklas mycket. Polens försvarsspel var som bäst när de tilläts att försvara med boll. Ifall motståndarna var mer skickliga och ägde spelet visade sig försvaret ofta vara ihålligt.

Högt försvar

Polen valde under delar av turneringen att pressa upp mot mitten av motståndarnas planhalva (halva-halva). Väl där har de en ganska passiv press trots att de ofta spelade på fyra kedjor och tre backpar stora delar av matcherna.

Lågt försvar

Polen använde sig huvudsakligen av ett relativt lågt försvarsspel där de spelade halvplanspress eller klev upp till halva-halva. Tränaren nöjde sig med att berätta för spelarna vilket system de skulle använda (2-2-1 eller 2-1-2). I försvarsspelet spelade de zonspel där de körde mycket på

spelarnas egna känsla istället för en gemensam taktik. Bortre sidan ville flytta över (överbelasta) centrollinjen men det blev ofta bolltittande när de gjorde det. Deras positioner var utvecklingsbara i flera sekvenser. Styrspelen brast i många fall och kunde vara en av anledningarna till att de tappade slottet på grund av för stora avstånd mellan deras spelare samtidigt som de arbetade för upprätt i sitt försvarsspel. Försvarsspelet var aggressivt utifrån deras förutsättningar (atleten brister vilket försvårar ett aggressivt försvarsspel). Laget saknar direktiv om försvarsspelet och eventuella motdrag till motståndarnas anfallsspel. Vissa spelare i Polen ger ett mer skolat intryck och stärker därmed upp defensiven ordentligt. Problemet för Polen är att nivån varierar och laget spelar stora delar av slutspelet på tre backpar och fyra kedjor. Detta trots att det är få matcher kvar att spara sig till.

En positiv aspekt i försvarsspelet är att få av Polens spelare känns svaga i en-mot-en-situationer utan tvärtom är de relativt duktiga i de här momenten jämfört med andra lag på deras nivå.

Reträtter

Polens reträtter begränsades av att atleten var underutvecklad och det gick för långsamt när de behövde ställa om. Bortsett från att det gick långsamt visade spelarna upp en okej känsla för att ställa om till försvarsspel där de löpte rakt hem. De var bra på att tappa bollen i rätt lägen och hade en tredjespelare hem när de väl tappade bollen. En brist i reträtterna var inräkningen där de hade lätt för att bli bolltittande vilket resulterade i möjligheter för passningar in i mitten och i sidled för motståndarna.

Spetskompetens

Powerplay

Det är intressant att notera att de använde sig av 2 olika PP-uppställningar. Om de fick ut mer av dubbla powerplayuppsättningar är svårt att avgöra. Det var svårt att se att Polens powerplay skulle vara för energikrävande för att klara av att spela hela sitt PP på en femma utan att byta. Polens statistik i numerära överlägen slutade på 18.75 % lyckade (lyckat innebär att laget gör mål). Det är näst sämst av lagen från grupp A och B som innehåller alla lag i kvartfinalerna förutom Tyskland. Tysklands statistik är svår att jämföra med eftersom att de hade en betydligt lättare grupp än A och B gruppen. Precis som med resten av taktiken är en av anledningarna till en bristande kompetens vid momentet bristande kvaliteter på innebandyspelaren. Sveriges landslag pratade om att de valde att prioritera bort power- och boxplay till förmån av de andra momenten på grund av att tiden som laget får ihop är begränsat och Polen verkar ha resonerat på ett liknande sätt. Skillnaden är att Polen inte kan räkna med att spelarna själva ska lösa situationen på samma sätt som de absoluta toppnationerna.

Polen såg ut att sakna tanke på hur de använde sig av:

- 2vs1 or och hur de skapar dessa på bästa möjliga ytor
- Var de kommer till skott och hur de byter upp sig i vinkel
- Gemensamt tänk – bolltempo, hotposition med mera.

Boxplay

Polen lämnar VM med en förkrossande dålig statistik i boxplay. 42,86% av alla numerära underlägen klarade Polen av att hålla tätt och det är klart sämst av alla andra lagen som kom topp 8. Faktum är att det är delat sämst i hela turneringen (endast Australien slutade på samma procent). Numerära underlägen är precis som de andra delarna i Polens spel något de skulle kunna få stor utveckling på med snabba medel.

Fasta situationer

På frislåg uppvisar Polen inga tendenser till att ha inövade varianter. Spelarnas egna fantasi väljer här vad de gör. Vanliga alternativ är pass och skott eller pass med inbrott.

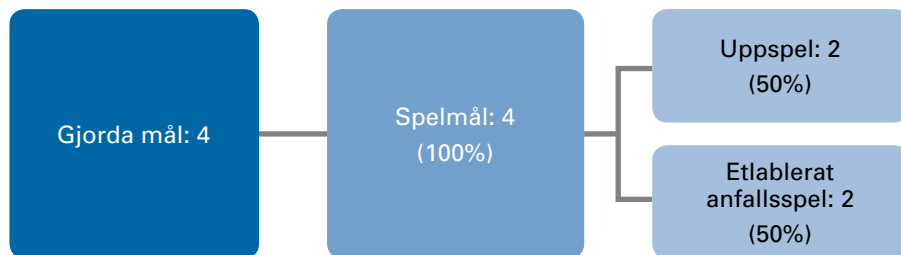
Slutsats och förslag på förbättringar:

Polen startade ibland (mot Lettland och Tyskland) med fyra kedjor och tre backpar. Syftet till varför de spelade med en stor mängd spelare är oklart då Polen hade en spelstil som krävde ungefär lika mycket energi som övriga lag på deras nivå. Det fanns inga tendenser till att ha ett extremt energikrävande spel som gav behovet av att använda den stora mängden spelare de använde.

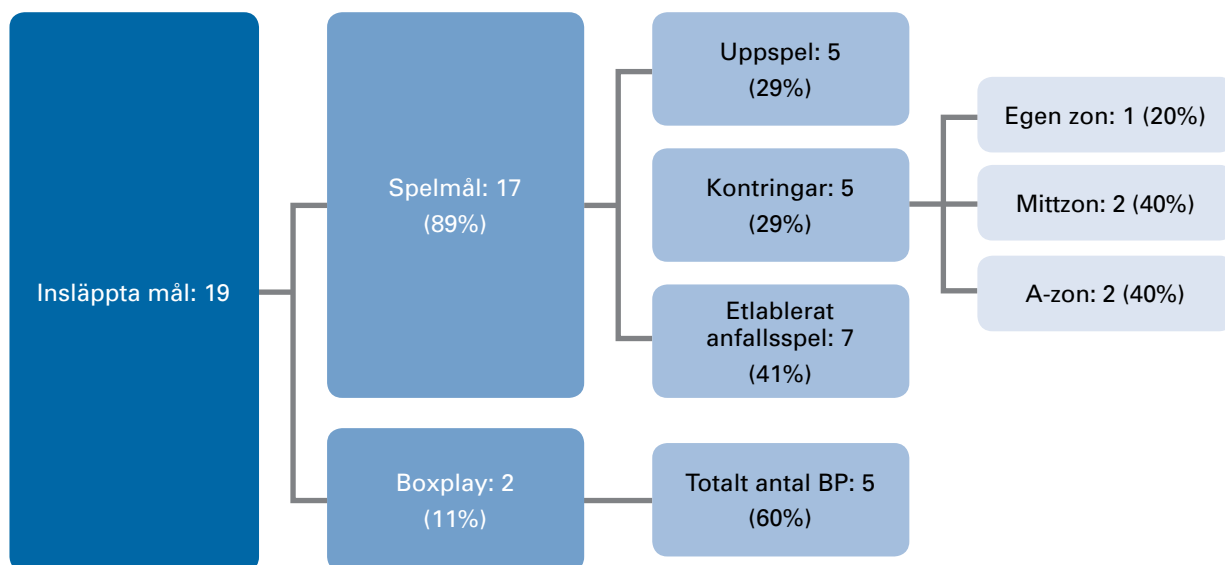
Polen som lag har kvaliteter och potential att komma högra upp än vad de gjorde under VM den här gången. Med några förbättringar skulle de kunna prestera betydligt bättre och potential finns absolut. Spelarmaterialet har redan nu kapacitet nog för att spela bra innebandy med enkla medel.

- Polens största utmaning är att utveckla plattformen. Fler utövare, bättre ekonomi och mer kunskap om sporten skulle utveckla landet enormt mycket.
- Försvarsspelet är rejält underutvecklat och jämfört med de andra lagen som går till kvartsfinal saknar de mycket i såväl grunder som gemensamt tänk i form av tydliga ramar.
- Atleten skulle med små medel kunna utvecklas mycket. Skulle alla spelare höja sin fysiska status och motorisk nivå kommer resultaten att komma långt på vägen.
- Polens målvakter har potential men har båda två tydliga utvecklingsområden som skulle göra de klart bättre. Bra målvakter gör tydlig skillnad över en turnering.
- Mer kunskap till ledarstaben skulle bidra mycket till Polen som saknar mycket tekniska och taktiska grunder.
- Polen skapar massvis med lägen men är extremt utvecklingsbara i avsluten.
- Matcha de duktiga spelarna hårdare i avgörande lägen, även om vi inte känner till hur slitna de var. Polen valde att matcha många spelare vilket kan ha fördelar för att alla ska orka. Men deras bästa spelare såg pigga ut i slutet av turneringen och orkade förmodligen mer speltid. Särskilt när det inte längre fanns något att spara sig till.
- Med ett gemensamt tänk och enkla varianter eller tankar kring hur de ska göra mål finns möjligheten att förbättra sin statistik i numerära överlägen. Frågan är bara om den tiden det tar att förbättra är mer lämplig att investera på andra moment.
- I spelet 4 mot 5 kan dessa punkter utvecklas:
 - Att arbeta djupt och att arbeta med klubban
 - Att täcka av rätt ytor samt att sträva efter att släppa till mindre farliga avslut (ta - framförallt bort möjlighet till inspel och avslut i deras slott)
 - Tydlig rollfördelning i olika lägen, vem gör vad?

Gjorda mål

Insläppta mål

TYSKLAND

Helhetsomdöme

Det tyska laget stod för en överraskande insats i grupp- och kvalspel där både Ryssland och Danmark besegrades. Kvartsfinalplatsen var den första på tio år, men i slutspelet räckte inte Tyskland till och laget slutade åtta.

Tyskland levde främst på sin goda lagmoral och kampvilja. På planen var organisationen och deras förmåga att sätta press på bollhållaren den största styrkan, medan de tekniska färdigheterna lämnade en del övrigt att önska.

Plattformen

Antal invånare i landet: 82 miljoner

Antal licensierade spelare i landet: 9 557 totalt (1 800 damspelare)

Antal år som förbund: 21 år (grundat 1992)

Tidigare VM resultat:

1997: 8:a 1999: 6:a 2001: 7:a 2003: 8:a 2005: 12:a 2007: 12:a 2009: 13:a 2011: 11:a

Antal ligor som representeras i truppen: 4 st (Bundesliga, div 2 Sverige, NLB Schweiz, div 1 Finland)

Antal klubbar som representeras i truppen: 12 st

Medelantal landskamper/spelare i truppen: 34 st

Medelålder i truppen: 21,8 år

Landslagets resultat innevarande säsong: 6/7 vs Schweiz 2-16, 7/7 vs Schweiz 2-10,

13/9 vs Danmark 3-4, 14/9 vs Danmark 3-7, 15/9 vs Danmark 3-2 sd+straffar,

1/11 vs Tyskland U19 10-0, 2/11 vs Österrike 21-1, 2/11 vs Lettland 1-7, 3/11 vs Lettland 1-4,

Övriga observationer

Schweizaren Simon Brechbuehler gjorde sitt fjärde år som förbundskapten, till vardags tränar han Wiler Ersigens U21-lag. Tyskland hade anmärkningsvärda förberedelser inför VM. Ledningen granskade grupperna och slutspelslotningen redan under våren och bjöd sedan in grupp motståndaren Danmark samt blivande kvartsfinalmotståndaren Schweiz till träningsmatcher under sommaren och hösten. Sammanlagt spelade Tyskland nio träningsmatcher inför VM.

Vad gäller spelarunderlaget menade Brechbuehler att den tyska ligan är för svag för att spelarna ska kunna utveckla det tempo som krävs för att spela på högsta nivån. Han uppskattade att de fanns 25-30 spelare som hade kunnat spela på VM-nivå.

Människan

Gruppfokus

Från uppvärmning till nedvarvning visade spelarna en god attityd inför uppgiften och inför varandra. Truppen hade flera ledargestalter som ständigt klappade om sina lagkamrater trots stora underlägen och ingen spelare verkade falla ur ramen.

Simon Brechbuehlers engagemang under matcherna var mycket påtagligt. I kvartsfinalen mot Schweiz instruerade han sina spelare nästan oavbrutet och visade ett positivt kroppsspråk i allt han gjorde.

Inför kvartsfinalen delade spelarna ut blommor till publiken och efter sista matchen tackade man för stödet med en stor banderoll. Tyskland visade verkligen att man njöt av att befinna sig bland de bästa lagen i världen och man såg till att göra VM till en upplevelse.

Prestationsfokus

För att ta sig till kvartsfinal besegrade Tyskland mer namnkunniga nationer som Danmark och Ryssland. Och trots att spelarna rimligtvis måste känt sig rejält underlägsna sina motståndare i matcherna mot Schweiz och Norge visade laget upp en imponerande vilja och mod. Spelare på bänken stod ofta upp och ville tydligt in på planen och spela i dessa matcher.

En annan detalj var hur noggrant Tyskland genomförde uppvärmning på planen, men även nedvarvning efter match. Efter förlusten mot Norge väntade tidig morgonmatch nästa dag. En bra stund efter 0-7-förlusten kom laget ut i den tomma arenan och varvade ner på en liten ledig yta bakom ett mål. I jämförelse upplevdes Sveriges nedvarvning på planen efter semifinalen sämre genomförd än tyskornas.

Atleten

Enligt Brechbuehler var fysiken den svaga punkten under förra VM och de hade arbetat hårt för att kunna göra detta till lagets styrka. Det var helt klart att de tyska spelarna, om än med vissa brister, nu kunde mäta sig med mer namnkunniga nationer.

Laget tycktes ha en god grundkondition att luta sig mot. Intensiteten i försvarsspelet var mycket hög i matcherna mot Schweiz och Norge, trots att bollinnehavet var mycket lågt matchen igenom. Goda grundpositioner överlag samt snabbhet och rörlighet var andra styrkor tyskorna visade. En del brister fanns dock i koordinationen på små ytor och i de snabba riktningförändringarna.

Några av backarna hade relativt god fysisk styrka och räckvidd. Däremot saknade anfallsspelarna en hel del vad gäller storlek och styrka i närkampsspelet.

Matchuppvärmningen genomfördes med stor noggrannhet och innehöll genomtänkta rörelseövningar samt konbanor med snabba fötter och riktningförändringar.

Innebandyspelaren

Teknik

Denna del var utan tvekan Tysklands största brist. På uppvärmningen visade en del av spelarna upp godkända grunder i bollbehandling, passnings- och skotteknik. Men i matchtempo och med motståndare att förhålla sig till var det endast ett fåtal spelare som på allvar kunde bidra till Tysklands offensiva spel.

Taktisk nivå/Spelförståelse

Här visade spelarna en något större kompetens, framförallt i försvarsspelet där laget ofta gjorde ett tätt intryck. Att utnyttja press och understöd samt förmågan att täcka ytor och skära passningsvägar var till största del godkänt. Den offensiva spelförståelsen var dock mycket svårbedömd. Spelarnas bristfälliga teknik gjorde det, i det närmaste omöjligt för laget att spela ett kontrollerat anfallsspel med genomtänkta beslut och värderingar.

Spelsystem

Uppspel

När laget väl fick tid att organisera sina uppspel fanns det tydliga linjer och tankar. Man hade en tydlig rollfördelning där en forward hade i uppgift att hålla djup och finnas som avlastning i offensiva hörnen. Backarna spelade oftast i bred uppställning på varsin kant och övriga två spelare avlastade över mittplan för att förlänga bollen vidare ner i banan. Ibland testade laget tydliga point-uppspel, med en spelare centralt och en back som fyllde på längs sarg.

Laget begränsades dock väldigt mycket av bristerna i spelarnas individuella skicklighet, vilket gjorde att uppspelen skedde i mycket lågt tempo. Och eftersom inte backarna klarade av att driva bollen och hota på allvar öppnade spelarna sällan ytor för varandra. De tyska uppspelen fastnade ofta på mittplanen eller någonstans på egen planhalva.

Spel i anfallszonen

På grund av de bristande individuella färdigheterna har Tyskland väldigt svårt att skapa ett etablerat anfallsspel. När bollen väl hamnade i sista tredjedelen tog anfallen snabbt slut, antingen genom ett bolltapp eller med en individuell prestation från någon av de få spelare som faktiskt hade förmågan att slå sin motståndare.

Kontringar

Spelvändningar var Tysklands enda riktiga anfallsvapen. Man spelade oftast med en tydlig styr/topp-spelare i sitt försvarsspel och när denna vann boll eller fick en förstapassning i djupled kunde Tyskland skapa farliga lägen. Understöd till bollhållare sträckte sig oftast bara till en spelare och andravågen var i princip obefintlig.

Högt försvar

När Tyskland spelade sitt bästa försvarsspel använde man sig av en högerstyrning som var väldigt aktiv och aggressiv. Styrspelarna hade både snabbhet och stor arbetskapacitet och skötte sin uppgift med en stor hängivenhet. Ganska ofta med en lite för stor hängivenhet och styrspelaren hamnade då på fel sida planen utan att få tag i bollen.

Anmärkningsvärt var att Tyskland valde att frångå detta försvarsspel i den sista placeringsmatchen mot Polen. Istället backade laget hem i en låg 2-1-2-uppställning utan samma intensitet och aggressivitet som tidigare. Med ett "normalt" aggressivt tyskt försvarsspel hade Tyskland kanske kunnat hota Polen ännu mer.

Lågt försvar

Eftersom Tyskland hade ett väldigt litet eget bollinnehav ägnades mycket tid åt lågt försvarsspel. Så länge alla spelarna orkar spela aggressivt och sätta press på bollhållare klarade Tyskland av att hålla motståndarna till svåra avslutslägen. Individuella brister i koordination och försvarsteknik kompensades av snabbhet och offervilja för varandra.

Backarna var relativt positionssäkra och duktiga på att befinna sig i skottlinjen. I kvartsfinalen avlossade Schweiz totalt 102 avslut i matchen varav "bara" 30 träffade mål. Att Tysklands motståndare hade hög felprocent i skotten var en tydlig tendens.

Reträtter

Eftersom Tyskland hade väldigt korta anfall med få spelare involverade fanns sällan behov av ett aktivt reträttspel. När behovet fanns var laget mycket bra på att springa hem med alla fem, men betydligt sämre på att sortera in markering. Tyskland släppte till klara chanser då man missade markering lite för enkelt.

Spetskompetens

Målvakt

I slutspelet delade de tyska målvakterna på uppgiften genom att stå halva matcherna var. Bägge målvakterna var resliga och täckte mycket av målet. Även om det fanns brister i grundtekniken var båda målvakterna förhållandevis rörliga och aktiva för sin storlek. Samspelet med backarna fungerade bra och bortsett från sista perioden mot Norge fick motståndarna kämpa ganska hårt för att göra mål på Tyskland.

Slutsats och förslag på förbättringar:

Innebandyspelaren

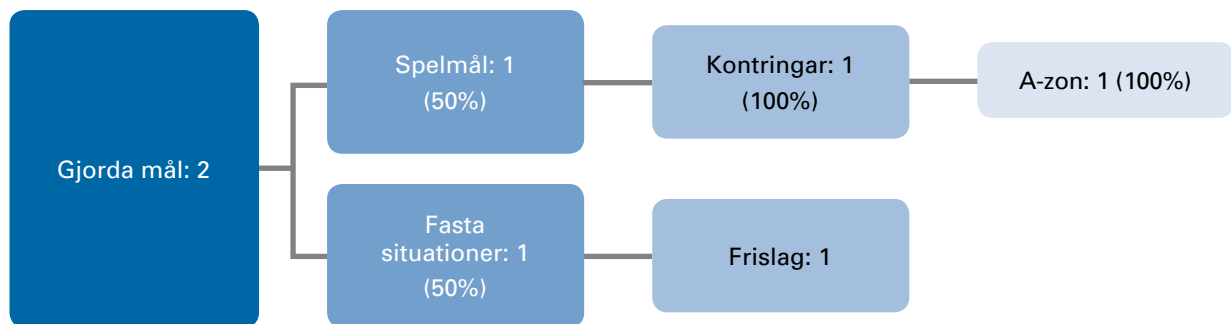
Med en relativt god atletisk och taktisk grund blir Tysklands utmaning att utveckla spelarnas tekniska förmåga. Klara brister vad gäller bollbehandling i högt tempo gjorde att laget inte fick ut speciellt mycket av sin kampvilja och sin struktur. Med skickligare individer hade Tyskland definitivt kunnat utmana Lettland, Norge och Polen bättre.

Plattformen

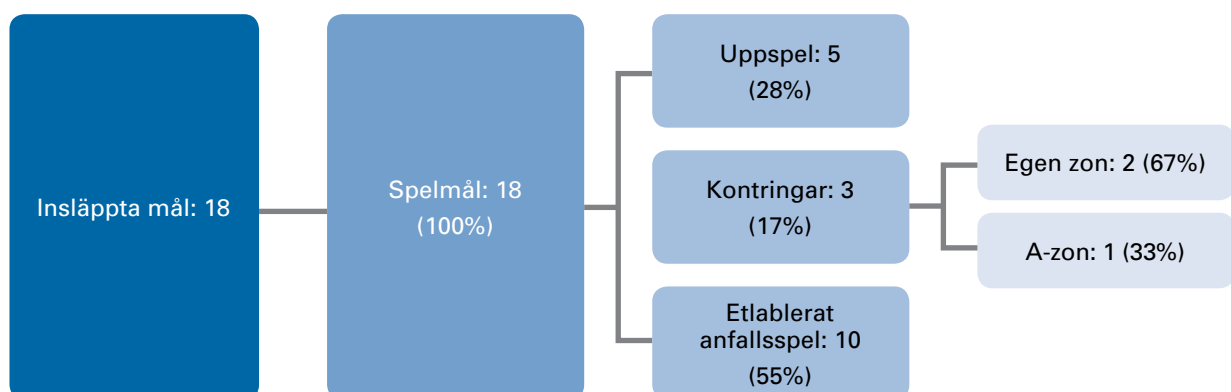
Med 1800 licensierade dammspelare och ett förbund med goda resurser finns en grund för vidare utveckling.

Förbundskapten Brechbuehler har fått jobba med en ung och utvecklingsbar stomme sedan förra VM och han tror och hoppas på fortsatt kontinuitet i truppen. I Tyskland spelar man 3 mot 3 upp till 18 års ålder, vilket borde främja spelarnas individuella färdigheter. Men samtidigt gör detta kanske att seniorligan inte håller högsta kvalitet då den taktiska nivån rimligtvis inte håller tillräckligt hög klass.

Gjorda mål

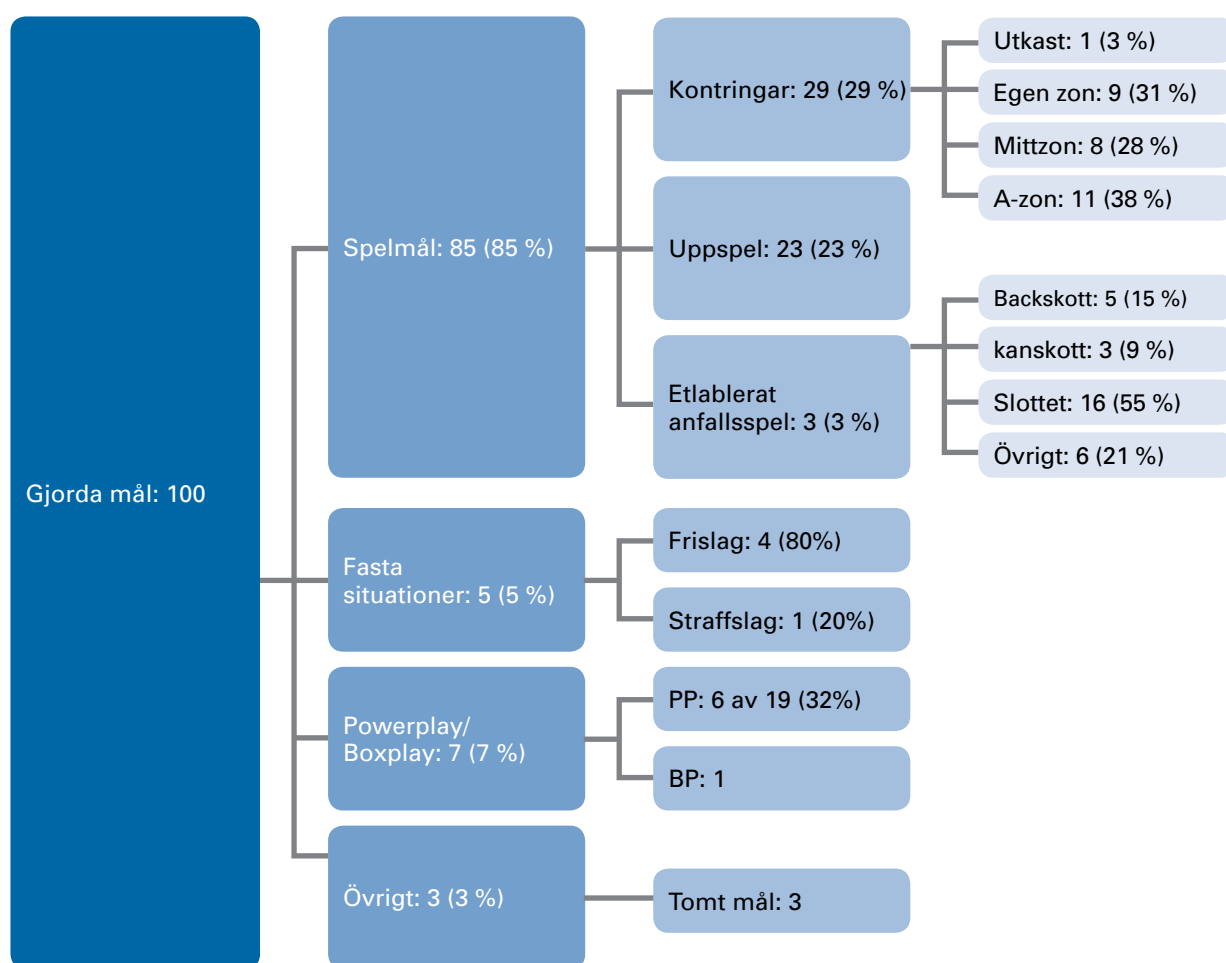
Insläppta mål

Hur görs målen?

Av slutspelsmålen var 85 % *spelmål*. Etablerat anfallsspel var det vanligaste sättet att göra mål på. Sverige gjorde hela 48 % av sina spelmål från *etablerat anfallsspel*, mycket tack vare mötena med Lettland och Tjeckien. Under dam-VM 2011 stod kontringar för 40 % av målen och endast 15 % från uppspel. Kontringsmål från egen zon var då vanligast, medan det under 2013 var vanligast med kontringar från anfallszon – en möjlig konsekvens av att fler lag oftare spelar med högre press.

En trend vi sett under scoutingen kring herrlandslaget under de senaste åren är att allt fler mål kommer från uppspel. Förmodligen en konsekvens av bättre bakplansrörelser och bättre fart in i anfallszon. Här ökade målen från uppspel med åtta procentenheter sedan 2011. Kanske ser vi en liknande trend framöver även på damsidan?

När görs målen?

Endast två av turneringens sista 12 matcher gick till *sudden death* eller vanns med uddamålet – matchen om 5:e pris och matchen om 3:e pris. Den genomsnittliga vinstmarginalen var 5,5 mål per match vilket vittnar om att många matcher resultatmässigt var väldigt ojämna. Efter två perioder var ett lag i ledning med i snitt 3,66 mål.

Av turneringens 100 mål gjordes det klart minst mål under den första perioden (21), att jämföra med den andra perioden (37) och den tredje (40). Under herr-VM i Schweiz 2012 producerades det överlagset flest mål under femminutersfasen 25–30:e minuten (21). Någon sådan utmärkande fas går inte att utläsa här. Dock var tre faser med 12 mål vardera något utmärkande.

Under herr-VM i Schweiz gjordes det avgörande målet i 8 av 11 slutspelsmatcher redan i period 1 eller 2. Under denna turnering gjordes det avgörande målet i 8 av 12 matcher under den sista perioden (vi har räknat med att en match är avgjord vid fem måls ledning).

I 9 av 12 matcher vann det lag som gjorde matchens första mål. Lettland blev i och med sin seger över Norge i match om 5:e pris det enda laget som vann en match från underläge efter två perioder, 1–3 till 4–3 i *sudden death*.

	FI	NO	SE	LE	CZ	PL	CH	TY	LE	PL	TY	NO	PL	TY	CH	FI	SE	CZ	LE	NO	CH	CZ	FI	SE			
0-5 min			1		1		1					1														4	
5-10 min			1		1				1			1			1		2			1						8	
10-15 min		1			1				1			1								1						5	
15-20 min			1				1		1					1												4	
Period 1	0	1	3	0	3	0	2	0	3	0	0	1	2	1	1	0	2	0	0	2	0	0	0	0	0	21	21%
20-25 min	1		2		2				1		1					1		1		1	1				1	12	
25-30 min			1				2					1					2	1							1	8	
30-35 min	1		1				1		1										1		1					6	
35-40 min			1		2				2							4	2									11	
Period 2	2	0	5	0	4	0	3	0	4	0	1	1	0	0	0	5	4	2	1	1	2	0	0	2	37	37%	
40-45 min	1		1		1	1	1					1	1											2		9	
45-50 min		1			1	1	1					1				1	2		1		1	1		1	1	12	
50-55 min	2		1	1					2			1														7	
55-60 min			2		1	1					2					1	1		1				1	2	1	12	
Full tid	3	1	4	2	3	1	3	0	2	0	0	5	1	0	0	2	3	0	2	0	1	3	1	3	40	40%	
Sudden																			1		1					2	
	5	2	12	2	10	1	8	0	9	0	1	7	3	1	1	7	9	2	4	3	4	3	1	5	##		

Bytestider

Det inleddes ett arbete under herrarnas VM 2012 med att kontrollera lagens bytestider och vi har valt att fortsätta med detta jobb. De matcher som kontrollerades var semifinalerna, dvs. matcherna efter kvartsfinalerna på både vinnar- och förlorarsidan. Endast fem mot fem-spelet klockades.

5-8:e pris	Polen	Lettland
Period 1	45 sek	32 sek
Period 2	40 sek	37 sek
Period 3	48 sek	36 sek
Match	44,2 sek	35,4 sek

Det var en markant skillnad på bytestiderna i denna match. Polen inledde matchen på fyra kedjor och tre backpar och var nog därför inte särskilt sugna på att byta när de väl fick chansen att vara inne på planen. Det kunde även uppmärksammas att Polens spelare stundtals hoppade igång och att de nästan försökte värma upp innan de skulle in på planen igen. Lettland, däremot, som fick ett lågt betyg på Atleten spelade på lite mindre folk och tog varje chans till att byta.

5-8:e pris	Tyskland	Norge
Period 1	35 sek	41 sek
Period 2	35 sek	44 sek
Period 3	34 sek	44 sek
Match	34,4 sek	43,1 sek

Norge spelade med tre kedjor, två centrar och två backpar. Vi valde därför att klocka centrarnas byten. Det mest intressanta bytesmässigt var att Tyskland hade en ledare vars första uppgift var att hålla reda på bytena. Armen sträcktes rakt upp efter 30 sekunder och laget följde disciplinerat sin matchplan.

Semifinal	Schweiz	Finland
Period 1	42 sek	31 sek
Period 2	42 sek	34 sek
Period 3	42 sek	36 sek
Match	42 sek	33,4 sek

Schweiz lyckades i denna match ha en otrolig jämnhet i sitt snitt mellan de tre perioderna. Däremot så hade de en väldigt stor spridning mellan bytena under varje period. Schweiz upplevdes inte vara lika kontrollerade som Finland i sina byten. Det finska laget uppträdde mycket disciplinerat och jobbade tydligt för att hålla ner bytestiderna.

Semifinal	Tjeckien	Sverige
Period 1	39 sek	45 sek
Period 2	39 sek	45 sek
Period 3	42 sek	49 sek
Match	40,2 sek	46,4 sek

Sverige var det lag som hade längst bytestider under vår undersökning. Anledningen till detta var att Sverige ägde så mycket boll och ständigt hotade när bollen fanns i lagets ägo. Att man låg i toppen även i Atleten gör ju också att laget hade möjligheten att ösa på en längre tid. Tjeckien fick anpassa sig och försöka byta när man väl fick bollen vilket gjorde att en del kontringstillfällen föll bort.

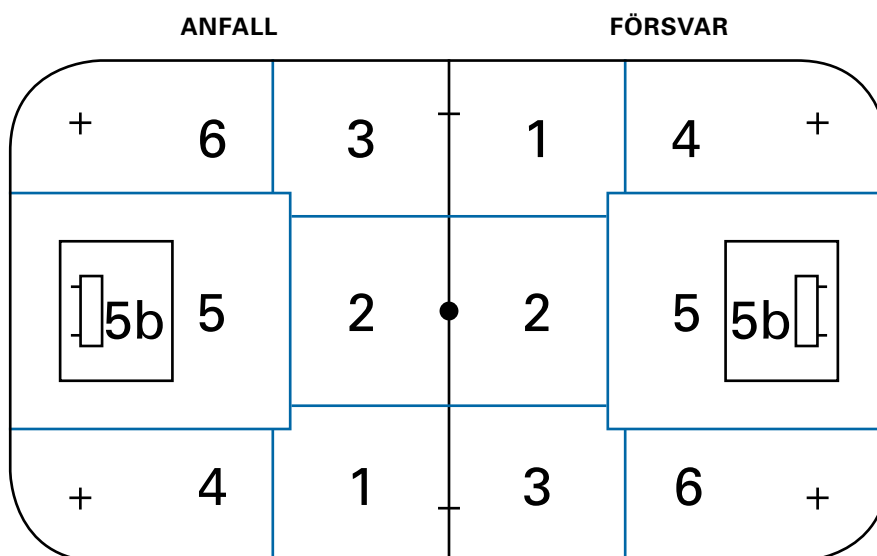
Hur och var togs avsluten?

Under VM:s 12 slutspelsmatcher har vi fört statistik över var på planen alla avslut tagits ifrån. Vi har också tittat på från vilka spelmoment dessa avslut kommit samt graderat dem efter farlighet. Samma person har graderat samtliga avslut för att få en så lik bedömning som möjligt.

Chanserna har graderats från A till C. Där A-chanser representerar de riktigt klara målchanserna, de chanser du kommer ihåg och som med rätt utförande vad gäller teknik, kyla och/eller kraft ger ett ypperligt målläge. C-chanserna är tvärtom. Dessa kan vara avslut från trängda lägen eller långt avstånd kanske även med täck framför. Ofta krävs det ett moment till för att det ska bli mål – en styrning, ett målvaktsmisstag, en skyddad målvakt. Känslan av ett C-avslut är ofta att det finns bättre lägen att nå genom bättre värdering, individuell skicklighet eller lagtaktiska detaljer.

B-chanser är spannet mellan A och C och blir därför brett. En B-chans är ofta ett avslut där läget inte behöver vara det bästa men där ett taget avslut känns rätt.

Planhalvorna har vi som tidigare delat in i zoner. Ny zon är 5b som representerar målvaktsområdet. Eftersom vi under flera analyser har sett att många mål görs från målområdet, vore tydligare och mer pricksäkra siffror intressant att se på.

X – Skott på mål

Ö – Över

M – Mål

T – Skott i täck

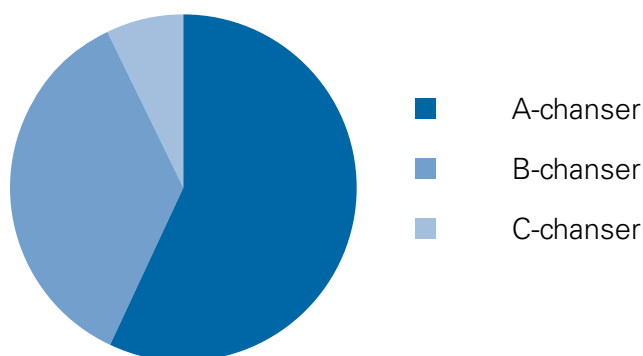
U – Utanför

Samtliga avslut under slutspelet (12 matcher)						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	130	3	34	49	44	10 %
Zon 2	277	10	69	140	58	20 %
Zon 3	161	4	43	71	43	12 %
Zon 4	80	5	29	19	27	6 %
Zon 5	465	45	161	107	152	34 %
Zon 5b	124	28	69	7	20	9 %
Zon 6	127	5	50	28	44	9 %
Totalt	1364	100	455	421	388	
	% av avslut	7 %	33 %	31 %	29 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	173 (13 %)	763 (56 %)	429 (31 %)			

Några noteringar från statistiken kring avsluten:

- Det togs 1 354 avslut under slutspelets 12 matcher, vilket i snitt är 114 avslut per match.
- Sverige hade flest avslut under sin match mot Lettland då man hade hela 138 avslut.
- Inte oväntat togs det överlag flest avslut från "slottet" – Zon 5.
- 40 % av alla avslut gick på mål (X+M).
- Från vänster sida (Zon 1 & 4) togs det 210 avslut medan det från höger sida (Zon 3 & 6) togs 288 avslut. Dock gjordes det "bara" ett mål mer från höger sida, 9 mot 8.
- Som tidigare gjordes det klart flest mål från "slottet" (Zon 5) – 45 %.
- Mål centralt (Zon 2, 5, och 5b) står för 83 % av målen.
- Flest avslut togs från Etablerat Anfallsspel – men här kommer också flest C-chanser och skott i täck.
- Kontringar från mittzon var det mest effektiva spelmomentet sett till avslut/A-chanser/mål.
- Det är tydligt att det krävs "klara" målchanser för att göra majoriteten av målen. Här utmärker sig Sverige väldigt positivt då man är oerhört skickliga på att skapa A-chanser från alla spelmoment, något som skiljer stort mot de lägre placerade lagen.

Från vilka chanser uppkommer målen?

Nedan följer statistik per matchmoment sammanlagt för alla lag.

UPPSPEL						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	33	1	7	11	14	10 %
Zon 2	54	3	16	22	13	16 %
Zon 3	33	0	10	12	11	16 %
Zon 4	23	1	11	4	7	7 %
Zon 5	119	9	40	25	45	36 %
Zon 5b	36	7	22	2	5	11 %
Zon 6	32	1	14	4	13	10 %
Totalt	330	22	120	80	108	
% av avslut		7 %	36 %	24 %	33 %	
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
45 (14 %)		183 (55 %)		102 (31 %)		

ETABLERAT ANFALLSSPEL						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	48	1	10	19	18	9 %
Zon 2	137	6	27	78	26	26 %
Zon 3	87	1	23	41	22	17 %
Zon 4	32	1	13	8	10	6 %
Zon 5	127	12	46	40	29	25 %
Zon 5b	37	11	13	3	10	7 %
Zon 6	52	1	19	12	20	10 %
Totalt	520	33	151	201	135	
% av avslut		6 %	29 %	39 %	26 %	
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
39 (7 %)		288 (55 %)		194 (37 %)		

KONTRING Anfallszon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	3	0	2	1	0	2 %
Zon 2	17	0	8	6	3	13 %
Zon 3	3	0	1	0	2	2 %
Zon 4	1	0	1	0	0	1 %
Zon 5	81	6	24	19	32	63 %
Zon 5b	14	2	11	0	1	11 %
Zon 6	10	3	3	2	2	8 %
Totalt	129	11	50	28	40	
% av avslut		8 %	39 %	22 %	31 %	
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
24 (19 %)		85 (66 %)		20 (15 %)		

KONTRING Mittzon							
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total	
Zon 1	7	0	2	2	3	10 %	
Zon 2	20	0	7	9	4	27 %	
Zon 3	2	1	0	0	1	3 %	
Zon 4	4	1	2	0	1	5 %	
Zon 5	29	5	12	4	8	40 %	
Zon 5b	9	2	5	0	2	12 %	
Zon 6	2	0	1	1	0	3 %	
Totalt	73	9	29	16	19		
% av avslut		12 %	40 %	22 %	26 %		
A-chanser		B-chanser		C-chanser			
18 (25 %)		42 (58 %)		13 (18 %)			

KONTRING Försvarszon							
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total	
Zon 1	10	0	3	5	2	8 %	
Zon 2	11	0	3	7	1	8 %	
Zon 3	2	0	2	0	0	2 %	
Zon 4	5	0	0	1	4	2 %	
Zon 5	70	7	26	11	26	54 %	
Zon 5b	19	3	15	0	1	15 %	
Zon 6	13	0	4	2	7	10 %	
Totalt	130	10	53	26	41		
% av avslut		7 %	41 %	20 %	32 %		
A-chanser		B-chanser		C-chanser			
32 (25 %)		78 (60 %)		20 (15 %)			

KONTRING Utkast							
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total	
Zon 1	2	0	2	0	0	25 %	
Zon 4	1	1	0	0	0	12 %	
Zon 5	3	0	1	1	1	38 %	
Zon 5b	2	0	2	0	0	25 %	
Totalt	8	1	5	1	1		
% av avslut		12 %	63 %	12 %	12 %		
A-chanser		B-chanser		C-chanser			
2 (25 %)		5 (63 %)		1 (12 %)			

POWERPLAY 5 mot 4							
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total	
Zon 1	9	0	3	4	2	15 %	
Zon 2	13	0	4	7	2	22 %	
Zon 3	8	1	3	3	1	22 %	
Zon 4	4	0	0	4	0	6 %	
Zon 5	14	3	3	4	4	23 %	
Zon 5b	1	1	0	0	0	2 %	
Zon 6	11	0	7	3	1	18 %	
Totalt	60	5	20	25	10		
% av avslut		8 %	33 %	42 %	17 %		
A-chanser		B-chanser		C-chanser			
4 (6%)		40 (67 %)		16 (27 %)			

BOXPLAY 4 mot 5							
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total	
Zon 5	7	1	4	0	2	78 %	
Zon 5b	1	0	0	0	1	11 %	
Zon 6	1	0	1	0	0	11 %	
Totalt	9	1	5	0	3		
% av avslut		11 %	56 %		33 %		
A-chanser		B-chanser		C-chanser			
5 (56 %)		4 (44 %)		0			

FRISLAG							
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total	
Zon 1	16	0	5	7	4	18 %	
Zon 2	22	1	3	10	8	25 %	
Zon 3	23	1	3	13	6	26 %	
Zon 4	7	0	1	2	4	8 %	
Zon 5	10	2	3	2	3	11 %	
Zon 5b	4	1	1	2	0	5 %	
Zon 6	5	0	1	3	1	6 %	
Totalt	87	5	17	39	26		
% av avslut		5 %	20 %	45 %	30 %		
A-chanser		B-chanser		C-chanser			
2 (2 %)		28 (32 %)		57 (66%)			

Zon	Avslut	Mål	X	SPEL 6 mot 5			% av total
				T	U/Ö		
Zon 1	1	0	0	0	1	17 %	
Zon 2	1	0	0	0	1	17 %	
Zon 3	1	0	0	1	0	17 %	
Zon 4	1	0	0	0	1	17 %	
Zon 5	2	0	1	0	1	33 %	
Totalt	6	0	1	1	4		
% av avslut			17 %	17 %	67 %		
A-chanser		B-chanser		C-chanser			
0		4 (67 %)		2 (33 %)			

Zon	Avslut	Mål	X	SPEL 6 mot 4			% av total
				T	U/Ö		
Zon 2	2	0	1	1	0	20 %	
Zon 3	2	0	1	1	0	20 %	
Zon 4	2	1	1	0	0	20 %	
Zon 5	3	0	1	1	1	30 %	
Zon 6	1	0	0	1	0	10 %	
Totalt	10	1	4	4	1		
% av avslut		10 %	40 %	40 %	10 %		
A-chanser		B-chanser		C-chanser			
0		6 (60 %)		4 (40 %)			

Zon	Avslut	Mål	X	SPEL 5 mot 6			% av total
				T	U/Ö		
Zon 1	1	1				50 %	
Zon 5b	1	1				50 %	
Totalt	2	2	0	0	0		
% av avslut		100 %					
A-chanser		B-chanser		C-chanser			
2 (100 %)							

Avslutsstatistik Sverige

Sverige var det land som tog klart flest avslut under turneringens slutspel (281). Bara mot Lettland i kvartsfinalen tog man 138 avslut. Man skapade dessutom klart flest "A-chanser" och gjorde det från flest spelformer av alla. Sverige var tillsammans med Schweiz klart bäst på att skapa "A-chanser" från *Etablerat Anfallsspel* som anses vara svårast att skapa bra målchanser ifrån.

Zon	Avslut	Mål	X	Sammanlagd			% av total
				T	U/Ö		
Zon 1	20	1	8	6	5	7 %	
Zon 2	57	2	18	28	9	20 %	
Zon 3	25	0	7	14	4	9 %	
Zon 4	11	0	5	2	4	4 %	
Zon 5	105	12	42	29	22	37 %	
Zon 5b	37	9	17	2	9	13 %	
Zon 6	26	2	10	3	11	9 %	
Totalt	281	26	107	84	64		
	% av avslut	9 %	38 %	30 %	23 %		
	A-chanser	B-chanser	C-chanser				
	39 (14 %)	169 (60 %)	73 (26 %)				

Zon	Avslut	Mål	X	T	UPPSPEL		% av total
					U/Ö		
Zon 1	4		2		2	8 %	
Zon 2	5		1	4		10 %	
Zon 3	4		1	2	1	8 %	
Zon 4	1		1			2 %	
Zon 5	24	3	8	6	7	46 %	
Zon 5b	11		7	1	3	21 %	
Zon 6	3		1		2	6 %	
Totalt	52	3	21	13	15		
	% av avslut	6 %	40 %	25 %	29 %		
	A-chanser	B-chanser	C-chanser				
	12 (23 %)	30 (58 %)	10 (19 %)				

Zon	Avslut	Mål	X	T	ETABLERAT ANFALLSSPEL		% av total
					U/Ö		
Zon 1	9		1	5	3	6 %	
Zon 2	45	2	14	21	8	28 %	
Zon 3	19		6	11	2	12 %	
Zon 4	9		3	2	4	6 %	
Zon 5	47	5	20	16	6	30 %	
Zon 5b	14	4	5	1	4	9 %	
Zon 6	15		6	2	7	9 %	
Totalt	158	11	55	58	34		
	% av avslut	7 %	35 %	37 %	34 %		
	A-chanser	B-chanser	C-chanser				
	10 (6 %)	108 (68 %)	40 (26 %)				

KONTRING Anfallszon							
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total	
Zon 2	3		1	1	1	14 %	
Zon 5	15	2	6	4	3	68 %	
Zon 5b	2		1		1	9 %	
Zon 6	2	2				9 %	
Totalt	22	4	8	5	5		
% av avslut		18 %	36 %	23 %	23 %		
A-chanser		B-chanser		C-chanser			
6 (27 %)		15 (68 %)		1 (5 %)			

KONTRING Mittzon							
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total	
Zon 2	1		1			8 %	
Zon 4	1		1			8 %	
Zon 5	6	1	3		2	50 %	
Zon 5b	4	2	1		1	33 %	
Totalt	12	3	6	0	3		
% av avslut		25 %	50 %		25 %		
A-chanser		B-chanser		C-chanser			
4 (33 %)		8 (67 %)					

KONTRING Försvarszon							
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total	
Zon 1	2		1	1		14 %	
Zon 5	7		3	2	2	50 %	
Zon 5b	4	2	2			26 %	
Zon 6	1				1	7 %	
Totalt	14	2	6	3	3		
% av avslut		14 %	43 %	21 %	21 %		
A-chanser		B-chanser		C-chanser			
3 (21 %)		10 (72 %)		1 (7 %)			

KONTRING Utkast							
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total	
Zon 1	1		1			50 %	
Zon 5b	1		1			50 %	
Totalt	2	0	2	0	0		
% av avslut			100 %				
A-chanser		B-chanser		C-chanser			
2 (100 %)							

POWERPLAY 5 mot 4						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 5	3	1		1	1	38 %
Zon 6	5		3	1	1	62 %
Totalt	8	1	3	2	2	
% av avslut		13 %	38 %	25 %	25 %	
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
		8 (100 %)				

BOXPLAY 4 mot 5						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 5	2		1		1	100 %
Totalt	2	0	1	0	1	
% av avslut			50 %		50 %	
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
1 (50 %)		1 (50 %)				

FRISLAG						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	3		3			33 %
Zon 2	3		1	2		33 %
Zon 3	2			1	1	22 %
Zon 5	1		1			11 %
Totalt	9	0	5	3	1	
% av avslut			56 %	33 %	11 %	
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
		4 (44 %)		5 (56 %)		

SPEL 5 mot 6						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	1	1				50 %
Zon 5b	1	1				50 %
Totalt	2	2	0	0	0	
% av avslut		100 %				
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
2 (100 %)						

Avslutsstatistik Finland

Överraskande med Finlands avslutsstatistik är mängden. Finland hade endast 131 avslut vilket var tredje minst av de åtta lag som analyserats. Av 15 "A-chanser" kom över hälften (8) från *Uppspel*. Från *Etablerat anfallsspel* skapade man endast en (1).

Zon	Avslut	Mål	X	Sammanlagd		% av total
				T	U/Ö	
Zon 1	8	0	0	5	3	6 %
Zon 2	25	0	5	12	8	19 %
Zon 3	11	0	1	9	1	8 %
Zon 4	8	1	2	3	2	6 %
Zon 5	55	8	16	7	24	42 %
Zon 5b	13	3	9	0	1	10 %
Zon 6	11	0	4	4	3	8 %
Totalt	131	12	37	40	42	
% av avslut		9 %	28 %	31 %	32 %	
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
15 (11 %)		84 (64 %)		32 (25 %)		

Zon	Avslut	Mål	X	T	UPPSPEL		% av total
					U/Ö		
Zon 1	2			1	1	4 %	
Zon 2	6		1	2	3	13 %	
Zon 3	3		1	1	1	6 %	
Zon 4	4		2	2		9 %	
Zon 5	20	1	6	2	11	42 %	
Zon 5b	7	2	5			15 %	
Zon 6	5		3		2	12 %	
Totalt	47	3	18	8	18		
% av avslut		6 %	38 %	17 %	38 %		
A-chanser		B-chanser		C-chanser			
8 (17 %)		31 (66 %)		8 (17 %)			

Zon	Avslut	Mål	X	T	ETABLERAT ANFALLSSPEL		% av total
					U/Ö		
Zon 1	3			2	1	11 %	
Zon 2	8		2	5	1	29 %	
Zon 3	4			4		14 %	
Zon 4	1			1		4 %	
Zon 5	8	2	4		2	29 %	
Zon 5b	2	1			1	7 %	
Zon 6	2			2		7 %	
Totalt	28	3	6	14	5		
% av avslut		11 %	21 %	50 %	18 %		
A-chanser		B-chanser		C-chanser			
1 (4 %)		16 (57 %)		11 (39 %)			

KONTRING Anfallszon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 5	8	2	2	2	2	90 %
Zon 5b	1		1			10 %
Totalt	9	2	3	2	2	
% av avslut		22 %	33 %	22 %	22 %	
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
1 (11 %)		6 (67 %)		2 (33 %)		

KONTRING Mittzon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 2	2			2		22 %
Zon 5	4	1	2		1	44 %
Zon 5b	3		3			33 %
Totalt	9	1	5	2	1	
% av avslut		11 %	56 %	22 %	11 %	
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
2 (22 %)		6 (67 %)		1 (11 %)		

KONTRING Försvarszon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 2	2		1	1		13 %
Zon 4	1				1	7 %
Zon 5	9		2	2	5	60 %
Zon 6	3		1	1	1	20 %
Totalt	15	0	4	4	7	
% av avslut			27 %	27 %	47 %	
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
2 (13 %)		12 (80 %)		1 (7 %)		

POWERPLAY 5 mot 4						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	1			1		17 %
Zon 2	1			1		17 %
Zon 3	1			1		17 %
Zon 5	2			1	1	33 %
Zon 6	1			1		17 %
Totalt	6	0	0	5	1	
% av avslut				87 %	17 %	
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
		4 (67 %)		2 (33 %)		

BOXPLAY 4 mot 5							
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total	
Zon 5	1	1					100 %
Totalt	1	1	0	0	0		
	% av avslut	100 %					
	A-chanser		B-chanser		C-chanser		
	1 (100 %)						

FRISLAG							
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total	
Zon 1	1			1			9 %
Zon 2	5		1	1	3		46 %
Zon 3	2			2			18 %
Zon 4	1				1		9 %
Zon 5	2	1			1		18 %
Totalt	11	1	1	4	5		
	% av avslut	9 %	9 %	36 %	46 %		
	A-chanser		B-chanser		C-chanser		
			5 (46 %)		6 (54 %)		

SPEL 6 mot 5							
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total	
Zon 1	1				1		25 %
Zon 2	1				1		25 %
Zon 3	1			1			25 %
Zon 5	1				1		25 %
Totalt	4	0	0	1	3		
	% av avslut			25 %	75 %		
	A-chanser		B-chanser		C-chanser		
			3 (75 %)		1 (25 %)		

SPEL 6 mot 4							
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total	
Zon 4	1	1					100 %
Totalt	1	1	0	1	0		
	% av avslut	100%					
	A-chanser		B-chanser		C-chanser		
			1 (100 %)				

Avslutsstatistik Schweiz

Bronsplacerade Schweiz hade näst flest avslut (211) av slutspelslagen och skapade 24 st. "A-chanser" vilket var tredje mest. Dock hade man en något lägre måleffektivitet/skott (7 %) än både Sverige och Finland. Schweiz skapade 11 st. "A-chanser" från *Etablerat anfallsspel* vilket var lika många som Sverige. Dock skapade man endast 2 st. "A-Chanser" från uppspel och bara Tyskland (0) skapade färre.

Sammanlagd						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	14	1	5	3	5	7 %
Zon 2	54	4	14	22	14	26 %
Zon 3	33	1	7	13	12	16 %
Zon 4	11	1	4	4	2	5 %
Zon 5	72	5	25	19	23	34 %
Zon 5b	15	2	8	1	4	7 %
Zon 6	12	0	1	4	7	6 %
Totalt	211	14	64	66	67	
	% av avslut	7 %	30 %	31 %	32 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	24 (11 %)	122 (58 %)	64 (30 %)			

UPPSPEL						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	4	1	2		1	8 %
Zon 2	17	2	6	5	4	34 %
Zon 3	3			1	2	6 %
Zon 4	2		2			4 %
Zon 5	20		7	7	6	40 %
Zon 5b	3		2		1	6 %
Zon 6	1				1	2 %
Totalt	50	3	19	13	15	
	% av avslut	6 %	38 %	26 %	30 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	2 (4 %)	31 (62 %)	17 (34 %)			

ETABLERAT ANFALLSSPEL						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	5		1	1	3	5 %
Zon 2	28	1	4	14	9	27 %
Zon 3	21		4	10	7	20 %
Zon 4	3			2	1	3 %
Zon 5	27	1	9	9	8	27 %
Zon 5b	11	2	5	1	3	11 %
Zon 6	8		1	2	5	7 %
Totalt	103	4	24	39	36	
	% av avslut	5 %	23 %	38 %	34 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	11 (11 %)	59 (57 %)	34 (32 %)			

KONTRING Anfallszon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	1		1			7 %
Zon 2	3		2	1		2 %
Zon 3	1				1	7 %
Zon 4	1		1			7 %
Zon 5	9	1	4	1	3	60 %
Totalt	15	1	8	2	4	
	% av avslut	7 %	53 %	13 %	27 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	1 (7 %)	11 (73 %)	3 (20 %)			

KONTRING Mittzon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 2	1		1			25 %
Zon 5	3	1			2	75 %
Totalt	4	1	1	0	2	
	% av avslut	25 %	25 %		50 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	3 (75 %)	1 (25 %)				

KONTRING Försvarszon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 4	1				1	25 %
Zon 5	2	1	1			50 %
Zon 5b	1		1			25 %
Totalt	4	1	2	0	1	
	% av avslut	25 %	50 %		25 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	2 (50 %)	2 (50 %)				

KONTRING Utkast						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 4	1	1				50 %
Zon 5	1				1	50 %
Totalt	2	1	0	0	1	
	% av avslut	50 %			50 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
		2 (100 %)				

POWERPLAY 5 mot 4						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	2			1	1	18 %
Zon 2	1			1		9 %
Zon 3	2		1	1		18 %
Zon 4	2			2		18 %
Zon 5	4	1	1	1	1	27 %
Totalt	11	1	2	6	2	
	% av avslut	9 %	18 %	55 %	18 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	2 (18 %)	8 (73 %)	1 (9 %)			

BOXPLAY 4 mot 5						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 5	3		2		1	10 %
Totalt	3	0	2	0	1	
	% av avslut		67 %		33 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	1 (33 %)	2 (67 %)				

FRISLAG						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	2		1	1		15 %
Zon 2	3	1		1	1	23 %
Zon 3	4	1	1		2	31 %
Zon 5	1				1	8 %
Zon 6	3			2	1	23 %
Totalt	13	2	2	4	5	
	% av avslut	15 %	15 %	31 %	38 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
		5 (38 %)	8 (62 %)			

SPEL 6 mot 5						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 5	1		1			100 %
Totalt	1	0	1	0	0	
% av avslut			100 %			
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
		1 (100 %)				

SPEL 6 mot 4						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 2	1		1			20 %
Zon 3	2		1	1		40 %
Zon 4	1		1			20 %
Zon 5	1			1		20 %
Totalt	5	0	3	2	0	
% av avslut			60 %		40 %	
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
		2 (40 %)		3 (60 %)		

Avslutsstatistik Tjeckien

Tjeckien gjorde tillsammans med Lettland näst flest mål (15) efter Sverige i slutspelet. Värt att notera är att Tjeckien gjorde fem (5) mål från *Etablerat anfallsspel* vilket var bäst efter Sverige.

Sammanlagd						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	22	0	5	10	7	12 %
Zon 2	41	3	8	25	5	23 %
Zon 3	26	0	8	8	10	15 %
Zon 4	8	0	5	1	2	5 %
Zon 5	46	7	13	12	14	26 %
Zon 5b	13	4	7	1	1	7 %
Zon 6	21	1	8	5	7	12 %
Totalt	177	15	54	62	46	
	% av avslut	8 %	31 %	34 %	26 %	
	A-chanser	B-chanser		C-chanser		
	17 (10 %)	98 (55 %)		62 (35 %)		

UPPSPEL						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	7		1	3	3	14 %
Zon 2	7	1	3	2	1	14 %
Zon 3	10		3	2	5	20 %
Zon 4	2		1		1	4 %
Zon 5	11	2	5	1	3	22 %
Zon 5b	4	2	2			8 %
Zon 6	9		4	2	3	18 %
Totalt	50	5	19	10	16	
	% av avslut	10 %	38 %	16 %	32 %	
	A-chanser	B-chanser		C-chanser		
	5 (10 %)	28 (56 %)		17 (34 %)		

ETABLERAT ANFALLSSPEL						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	9		3	4	2	15 %
Zon 2	19	2	2	15		31 %
Zon 3	10		4	2	4	16 %
Zon 4	3		2		1	5 %
Zon 5	10	1	2	4	3	16 %
Zon 5b	3	1	1	1		5 %
Zon 6	8	1	1	3	3	13 %
Totalt	62	5	15	29	13	
	% av avslut	8 %	24 %	47 %	21 %	
	A-chanser	B-chanser		C-chanser		
	3 (5 %)	33 (53 %)		26 (42 %)		

KONTRING Anfallszon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 2	1				1	10 %
Zon 5	8	1	1	2	4	80 %
Zon 5b	1		1			10 %
Totalt	10	1	2	2	5	
	% av avslut	10 %	40 %	20 %	50 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	2 (20 %)	7 (70 %)	1 (10 %)			

KONTRING Mittzon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 2	4			3	1	40 %
Zon 4	1		1			10 %
Zon 5	4		2	2		40 %
Zon 5b	1				1	10 %
Totalt	10	0	3	5	2	
	% av avslut		30 %	50 %	20 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	1 (10 %)	8 (80 %)	1 (10 %)			

KONTRING Försvarszon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	1			1		5 %
Zon 2	3			3		16 %
Zon 3	1		1			5 %
Zon 5	9	3	2	2	2	47 %
Zon 5b	3		3			16 %
Zon 6	2		1		1	11 %
Totalt	19	3	7	6	3	
	% av avslut	16 %	37 %	32 %	16 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	5 (26 %)	11 (58 %)	3 (16 %)			

POWERPLAY 5 mot 4						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	1		1			7 %
Zon 2	7		3	2	2	50 %
Zon 3	1				1	7 %
Zon 4	1			1		7 %
Zon 5	1				1	7 %
Zon 5b	1	1				7 %
Zon 6	2		2			14 %
Totalt	14	1	6	3	4	
	% av avslut	7 %	43 %	21 %	29 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	1 (7 %)	7 (50 %)	6 (43 %)			

FRISLAG						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	4			2	2	33 %
Zon 3	4			4		33 %
Zon 4	1		1			8 %
Zon 5	3		1	1	1	25 %
Totalt	12	0	2	7	3	
	% av avslut		17 %	58 %	25 %	
	A-chanser	B-chanser		C-chanser		
		4 (33 %)		8 (67 %)		

Avslutsstatistik Lettland

Lettland tog något överraskande 5:e platsen i VM. Rent statistiskt var Lettland på flera sätt bäst. Måleffektiviteten/avslut på 12 % var den högsta av alla. Dessutom skapade man näst flest "A-chanser" av alla lag (31), bara Sverige (39) var värre. Vart fjärde avslut för Lettland var en "A-chans" en väldigt hög siffra och klart högre än tvåan (14).

Sammanlagd						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	14	0	6	5	3	13 %
Zon 2	23	1	6	13	3	18 %
Zon 3	16	2	6	3	5	11 %
Zon 4	3	2	0	0	1	14 %
Zon 5	50	5	14	12	19	26 %
Zon 5b	13	5	7	0	1	6 %
Zon 6	6	0	4	1	1	12 %
Totalt	125	15	43	34	33	
	% av avslut	12 %	34 %	27 %	26 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	31 (25 %)	55 (44 %)	39 (31 %)			

UPPSPEL						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 2	5		2	3		22 %
Zon 3	1		1			4 %
Zon 4	1	1				4 %
Zon 5	11		2	3	6	48 %
Zon 5b	4	2	1		1	17 %
Zon 6	1		1			4 %
Totalt	23	3	7	6	7	
	% av avslut	13 %	30 %	26 %	30 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	7 (30 %)	10 (43 %)	6 (26 %)			

ETABLERAT ANFALLSSPEL						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	6		2	2	2	24 %
Zon 2	7	1	2	3	1	28 %
Zon 3	4			2	2	16 %
Zon 5	4	2		1	1	16 %
Zon 5b	2	1	1			8 %
Zon 6	2		1	1		8 %
Totalt	25	4	6	9	6	
	% av avslut	16 %	38 %	36 %	38 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	3 (12 %)	8 (32 %)	14 (56 %)			

KONTRING Anfallszon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 2	1			1		6 %
Zon 3	1				1	6 %
Zon 5	11		4	3	4	69 %
Zon 5b	2	1	1			13 %
Zon 6	1		1			6 %
Totalt	16	1	6	4	5	
	% av avslut	6 %	38 %	25 %	31 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	5 (31 %)	9 (56 %)	2 (13 %)			

KONTRING Mittzon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	1		1			11 %
Zon 2	2		1		1	22 %
Zon 3	1	1				11 %
Zon 4	1	1				11 %
Zon 5	4	2	1		1	44 %
Totalt	9	4	3	0	2	
	% av avslut	44 %	33 %		22 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	5 (55 %)	3 (33 %)	1 (11 %)			

KONTRING Försvarszon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	1			1		4 %
Zon 2	2			2		7 %
Zon 3	1		1			4 %
Zon 4	1				1	4 %
Zon 5	17		6	4	7	63 %
Zon 5b	4		4			15 %
Zon 6	1				1	4 %
Totalt	27	0	11	7	9	
	% av avslut		41 %	26 %	33 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	8 (30 %)	15 (55 %)	4 (15 %)			

KONTRING Utkast						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	1		1			100 %
Totalt	1	0	1	0	0	
% av avslut		100 %				
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
1 (100 %)						

POWERPLAY 5 mot 4						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	4		1	2	1	36 %
Zon 2	1			1		9 %
Zon 3	4	1	2	1		36 %
Zon 5	1	1				9 %
Zon 6	1		1			9 %
Totalt	11	2	4	4	1	
% av avslut		18 %	36 %	36 %	9 %	
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
1 (9 %)		7 (64 %)		3 (27 %)		

BOXPLAY 4 mot 5						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 5	1		1			100 %
Totalt	1	0	1	0	0	
% av avslut		100 %				
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
1 (100 %)						

FRISLAG						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	1		1			8 %
Zon 2	5		1	3	1	42 %
Zon 3	4		2		2	33 %
Zon 5	1			1		8 %
Zon 5b	1	1				8 %
Totalt	12	1	4	4	3	
% av avslut		8 %	33 %	33 %	25 %	
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
1 (8 %)		1 (8 %)		10 (83 %)		

Avslutsstatistik Norge

Norge hade tredje mest avslut av slutspelslagen (194). Kampen om 5:e platsen mot Lettland förlorades dock i förlängning. Men jämför man med Lettlands statistik så är Norge klart underlägsna vad gäller måleffektivitet/avslut (6 %) och andel procent av avslut som är "A-chanser" (8 %).

Sammanlagd						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	24	1	3	7	13	12 %
Zon 2	35	0	7	17	11	18 %
Zon 3	21	1	6	11	3	11 %
Zon 4	8	0	3	1	4	4 %
Zon 5	71	4	25	15	27	37 %
Zon 5b	12	4	6	1	1	6 %
Zon 6	23	2	10	6	5	12 %
Totalt	194	12	60	58	64	
	% av avslut	6 %	31 %	30 %	33 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	16 (8 %)	113 (58 %)	65 (34 %)			

UPPSPEL						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	9			3	6	20 %
Zon 2	4		1	1	2	9 %
Zon 3	4		1	2	1	9 %
Zon 4	3		2		1	6 %
Zon 5	16	1	6	3	6	35 %
Zon 5b	3	1	1	1		6 %
Zon 6	7	1	3	2	1	15 %
Totalt	46	3	14	12	17	
	% av avslut	6 %	30 %	26 %	37 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	4 (9 %)	25 (54 %)	17 (37 %)			

ETABLERAT ANFALLSSPEL						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	6	1	2	1	2	9 %
Zon 2	17		2	11	4	26 %
Zon 3	14	1	5	6	2	22 %
Zon 4	3		1		2	5 %
Zon 5	15		5	4	6	23 %
Zon 5b	3	2	1			5 %
Zon 6	7		4	1	2	11 %
Totalt	65	4	20	23	18	
	% av avslut	6 %	31 %	35 %	28 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	5 (8 %)	32 (49 %)	28 (43 %)			

KONTRING Anfallszon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	1			1		3 %
Zon 2	3		2	1		10 %
Zon 5	20		5	4	11	67 %
Zon 5b	2		2			7 %
Zon 6	4	1	2	1		13 %
Totalt	30	1	11	7	11	
	% av avslut	3 %	37 %	23 %	37 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	2 (7 %)	24 (80 %)	4 (13 %)			

KONTRING Mittzon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	3		1		2	21 %
Zon 2	5		2	2	1	36 %
Zon 4	1				1	7 %
Zon 5	4		2	2		29 %
Zon 6	1			1		7 %
Totalt	14	0	5	5	4	
	% av avslut		36 %	36 %	29 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
		9 (64 %)	5 (36 %)			

KONTRING Försvarszon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	2			1	1	10 %
Zon 2	1				1	5 %
Zon 4	1			1		5 %
Zon 5	11	3	4	1	3	52 %
Zon 5b	4	1	2		1	19 %
Zon 6	2				2	10 %
Totalt	21	4	6	3	8	
	% av avslut	19 %	28 %	14 %	38 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	4 (19 %)	13 (62 %)	4 (19 %)			

KONTRING Utkast						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 5	2		1	1		100 %
Totalt	2	0	1	1	0	
	% av avslut		50 %	50 %		
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
		2 (100 %)				

FRISLAG						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	3			1	2	25 %
Zon 2	4			1	3	33 %
Zon 3	3			3		25 %
Zon 5	1		1			8 %
Zon 6	1		1			8 %
Totalt	12	0	2	5	5	
	% av avslut		16 %	42 %	42 %	
	A-chanser		B-chanser		C-chanser	
	1 (8 %)		5 (42 %)		6 (50 %)	

SPEL 6 mot 4						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 2	1			1		25 %
Zon 5	2		1		1	50 %
Zon 6	1			1		25 %
Totalt	4	0	1	2	1	
	% av avslut		25 %	50 %	25 %	
	A-chanser		B-chanser		C-chanser	
			3 (75 %)		1 (25 %)	

Avslutsstatistik Polen

Polen skapade anmärkningsvärda 22 st. "A-chanser" vilket är väldigt bra. Sett till avslutmängden är det också bra gjort att 13 % var så högt graderade. En stor anledning till Polens 7:e plats är dock måleffektiviteten per avslut (2 %), vilket är klart lägst av lagen tillsammans med Tyskland (3 %).

Sammanlagd						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	22	0	3	12	7	13 %
Zon 2	30	0	8	16	6	18 %
Zon 3	18	0	3	9	6	11 %
Zon 4	24	1	6	7	10	14 %
Zon 5	45	3	17	9	16	26 %
Zon 5b	11	0	9	0	2	6 %
Zon 6	20	0	9	5	6	12 %
Totalt	170	4	55	58	53	
	% av avslut	2 %	32 %	34 %	31 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	22 (13 %)	78 (46 %)	70 (41 %)			

UPPSPEL						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	5			4	1	11 %
Zon 2	10		2	5	3	21 %
Zon 3	4		1	3		8 %
Zon 4	8		2	1	5	17 %
Zon 5	12	2	4	2	4	26 %
Zon 5b	4		4			8 %
Zon 6	4		1		3	8 %
Totalt	47	2	14	15	16	
	% av avslut	4 %	30 %	32 %	34 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	7 (15 %)	22 (47 %)	18 (38 %)			

ETABLERAT ANFALLSSPEL						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	10		1	4	5	16 %
Zon 2	10		1	7	2	16 %
Zon 3	10		2	4	4	16 %
Zon 4	10	1	4	3	2	16 %
Zon 5	13	1	4	6	2	21 %
Zon 5b	1				1	2 %
Zon 6	9		5	1	3	14 %
Totalt	63	2	17	25	19	
	% av avslut	3 %	27 %	40 %	30 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	4 (6 %)	28 (44 %)	31 (49 %)			

KONTRING Anfallszon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	1		1			7 %
Zon 2	5		3	2		36 %
Zon 5	5		1		4	36 %
Zon 5b	2		2			14 %
Zon 6	1			1		7 %
Totalt	14	0	7	3	4	
% av avslut			50 %	21 %	29 %	
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
5 (36 %)		5 (36 %)		4 (28 %)		

KONTRING Mittzon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	3			2	1	33 %
Zon 2	3		1	1	1	33 %
Zon 3	1				1	11 %
Zon 5	2		1		1	22 %
Zon 5b	0		0			
Totalt	9	0	2	3	4	
% av avslut			22 %	33 %	44 %	
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
1 (11 %)		5 (56 %)		3 (33 %)		

KONTRING Försvarszon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	2		1	1		13 %
Zon 2	1			1		6 %
Zon 5	10		5		5	63 %
Zon 5b	1		1			6 %
Zon 6	2		1	1		
Totalt	16	0	8	3	5	
% av avslut			50 %	19 %	31 %	
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
4 (25 %)		9 (56 %)		3 (19 %)		

KONTRING Utkast						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 5b	1		1			100 %
Totalt	1	0	1	0	0	
% av avslut			100 %			
A-chanser		B-chanser		C-chanser		
1 (100 %)						

POWERPLAY 5 mot 4						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 2	1		1			14 %
Zon 4	1			1		14 %
Zon 5	3		2	1		43 %
Zon 6	2		1	1		29 %
Totalt	7	0	4	3	0	
	% av avslut		57 %	43 %		
	A-chanser		B-chanser		C-chanser	
			6 (86 %)		1 (14 %)	

BOXPLAY 4 mot 5						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 5b	1				1	50 %
Zon 6	1		1			50 %
Totalt	2	0	1	0	1	
	% av avslut		50 %		50 %	
	A-chanser		B-chanser		C-chanser	
	1 (50 %)		1 (50 %)			

FRISLAG						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	1			1		9 %
Zon 3	3			2	1	27 %
Zon 4	5			2	3	45 %
Zon 5b	1		1			9 %
Zon 6	1			1		9 %
Totalt	11	0	1	6	4	
	% av avslut		9 %	55 %	36 %	
	A-chanser		B-chanser		C-chanser	
			1 (9 %)		10 (89 %)	

Avslutsstatistik Tyskland

Tyskland var det land som kom till klart minst avslut av slutspelslagen. Fördelningen av avslut per zon är betydligt jämnare än topplagen. Man hade inte förmågan att taktiskt/spelskickligt ta sig till de farliga zonerna med tillräckligt bra kvalitet. Dock lyckades man ta sig till tio (10) "A-chanser" vilket får anses som klart godkänt. Åtta (8) av dessa kom via kontrningar och hela (fem) i kvartsfinalen mot Schweiz.

Sammanlagd						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	6	0	4	1	1	13 %
Zon 2	12	0	3	7	2	18 %
Zon 3	11	0	5	4	2	11 %
Zon 4	7	0	4	1	2	14 %
Zon 5	21	1	9	4	7	26 %
Zon 5b	10	1	6	2	1	6 %
Zon 6	8	0	4	0	4	12 %
Totalt	75	2	35	19	19	
	% av avslut	3 %	47 %	25 %	25 %	
	A-chanser	B-chanser		C-chanser		
	10 (13 %)	29 (39 %)		36 (48 %)		

UPPSPEL						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	2		2			13 %
Zon 3	4		2	1	1	27 %
Zon 4	2		1	1		13 %
Zon 5	5		2	1	2	33 %
Zon 6	2		1		1	13 %
Totalt	15	0	8	3	4	
	% av avslut		53 %	20 %	27 %	
	A-chanser	B-chanser		C-chanser		
		5 (33 %)		9 (66 %)		

ETABLERAT ANFALLSSPEL						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 2	3			2	1	19 %
Zon 3	5		2	2	1	31 %
Zon 4	3		3			19 %
Zon 5	3		2		1	19 %
Zon 5b	1				1	6 %
Zon 6	1		1			6 %
Totalt	16	0	8	4	4	
	% av avslut		50 %	25 %	25 %	
	A-chanser	B-chanser		C-chanser		
	2 (12 %)	4 (25 %)		10 (63 %)		

KONTRING Anfallszon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 2	1				1	8 %
Zon 3	1		1			8 %
Zon 5	5		1	3	1	38 %
Zon 5b	4	1	3			31 %
Zon 6	2				2	15 %
Totalt	13	1	5	3	4	
	% av avslut	8 %	38 %	23 %	31 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	2 (15 %)	9 (69 %)	3 (23 %)			

KONTRING Mittzon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 2	2		1	1		33 %
Zon 5	2		1		1	33 %
Zon 5b	1		1			17 %
Zon 6	1		1			17 %
Totalt	6	0	4	1	1	
	% av avslut		67 %	17 %	17 %	
	A-Chanser	B-Chanser	C-Chanser			
	2 (33 %)	2 (33 %)	2 (33 %)			

KONTRING Försvarszon						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	2		1		1	14 %
Zon 2	2		2			14 %
Zon 4	1				1	7 %
Zon 5	5		3		2	36 %
Zon 5b	2		2			14 %
Zon 6	2		1		1	14 %
Totalt	14	0	9	0	5	
	% av avslut		64 %		36 %	
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
	4 (29 %)	6 (43 %)	4 (29 %)			

POWERPLAY 5 mot 4						
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total
Zon 1	1		1			33 %
Zon 2	2			2		67 %
Totalt	3	0	1	2	0	
	% av avslut		33 %	67 %		
	A-chanser	B-chanser	C-chanser			
				3 (100 %)		

Zon	Avslut	Mål	X	T	FRISLAG	
					U/Ö	% av total
Zon 1	1			1		14 %
Zon 2	2			2		29 %
Zon 3	1			1		14 %
Zon 5	1	1				14 %
Zon 5b	2			2		29 %
Totalt	7	1	0	6	0	
	% av avslut	14 %		86 %		
	A-chanser	B-chanser		C-chanser		
		3 (43 %)		4 (57 %)		

SPEL 6 mot 5							
Zon	Avslut	Mål	X	T	U/Ö	% av total	
Zon 4	1				1		100 %
Totalt	1	0	0	0	1		
	% av avslut				100 %		
	A-chanser	B-chanser		C-chanser			
				1 (100 %)			

